

DEN NY VERDENS.
impuls

NUMMER 4 - DECEMBER 2011 - 29. ÅRGANG

Tidsskrift for åndsvidenskab

Fred i stedet for frygt

Så længe menneskehedens opfattelse af universet og dermed af Guddommen til en vis grad i virkeligheden kun udgør opfattelsen af et fantom, en sjælløs robot i form af naturens eller universets kræfter, vil juleevangeliets fred på jorden og der heraf følgende store velbehag for menneskene være en umulighed. Frygt og fred er lige så uforenelige som vand og olie.

Årsagen til denne frygt, som behersker menneskene mere end nogensinde, er altså i virkeligheden bevidst eller ubevidst frygten for døden. Det er denne deres opfattelse af, at de i deres liv og tilværelse er stedet over for et gudløst univers, en livløs almagt, i hvilket alle kræfter, der ligger over menneskenes magtdomæne, befordres af tilfældighed, der både direkte og indirekte skaber dødsfrygt i den jordmenneskelige livsopfattelse og bliver en altbeherskende faktor i menneskenes væremåde. Det er denne dødsfrygt, der er kendetegnet på, at menneskene lever på en afsporet livsopfattelse.

Hvis menneskene vidste, at døden er en ganske naturlig proces akkurat som dette at fødes, spise og drikke, sove og være vågen og er lige så livsbetingende for en evig livsoplevelse, som nævnte foreteelser er livsbetingende for den fysiske tilværelse, ville dødsfrygten være så afkræftet, at den umulig kunne eksistere med den sygdomsbefordrende og krigsskabende kapacitet, hvormed den i dag behersker både nationerne og det enkelte menneske.

(Martinus i artiklen ”Udødelighed” kap. 3)

Indhold

3	<i>Martinus:</i> Ved årsskiftet		<i>Anmeldte bøger:</i>
6	<i>Ruth Olsen:</i> Om døden	30	<i>Erik Meier Carlsen:</i> Dødebogen
10	<i>Søren Ingemann Larsen:</i> En smuk misforståelse	31	<i>Rico Bo:</i> <i>Det skrantende tyranni</i>
12	<i>Per Bruus-Jensen:</i> <i>Om grundenergierne og deres rolle i praksis</i>	31	<i>Albert Gaulden:</i> Tegn og undere
17	<i>Ruth Olsen:</i> Finanskrisen	32	<i>Jørgen L. Thomsen:</i> Om døden
20	<i>Robin W. Petersen:</i> 0X - er der noget der er som det?	32	<i>Märtha Louise m.fl.:</i> Mød din skytsengel
23	<i>Kurt Christiansen:</i> Det er ikke svært at tale med Gud!	34	Kort fortalt
26	<i>Alcyone:</i> Ved mesterens fødder	44	Spørgsmål til Martinus
27	<i>Ruth Olsen:</i> Historien om Thekla	45	Verdensrigets 12 hovedpunkter
29	<i>Hans Wittendorff:</i> Den aramæiske himmelbøn	46	Oplysnings- og informationsarbejdet om Det tredje Testamente
		49	Brudstykker af de ufødtes ånd
		51	Møder

Den Ny VerdensImpuls nr.4/2011

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
Giro 9 25 42 42

Tryk: Prinfo-Holbæk-Hedehusene-Køge
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

200 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige **240 kr** og Norge **230 kr**, portofrit
tilsendt.

Dansk giro: 925 4242 (reg.nr.3208)

Norsk giro: 7877 08 07521

Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer medio marts, juni,
september og december**

LØSSALG

40 kr stk plus porto, i alt 50 kr

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. februar 2012**

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels
indhold, **der ikke nødvendigvis deles af redak-
tionen.**

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i sekundærlitteratur i relation til
Martinus' verdensbillede.

Forlags- og redaktionsadresse:

Kosmologisk Information,

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse

Forsidens bille hedder Lamprocypus augustus
og findes i Brasilien. Dens skel manipulerer således
med sollyset, at der opstår interferens. Derfor mener
at kunne bruge den som model for en ny computer-
generation, der atbejder med fotoner i stedet for
elektroner. Se nærmere under "Kort fortalt".

Nu går vi snart ind i det år 2012, som så mange tror på
vil blive et skelsættende år. Alt tyder da også på, at det
globale økonomiske system nu vil vise mere tydeligt
end nogensinde, hvor destruktivt, det fungerer.

At det system har magten ses ved, at de har kunnet
afsætte to statsministre!

Mange unge mennesker, der generelt er mere veluddan-
nede end tidligere generationer, har ikke store chancer
for at skabe det liv, de har drømt om. Derfor kommer vi
nok til at se stadig større protestbevægelser i det nye år.
For ulighederne i verden bliver mere og mere iøjefal-
dende.

Det er som om modsætningerne skærpes, økonomisk
og politisk. Overfor flere millioner TV-seere kan man
f.eks. i Danmark udokumenteret tillade sig at kalde lan-
dets statsminister en løgner. I politik synes der åbenbart
ikke at være etiske sandhedsnormer.

Jo, mørket sænker sig for tiden, på flere måder. Men så
gælder det om at tænde lys, hvor vi kan. Og trøste os
med, at vi ifølge Martinus faktisk lever i et "kosmisk
forår". Vendepunktet nærmer sig. Vi har trods verdens
lidelser lov at glæde os over at bo i de nordiske lande
– og holde jul med taknemmeligt sind.
Alt går jo som det skal - ifølge planen, den kan vi ikke
ændre meget på.

Go' jul - og godt år 2012, trods alt!
Ruth

Ved årsskiftet

Af Martinus

(Dette er skrevet for Kosmos 1934, altså før 2. verdenskrig, hvorfor man fornemmer Martinus' viden om, hvad der forestår. Men med den globale finanskrisen, vi uden tvivl har i vente, trænger vi stadig til at blive mindet om de store perspektiver!)

Hen over evighedsens umådelige hav går et lille fartøj. Det er på rejse i verdensrummet. Det svæver mellem stjernerne. Det bevæger sig i "himlen". Dette lille fartøj hedder "Jorden". Dets fornemste passagerer er mennesker. Men det har også andre passagerer, nemlig alle de øvrige levende væsener, der hører ind under jordiske former for liv. Det er en art "Noahs ark". Nævnte fartøj følger en bestemt rute, der strækker sig lige så langt som "havet".

Denne rute hedder "tiden". Tiden og evigheden er således lige udstrakt. Men tiden er ligesom alle andre befærdede ruter eller alfare veje inddelt i måleenheder, der af det jordiske menneske bliver opfattet som mærkepæle i dets kosmiske rejse, er dem, vi har lært at kende som år, måneder, uger, dage, timer, minutter og sekunder. Af disse udgør årene de mest fundamentale for samme væsen.

Hvert "nytår" er således en fundamental milepæl i det jordiske menneskes rejse med jorden gennem verdensrummet. Der findes naturligvis mærkepæle for langt større måleenheder eller afstande i denne rejse, såsom århundreder, årtusinder, årmillioner, men sådanne er for de "himmelske rejsende", der er nået frem til at leve i bevidsthedslag, hvor tusinde år er som én dag og én dag som tusinde år. Og af den art "passagerer" er der endnu yderst sparsomt på jorden.

For disse rejsende er den endnu et for primitivt befordringsmiddel. Den har endnu ikke disse for en sådan bevidsthedstilstand tilpas komfortable "kabiner, saloner eller kahytter", tjenlige for den rigtige menneskelige manifestation eller for væsener, levende og sansende udelukkende gennem "den hellige ånd", for væsener, der for længst i

maskulin og feminin ligevægtig polforening har lagt pattedyrets zone bag sig og som fuldendte "gudemennesker" er opstået i "det rige, som ikke er af denne verden". Disse væsener har deres specielle "fartøjer", skønne og lysende verdener, oaser mellem sole, harmonier i farver, stråler og kærlighed.

Anderledes er det med jorden. Den er endnu ikke bygget for "himmelske rejsende" af en sådan rang. Dens fornemste opholdsrum er endnu kun at betragte som "stalde", thi de er beregnet for væsener med delvis dyrisk bevidsthed, væsener, der i kraft af han- og hunformens tyngde, som individ af pattedyrets zone, af naturen kun kan se sin næste i det modsatte køn og således kun over for dette kan praktisere noget af overholdelsen af det store bud: Elsker hverandre, kun kan opleve kærligheden i form af "spire" – ikke i form af "blomst". Jorden er endnu kun et "skib" for ufærdige væsener, men på rejse i "himlen" med kurs mod den evige Guddom.

Gennem tiden og rummet svæver jorden altså som en lille stjerne. Dens kurs i evigheden er rettet mod den evige Guddom, verdens centrum, alle tings faste punkt. Den har harmoni og kærlighed til mål. Den nærmer sig den virkelige lykkes land mere og mere. Dette må nødvendigvis bevirke, at dens åndelige atmosfære må blive påvirket deraf. Denne påvirkning giver sig da også til kende som den "lyse udstråling fra det guddommelige skabepincip".

For ca. to tusinde måleenheder eller nytår siden fik jorden i sin kosmiske fart de første svage lysskær fra et forklaret land i sigte. Disse lysskær, der fra det fjerne kastede sin glans ind over det jordiske "himmelskib" i form af de tre store verdensreligioner: buddhisme, kristendom og islam, blev det nævnte fartøjs største oplysende momenter og fundamentale varsler om et forjættet land forude. De blev synlige beviser for jordens fart mod verdens centrum, mod kulturens og civilisationens ophav, mod kilden til al harmoni, lykke og kærlighed.

De nævnte religioner var således en forklaret zones yderste forposter, de synlige kendemærker for jordens tiltagende kurs ind imod lysets rige, mod solenes sol.

Det lille himmelfartøj i form af jorden har således i de sidste årtusinder permanent været inden for lysskæret fra Faderens rige. Dette forhindrer dog ikke, at det samme fartøj i årtusinder længere tilbage i tiden i form af en fremragende høj kultur har haft endog meget stærke glimt af denne guddommelige atmosfære. Men det var endnu for langt borte fra lysets centrum. Tætte ”kosmiske skyer” vældede frem og formørkede lyset. Og jorden sejlede atter i mørke, kun svagt oplyst nu og da ved ”erindringerne” fra fortiden. Disse erindringer kan endnu som brudstykker i stærkt forvitret og formørket form spores i de primitive naturmenneskers moralbegreber og forestillinger om livet.

Men jorden er nu nået så nær ind til lysets kilde, at ingen kosmiske skyer mere vil formå at formørke lyset helt. Jorden kan aldrig mere i denne spiral komme til at bevæge sig helt i mørke. Men dette betyder naturligvis ikke, at menneskene dermed er fri for alt, hvad der er af ubehagelig natur, tværtimod. Jo mere jorden nærmer sig lyset, jo mere oplyst den bliver, desto mere bliver det synligt, hvor ufuldkommen den er.

Ting, der før i mørket syntes at forekomme som gavnlige, pragtfulde og behagelige, bliver nu i det begyndende lys stundom synlige som i højeste grad skadelige og underminerende. Således opfattedes f.eks. erobring, krig og hævn i fortidens mørke som menneskehedens fornemste mål og mening. I lyset bliver disse realiteter derimod synlige som de udløsende momenter for alt, hvad der kommer ind under begrebet ”en ulykkelig skæbne”, alt hvad der er lidelse og smerte. Det i mørket opfattede paradys bliver i lyset synligt som helvede.

Ligesom enhver ting, der på afstand bliver oplyst fra en lyskilde, har en skyggeside, således har jorden også en skyggeside, nemlig den, der vender ud imod mørket eller bort fra det åndelige lysskær forude i dens kosmiske kurs. Og det er givet, at de ”passagerer” på jorden, der har deres pladser på den del af ”dæk” eller ”kahyt”, der vender imod lyset, bliver påvirket af afsløringerne, får en anden opfattelse af jorden og tilværelsen end dem, hvis pladser er på den del af ”fartøjet”, som ligger i mørke eller vender bort fra lyset.

Meninger om, hvad der er fuldkommenhed, hvad der er ”helvede”, og hvad der er ”paradis”, bliver naturnødven-

digt forskellige. ”Passagerernes” opfattelse af alle ting er forskellige, det gælder lige fra de mindste til de største detaljer ved livet. Men når opfattelserne er så forskellige, er jo dermed enhver form for fred, harmoni og ligevægt uden fundamentale betingelser på jorden for tiden, eller så længe den i sin himmelske fart endnu ikke er nået så langt ind i lyset, at dette omgiver den på alle sider, således at ingen ”passagerer” befinder sig i mørke.

Betingelserne for fred er næsten blevet endnu mindre i de allersidste år, idet jorden for tiden er gledet ind i en ny stor kosmisk lysbølge fra det guddommelige rige forude. Da jordens møde med denne lysbølge jo ligger to tusinde

måleenheder nærmere lyskilden end dens møde med religionernes lysbølge, vil den jo være af en langt større styrke, af en meget stærkere glans end dengang. En endnu stærkere kontrast mellem lys og mørke vil komme til at gøre sig gældende.

Kampen mellem lys og mørke er taget til og vil blive endnu mere voldsom, alt

eftersom jorden mere og mere nærmer sig verdensaltets højeste lyskilde. Over jordens kontinenter vil blodet komme til at flyde. Store forskelligartede begreber om lys og mørke vil sætte menneskene op imod hverandre. Alle tror at arbejde i lykkens og lysets tjeneste. Mange partier, både politiske og religiøse, opstår, og hver især tror at være netop det specielle gode, der skal frelse menneskeheden ud af dens kaos og vildfarelser. Men ideerne fra mørkesiden er endnu for dominerende og forstærker yderligere sin kraft, alt eftersom lyssiden bliver stærkere. Her gælder naturens lov også: Jo stærkere lys, desto stærkere skygge.

Mørkets døds kamp

Men lyset vil jo efterhånden komme så nær, at skyggesiden helt må forsvinde. Og det er næsten, som om mørkesiden føler denne sin undergang nærme sig, ja, den har endog allerede begyndt at udløse sig i en slags døds kamp. Noget af denne har vi allerede oplevet i begivenhederne i 1914-18. Millioner af sjæle verden over kan tale med herom. Gennem en fireårig lang rædselsnat oplevede de ”helvede” i renkultur. Men efter den mørke nat brød lyset atter frem

Men mørket var ikke aflivet, var ikke overvundet. Jorden var endnu alt for langt borte fra den store lyskilde, til at lyset kunne få et virkeligt overtag på skyggesiden. ”Helvede” fortsattes på jorden under nye former. Umå-

delige energier eller kræfter fra mørkesiden blomstrer frodigt. Nye fantastiske mordmidler er opfundet. Jorden er i øjeblikket udrustet til at kunne manifestere det dræbende princip i en sådan grad og med en så omfattende styrke, at den i sin kosmiske bane i verdensrummet aldrig før har været ude for noget blot tilnærmelsesvis lignende.

Syndfloden og verdenskrigen er kun bagateller over for den manifestation af mørke, der nu vil kunne udløses på jorden, og i realiteten kun venter på det udløsende moment for som "en tyv om natten" at komme til manifestation. Derfor gælder lignelsen om "de ti brudejomfruer" mere for i dag, mere for nutiden end for noget som helst andet tidspunkt i verdens historie. Thi "ingen får vide dagen eller timen, når dette skal ske."

Men tiden er nær. Døden, sorgen og lidelserne skal atter gøre deres store høst på jordens kontinenter, gråd og tænders gnidsel atter kulminere. Derfor bør det guddommelige varsko, "våger og beder, at I ikke skulle falde i fristelse, ånden er vel redebon, men kødet er skrøbeligt", runge med fornyet kraft ud over verden. Det burde lyde gennem den samlede verdens radiofoni, det burde kunne høres helt ned til sulukaffernes kråle og ildlændernes grenhytter og helt op til de nordligste bopladser på ismarkernes øde, såvel som gennem selve østen og vesten.

Det kan ikke råbes for stærkt ud, at Jorden iler mod "verdens ende". Alle må gøre sig rede. En stor plan i den guddommelige verdensordning skal bringes til fuldendelse. Jorden skal slynges ind i en ny kosmisk bane, hvor alt, som ikke er af "renhed", af kærlighed må forblive udenfor. De stærke vibrationer fra "Faderens" zone opløser alle detaljer, som ikke er isoleret i kærlighed.

Medens menneskeslægten rustet til kamp, drab og lemlæstelse, medens mørkesidens "passagerer" forbereder sig på ikke at vende den højre kind til, når de bliver slået på den venstre, på ikke at tilgive deres næste, men derimod lade ham trælle så meget for sig som muligt, opretholde deres eget liv i luksus og glæde på bekostning af andres sundhed og førlighed, lykke og velvære, samt hævne, hade og forfølge så meget som muligt osv., ruller jorden videre ind i en ny umådelig kosmisk lysbølge,

der fra "Faderens zone" kaster sine stråler frem gennem verdensrummet.

Denne lysbølge vil komme til at forcere jordens udvikling. Men forceret udvikling betyder forstærket lidelse. Jordens mennesker vil få den resterende del af deres lidelser, hvilket vil sige de tilbagevendende virkninger af de årsager, de gennem deres fejlagtige levemåde har frembragt, koncentreret over en forholdsvis kort tidsperiode. Derved bliver lidelserne stærkere, end hvis udløsningen blev fordelt over en længere distance af tid.

Men dette bevirker så til gengæld, at jordens kurs mod lysets regioner derved ligeledes bliver forceret, og menneskeheden's himmelske fartøj vil således på en kortere strækning frem i tiden end tre årtusinder nå, ikke alene at få "det forjættede land" i sigte, men også nå så meget ind i selve dettes regioner af lys, at skyggesiderne til den tid for størstedelen vil være fjernet. Jorden vil have lagt den dyriske zone, det dræbende princip bag sig, er ikke mere et befordringsmiddel for sorg, sygdom og lemlæstelse, men er ved sin overståede passage gennem lidelseszonen blevet et kosmisk "fartøj" med "guddommelige rejsende", der har "fuldkommen løbet", opnået visheden, er blevet ét med Guddommen.

Lad os derfor hilse det nye år velkommen i tanken om, at den jordiske menneskehed med udgangen af det gamle år er kommet en måleenhed endnu nærmere lykkens regioner, og at dens individer trods nuværende og tilstundende lidelsestilstande dog er "himmelske rejsende", udødelige "passagerer" på en stjerne i en stjerneverden med kurs mod livets, lysets og lykkens tinder. Og at der således allerede nu op over den mørke jord, det mørke dyrerige, fra den fjerne horisont forude har begyndt at funkke og stråle en atmosfære af lys, der udelukkende vibrerer i kærlighedens store bud: **"elsker hverandre"**.

Om døden

Af Ruth Olsen

I radioen var der for nylig en udsendelse om, hvad en del døende patienter oplever umiddelbart før, de forlader deres fysiske krop. En sygeplejerske fortalte, at det ikke var usædvanligt, at de døende ser nogle af sine afdøde slægtninge komme for at tage imod dem. Det kunne også være en lysende skikkelse, de så og tolkede som en engel, evt. som Jesus. Især børn ser ofte engle i tiden før de dør.

Mange naturvidenskabsfolk vil gerne bortforklare fænomenet med "hallucinationer på grund af iltmangel i hjernen", fordi de åbenbart ikke kan erkende, der er noget, de endnu ikke forstår. For den åndsvidenskabeligt interesserede forsker er der intet mystisk ved fænomenet. Det skulle lige være en vis undren over, hvordan vi pludselig får en udvidet sanseevne i vor sidste stund på jorden.

I omtalte radioudsendelse optrådte også Rolf Slot-Henriksen, der har udgivet bøger om emnet på grundlag af den udforskning af de døendes oplevelser, han har udført. I hans seneste bog "Der er mere mellem Himmel og Jord" (forlaget Rafael 1990) klager han over, hvor lidt man i dagens Danmark bekymrer sig om de døendes åndelige behov. Som præst kunne han ønske sig bedre mulighed for, at plejepersonalet var i stand til at tale med patienterne om døden og give dem lidt religiøs trøst, i betragtning af at ca. 80% af danskerne dør på hospital eller plejehjem. I øvrigt gør han opmærksom på, at den megen medicin,

der gives døende, sløver bevidstheden, så de måske slet ikke bemærker, at nogen kommer for at hente dem.

Hans bog begynder med en kort beskrivelse af tidligere tiders mere naturlige forhold til døden, bl.a. fortæller han, at der i middelalderen eksisterede "dødebøger", der især var populære under den

store pestepidemi. De handlede mest om, hvordan man skulle leve et hæderligt og ydmygt liv for at få en god død, dvs få adgang til det evige liv i en paradisisk himmel sammen med de kære, der var gået forud.

Han bebrejder oplysningstiden for at have stemplet alle historierne om, hvordan livet former sig efter døden, som overtro og dermed har frtaget det åndelige dets betydning. Men oplysningstiden var også en tid, hvor alle skrækhistorierne om en evig skærsild blev forsøgt aflivet, og en tid der skabte baggrunden for en videnskabelig forskning og udvikling, hvilket vi i dag kan se den dybere mening med.

De europæiske dødebøger sagde ikke noget om reinkarnation, som Slot-Henriksen da også afviser og mener blot er "et filosofisk system til at forklare lidelsen i verden".

Hvad der sker efter den fysiske død er noget, der har optaget menneskene så langt tilbage, som vi kan følge deres eksistens her på kloden. Det ses bl.a. af tidligere tiders begravelsesskikke, der ofte gik ud på at forhindre de afdøde i at komme tilbage som genfærd. Den forestilling, at der slet ikke er noget "bagefter", er ganske ny i menneskehedens historie. Alle store verdensreligioner har nogle, om end nok så ukonkrete, beskrivelser af, hvad vi kan forvente os efter den fysiske død.

Religionerne om livet efter døden

I hinduismen findes læren om reinkarnation for den enkelte i nye jordiske liv, dvs læren om at vi alle har en evig sjæl. Hvilke liv vi genfødes til afhænger af karma. Kun hvis man havde levet et meget uhæderligt liv fuld af ondskab, kunne man blive genfødt som dyr, men det var en stor sjældenhed. Denne ide findes i øvrigt også i buddhismen. Men måske skulle det blot forstås sådan, at meget primitive mennesker blev opfattet som dyr?

Buddhismen bærer præg af at være opstået i en tid, hvor stor nød og sygdomme hærgede i Indien. Det var således ikke så sært, at mange drømte om at kunne slippe fri for at blive genfødt til alle disse jordiske lidelser. At opnå en slags jeg-løs tilstand, uden engagement i den jordiske illusionsverden, blev en form for ideal, det var værd at stræbe efter, dvs en slags "død fra denne verden" for at blive "genfødt" som en åndelig vågen og oplyst. I nogle former for buddhisme synes man ikke at acceptere, at vi

har en evig individuel sjæl, men mener vi ved den fysiske død går ind i det store kollektive bevidstheds ocean. Buddha menes i øvrigt at have sagt, at livet efter døden er det unyttigt at spekulere over!

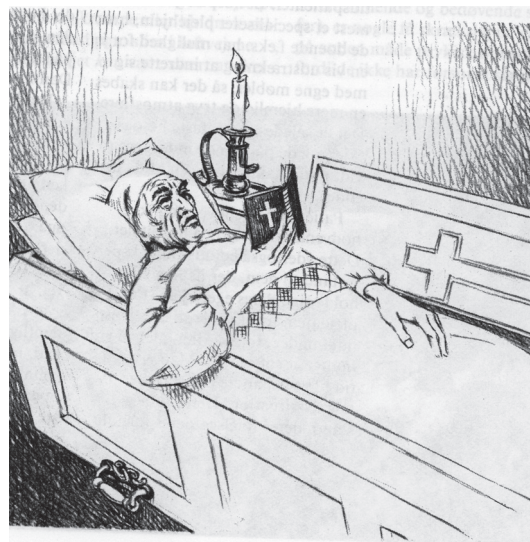
I 1990 udgav Strubes forlag en bog om "Den tibetanske dødebog", skrevet af bl.a. Timothy Leary. Den handler om den form for "død", der traditionelt er knyttet til fænomenet "indvielse", hvor man i en form for ekstase får adgang til ekstraordinære bevidsthedslag. Efter beskrivelsen må det være det, der også er blevet kaldt en kundalini-rejsning. I denne bog er sådan en søgen efter "at blive oplyst" knyttet sammen med indtagelse af psykedeliske stoffer, så den har sikkert medvirket til at føre nogle mennesker på farlige afveje, det som Martinus advarede imod. Den oprindelige tibetanske dødebog var en slags "brugsanvisning" for den døende, så han kunne indstille sig på, hvad der ventede. Desuden gav den gode råd til de efterladte, så de ikke med deres sorg skulle forstyrre den døde på hans vej mod lyset.

At visse former for buddhisme har sat sit præg på den vestlige verden, ses bl.a. af bogen "At vågne op i drømmen" af Leo Hartong (Borgens forlag 2008). Her plæderes for, at "frelsen" ligger i at erkende, at verden blot er en illusion, en drøm, og at forestillingen om at vi har en individuel sjæl også blot er en illusion. Derfor kan vi godt opgive vor søgen efter at finde ud af, hvem vi er, for vi har intet individuelt selv men er blot en ret så anonym dråbe i et kosmisk hav. Sådan kan man i hvert fald opfatte bogen, men der er mange selvmodsigelser i den.

I jødedommen synes der oprindeligt ikke at have været mange ideer om et "dødsrige". Hvad der skete med et menneske efter den fysiske død, overlod man vist bare til Jahve. Egypternes og grækernes dødsrige, Hades, som det efter myterne åbenbart var muligt at besøge og komme tilbage fra, lå ikke rigtigt for jødernes tankegang. Deres "evige liv" var så åbenlyst knyttet til slægtens videreførsel, siden de var så påpasselige med at føre slægtshistorier. Først ca. 160 år f.v.t. opstod ideen om en dommedag med kødets opstandelse og om befrielsen ved en Messias (Daniels bog kap. 12). Ham de stadig venter på.

Essæerne troede på de godes opstandelse på dommens dag, hvorimod de onde måtte flakke hvileløst rundt. Retfærdighed findes kun efter døden.

Kristendommen er selvfølgelig dybt præget af jødedommen, dvs også her finder vi forestillingen om "kødets opstandelse på den yderste dag". Nok taler man om en "evig sjæl", men hvad den foretager sig indtil "opstandelsen" hører man ikke meget om, bortset fra at de gode sjæle kommer "hjem til Gud". Selv om Jesus sagde, at vi skulle fødes på ny af "vand og ånd", og man i begravelse-

Han har forberedt sig i tide - ved at sove i den kiste, han skal begraves i!

sesritualet siger, at "af jord skal du igen opstå", har man afvist al tale om reinkarnation siden ca. år 325.

Når Jesus talte om en "opstandelse" (Markus 12,25), var det så åbenlyst en opstandelse fra den åndelige død, han mente. Når mange kristne sekter opruller deres skræksce-
narier om den "evige pinsel", som skal ske med de onde efter døden, mener de, at de blot holder sig til Bibelens ord. Men Bibelen er ikke noget sandhedsvidne om, hvad Jesus rent faktisk har sagt om det emne. Når han på korset inviterede røveren med sig hjem til Paradis, er det nok, fordi han mente, der var plads til alle slags!

Islam ligner på mange måder de to andre religioner, der opstod i samme område. Allerede mens Muhammed levede opstod de første forvrængninger af de budskaber, han modtog som åbenbaring. Livsvilkårene gjorde det åbenbart nødvendigt at omfortolke visse begreber. Jihad betød f.eks. den anstrengelse, man skulle gøre sig for at følge "Guds vej" og gøre sig fortjent til Paradis efter døden. Senere blev der opfundet "en lille jihad", der betød bekæmpelse af de vantro. Det med en "martyrdød" og 72 jomfruer i Paradis var ikke noget oprindelig muslimsk.

Alle religioner synes at have opereret med en form for evigt "helvede" efter døden for de, der ikke levede "det rigtige og ærlige liv". Da intet er tilfældigt, må vi gå ud fra, det var meningen, der i en barbarisk periode af menneskehedens historie måtte være både "pisk og gulerod" som et pædagogisk middel til at fremme en mere human adfærd. Men derfor oplevede mange det faktisk som en befrielse, da de fik den overbevisning, at der slet ikke var noget efter den fysiske død.

De nye tider

De fleste havde ”i gamle dage” en instinktmæssig fornemmelse af, at der var noget ”bagefter”. Men da instinkterne forfaldt, den religiøse tro ligeså, og naturvidenskaben voksede, blev flere og flere overbevist om, at vi kun har dette ene korte liv. Denne ”overtro” er der imidlertid blevet rokket gevaldigt ved i de sidste ca. 100 år, bl.a. med teosofiens logiske forklaringer på reinkarnationen, siden af andre spirituelle bevægelser indenfor det, vi kalder ”new age”, og altså nu med den indlysende logik, hvormed Martinus har beskrevet, hvordan den fysiske død i virkeligheden er en fødsel ind i en overfysisk verden til en form for ferie, indtil vi atter fødes til et jordisk liv.

Alle disse indsigter er dog endnu ikke kommet til det store flertals kendskab. Men det, der i de seneste år har gjort indtryk på rigtig mange, er alle de beretninger, der er kommet både i bogform og på film, om de såkaldte nær-døds-oplevelser. Disse har endda gjort så stort et indtryk, at nogle naturvidenskabelige forskere er blevet interesseret.

Nu hvor flere og flere genoplives efter et hjertestop, er det blevet muligt at samle så mange beretninger om, hvad mennesker oplever, efter de formelt set er døde, at der er grundlag for en egentlig forskning i fænomenet. Så længe det var et spørgsmål om at tro, hvad nogle få har oplevet, kunne det måske nok drages i tvivl med forskellige bortforklaringer, men efterhånden som tusindvis har fortalt om næsten det samme, begynder andre end den nær-døde at tage det alvorligt.

Den forsker, der nok er blevet mest kendt for sin forskning i nær-døds-oplevelser, er amerikaneren Raymond Moody. Det har han skrevet flere bøger om. Først kom ”Livet efter livet” (Borgen 1977), dernæst ”Mere om livet efter livet” (1978) og sidst ”Livet før livet” (1990). I det dogmatisk-kristne USA har han ikke mødt lutter velvilje. Han viser jo, at den gængse kristendom tager fejl på flere områder, f.eks. deres forestillinger om helvede, men også deres tro på en dømmende Gud.

Troen på en sådan Gud baseres i øvrigt på en oversættelsefejl, især i de amerikanske udgaver. Jesu ord ”dømmer ikke, thi den dom I dømmer med, med den skal I selv dømmes” er blevet til: ”Gud dømmer jer, ligesom I dømmer andre”. Moody kan berette, at det i nær-døds-oplevelser altid er personen selv, der dømmer sine egne fejl. Der står ingen Gud med ”løftet pegefinger”, kun en lysende skikkelse med kærlig forståelse overfor den angerfulde, der er blevet klogere.

Moody’s forskning viser, at alle der har været på et ”lyn-visit” på ”den anden side” kommer tilbage med en indsigt,

der grundlæggende ændrer deres livsholdning. Nu ved de, at det er kærligheden og mere viden, der er det vigtigste. Jeg skal ikke her gå nærmere ind på det, de fleste nær-døde oplever, men jeg har hæftet mig ved den ”summende lyd”, der synes at følge med en del på deres rejse gennem ”tunnellen”. Jeg vil forsøge at forstå, hvad den betyder.

Forskellige vibrationsgrader

Vort fysiske legeme består hovedsageligt af organisk materie, der har en lavere vibrationsgrad end vore åndelige legemer p.g.a. mængden af tyngdeenergi, siger Martinus (”Bisættelse” kap. 66). Når vi forlader den fysiske krop, drager vi altså af sted i en hurtigere vibrerende organisme. Vibrationerne er jo elektriske, så jeg forestiller mig, at det af det fysiske frigjorte legeme har en højere spændingstilstand, og at det er dette, der giver oplevelsen af salig lykkefølelse, men som altså også kan give fornemmelsen af en ”snurrende brummen”.

Vi kender lidt til denne højere spændings- eller vibrationstilstand fra orgasmen, og måske er det også det, som stofmisbrugere kalder ”at blive høj”. Martinus har forklaret, at energien i kosmisk bevidsthed er så stærkt vibrerende, at vor nuværende fysiske organisme endnu ikke kan tåle den, hvorfor han da også har advaret imod at forsøge sig med det, der kaldes en kundalini-rejsning. De der har prøvet at få et naturlig udløst kosmisk glimt, fortæller da også om fornemmelsen af en forhøjet energitilstand.

Da kærlighed er en harmonisk ligevægt mellem følelses-energien og intelligensenergien, og begge disse energier har en højere vibrationstilstand end tyngdeenergien, forekommer det logisk, at kærligheden trives der, hvor vi har ladet den fysiske krop bag os. Kærlighed er en forhøjet vibration, som derfor giver lykkefølelse.

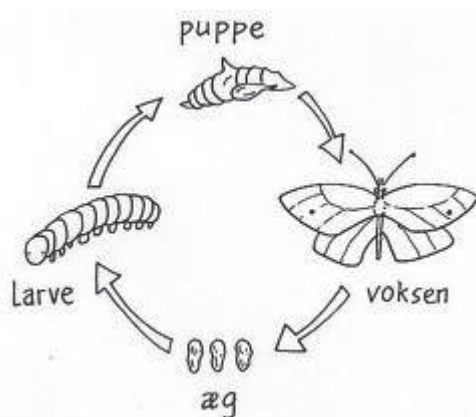
Forskningen i nær-døds-oplevelser giver ikke megen viden om, hvordan livet former sig ”derover”, hvis man ikke hurtigt vender tilbage til sin krop men vælger at blive, hvad mange er stærkt fristet til. Religionerne har aldrig haft meget konkret at fortælle om ”livet i Paradis”, hvad der har fået nogle til at tro, der måtte være kedeligt. Vi har fået en del kanaliserede budskaber om, hvordan livet former sig ”på den anden side”, men de historier vælger mange ikke at tro på.

Et af de mest seriøse bud på, hvordan livet er på de ”højere tilværelsesplaner”, har vi fået fra Martinus. I den verden er det vore egne tanker, der former vore omgivelser, fordi det er en nok så ”luftig” vibrationsverden end den, vi har på jorden. Første gang man hører dette, er det svært forestille sig, men efterhånden som den teknologiske udvikling skrider frem, bliver det nemmere at forstå. Nu har det f.eks. vist sig, at man kan styre visse elektriske apparater ved hjælp af koncentreret tankekraft. Fjernbetjeningen til mange apparater styres ved hjælp af en elektrisk stråle, ved vi. Vore tanker er faktisk også elektriske ”stråler”, blot normalt så svage, at de ikke kan ændre meget ved den fysiske verdens ret så tunge energier. Forståelsen for ”paradisets” stråleformige verden vil øges efterhånden, som vi udvikler vor brug af ”strålerne” mere og mere, som det vi faktisk allerede gør med f.eks. mobiltelefonen, GPS’en osv.

At vi også her på jorden i ret høj grad styrer vort liv med vore tanker, er der endnu ikke så stor forståelse for. Man tror på udtrykket, at ”tanker er toldfri”, men mange er dog ved at forstå, hvor meget tankerne f.eks. påvirker vort helbred. Når vi (normalt) ikke kan læse andres tanker her på det jordiske plan, som man kan på det åndelige plan, skyldes det kun, at vor fysiske hjerne ikke kan omsætte så fine vibrationer (endnu). Heldigvis må vi nok sige, for efterhånden er vor atmosfære fyldt med så mange ”stråler” fra alverdens sendemaster, at vi ville blive syge af dem. Hvad nogle meget sensitive personer faktisk også bliver.

Reinkarnationens logik

Der er mange i den vestlige verden, som nu indser det logiske i, at vi inkarnerer igen og igen til et liv i den fysiske verden med hvilepauser derimellem på et højere tilværelsesplan. Vi kan hente mange eksempler på dette grundlæggende princip i naturens verden. Træernes blade visner og dør om efteråret og ”genfødes” til nyt liv om foråret. Kredsløbsprincippet findes overalt, i døgnets rytme, i vor vågen- og søvntilstand osv. I vor egen organisme diskarnerer og reinkarnerer dens mikroorganismer

til stadighed livet igennem. Organismeudskiftningen som princip ses også i f.eks. sommerfuglelarvens forvandling.

For de der har læst Martinus’ værker, er der intet underligt i, at det fysiske legeme kan gå til grunde mens bevidstheden lever videre. Bevidstheden afhænger jo ikke af nogen fysisk organisme. Derfor kan vi tage det, vi har lært i det ene liv med os ind i det næste. Hvis det ikke havde været sådan, kunne det ikke forklares, hvordan en Mozart f.eks. kunne komponere musik som 4-årig, eller hvordan det går til, at menneskehedens udvikling i det store og hele går fremad.

Engang troede man, at hvert barn fødtes totalt uvidende, en ”tabula rasa” som man kaldte det, altså som en ”tom tavle”. Så har der været teorien om, at intelligens lå i generne, andre har ment det især lå i opvækstmiljøet. Alle disse teorier kommer til kort overfor de mange konkrete eksempler, der ikke passer ind i teorierne. Dem har man (=det meste af videnskaben) dog valgt at ignorere.

Men nu er flere og flere børn begyndt at fortælle om deres tidligere liv, så snart de kan tale, og stadig flere forældre er villige til at tro på dem. Selv min egen datter, som hidtil har afvist al tale om reinkarnation, har fået to børn, som begge har talt som en selvfølge om tidligere liv. De er dog nu så gamle, at det er glemt, ligesom vi glemmer vore drømme.

Nogle modige videnskabelige forskere har nu etableret en forskning omkring reinkarnation. En af de mest kendte er dr. Ian Stevenson, der har gjort et stort arbejde for at få verificeret det, børn fortalte om deres tidligere liv. Det er der kommet et meget digert værk ud af med fakta, der ikke kan tilbagevises. En del af dette værk er udkommet på dansk ”Tyve tilfælde der tyder på reinkarnation” (Forlaget Logos 1970).

Problematiske er derimod de historier om tidligere liv, der fremkommer ved hypnotisk regression, også selv om man som i en TV-serie rejser ud og finder de steder, personen tidligere skullet have levet. Der er nemlig ikke sikkerhed for, at det, man i regressionen oplever, er ens eget og ikke en andens liv. Er man først i kontakt med det store ”åndelige arkiv”, kan man få fat i den forkerte ”skuffe”.

Engang var jeg meget optaget af al den uretfærdighed, der hersker her på kloden. Hvorfor skulle nogen fødes til rigdom og andre til den dybeste armod osv? Men med indsigt i reinkarnationens realitet, er det blevet lidt mindre sindsoprivende at være vidne til vor tids abnorme uligheder. Det er godt at vide, der er en dybere mening med det også, og at der en dag vil være en ende på alle grusomhederne. Retfærdigheden vil sejre til sidst.

En "smuk" misforståelse

- en kommentar i anledning af MI's nye udgave af Livets Bog første bind -

Af Søren Ingemann Larsen

Martinusinstituttet har for nylig udgivet en ny og ændret udgave af bind 1 af Livets Bog. Siden Martinus' bortgang i 1981 er Livets Bog således blevet udgivet i 4 forskellige udgaver, nemlig 1981, 2003, 2006 og nu 2011. Allerede her må man spørge sig, hvordan dette kan gå til, når Martinus' kategorisk forlangte, at *absolut intet må ændres i værket uden hans godkendelse*, formelt bekræftet i den første paragraf i Martinusinstituttets egen lov for dets eksistens, som lyder som følger: *Værket skal bevares uændret, som det foreligger efter Martinus' død*. Her 30 år efter forfatterens død er værket således på trods af at dette blev ændret i hele 4 omgange.

Heldigvis er det originale værk i 2010 blevet udgivet på initiativ uden for Martinusinstituttet, således at Livets Bog nu kan erhverves i en form, som harmonerer med Martinus' ønsker. Denne "nødløsning" var reaktionen på mange års overtalelsesforsøg fra manges side på at få Martinusinstituttet til at forstå, at de var på gale veje ved gang på gang at lave ændringer i værket. Men disse bestræbelser har der hos Instituttet ikke været lydhørhed overfor. Instituttet ser mærkværdigvis intet problem i på en og samme gang som hovedopgave at skulle være garant for, at ingen ændringer foretages i værket, samtidig med at de selv ændrer i værket efter egne opsatte principper. En oversigt over denne debat kan findes på www.martinus-webcenter.dk under "debat".

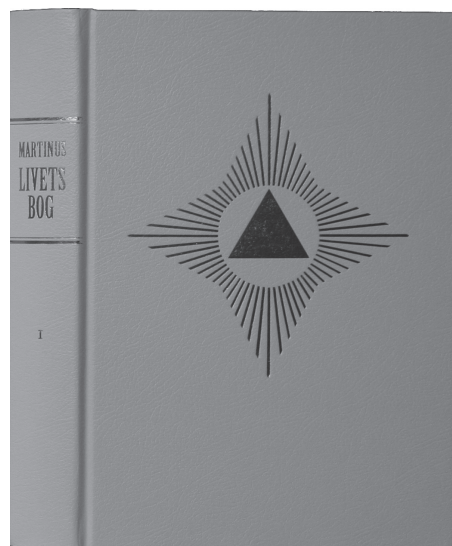
Anledningen til den seneste nyudgivelse (2011) har tydeligvis været den ovennævnte udgivelse af originalen på initiativ af folk uden for Instituttet. For denne originale udgave er ikke blot uændret med hensyn til indhold men også med hensyn til form og udstyr. Dette sidste til forskel fra Martinusinstituttets udgaver fra 1981, 2003, 2006, som alle var udført i paperback og i et udstyr, som udover at divergere fra originalen simpelthen ikke kunne holde til at blive brugt.

Så der måtte tydeligvis ske noget. Men i stedet for at ransage sig selv og endelig indse, at de havde begået en fejl ved at udgive bøger, der ikke bestræbte sig for at komme

så tæt på originalen som praktisk muligt, har Instituttet nu i 2011 udgivet Livets Bog i en form, der fjerner sig endnu mere fra originalen, hvad indholdet angår, men søger at nærme sig originalen, hvad udstyret angår.

Tilsyneladende har man fejlagtigt konkluderet, at grunden til den store succes, som det i 2010 udgivne originalværk har fået, er, at den har det originale hvide stive bind. Men at bogen har hvidt stift bind i overensstemmelse med originalen, nytter jo ikke noget, hvis teksten ikke er original. Det vigtigste må da være indholdet. Effekten er, at det originale hvide stive bind i den nye udgave let kommer til at skygge over, at teksten ikke er original. Det minder næsten om historien fra bibelen om "de kalkede grave". Den intetanende køber vil jo tro, at indholdet svarer til sit ydre. Men det gør det ikke.

Men man må sige, at det virkelig er et smukt resultat, Instituttet nu kan præsentere i form af den nye udgave: Lækkert fra inderst til yderst. Smudsbind, tilsyneladende solid indbinding med perfekt stjernesymbol i guldtryk på forsiden, fint klart moderne layout med moderne skrifttyper. Disse moderne løsninger harmonerer også fint med, at retskrivningen er opdateret (hvilket jo skete allerede med 2003-udgaven), og der kan også findes gode argumenter for, at indholdsfortegnelsen står i marginen ved hvert stykke og ikke som i originalen samlet enten bagest i bogen eller - som det undtagelsesvis fandt sted i første bind - samlet før hvert kapitel.

Men problemet er, at Martinus ønskede det anderledes. Der er ingen grund til at antage, at Martinus ikke nøje har overvejet layoutet i bogen. Det gælder både indholdsfortegnelse, placering, skrifttyper, headerens udformning og pagineringen, som jo i originalen er fortløbende over alle 7 bind. Martinus har ikke bestemt disse ting, for at andre - og da slet ikke Instituttet - skulle give sig til at lave ændringer i dette efter hans død.

Hvorfor vælger man fx at skrive LIVETS BOG med små bogstaver på titelblad og ryg, når Martinus nu har skrevet det med store bogstaver. Og hvorfor ændrer man nummereringen af bindene fra romertal til arabertal. Og med hvilken ret ændrer man det samlede værks hovedtitel, som Martinus ønskede skulle være "Det Tredie Testamente", til "Det Tredje Testamente". Det svarer da til at ville ændre "Politiken" til "Politikken".

Specielt angående pagineringen er denne nu blevet totalt ændret to gange i forhold til originalen, så nu vil der nærmest herske kaotiske tilstande, når man i studiegrupper sidder med forskellige udgaver og skal koordinere, hvor man er. Og med den fart, Instituttet har på, er der ingen grund til at tro, at 2011-udgaven er den sidste, hvor også pagineringen bliver ændret.

Indholdsmæssigt er der som sagt i 2011-udgaven lavet endnu yderligere ændringer i forhold til de ændringer, der allerede var lavet i 2003 og 2006 udgaverne. (Og husk: Martinus sagde, at der ikke må ændres så meget som et komma uden hans godkendelse). Det er givetvis alltsammen gjort i en god mening, men man har, som det fremgår ovenfor, blot misforstået sin opgave, som består i at bevare værket uændret, således at læseren ikke skal være i tvivl om, hvad der er Martinus' helt egen tekst, og hvad der er resultatet af senere ændringer.

Men Instituttet har ikke desto mindre villet "forbedre" teksten. Den skulle tydeligvis være "moderne" for at undgå, at "moderne" læsere ville finde budskabet "gammeldags". Men som Martinus sagde: "Hvis folk ikke kan forstå 'gammelt dansk', så må de lære 'gammelt dansk'". Og det er jo en misforståelse at tro, at man kan modernisere et sprog ved blot at modernisere retskrivningen uden tillige at ændre ordvalg og formuleringer. Tværtimod bliver den harmoni og balance, der er mellem Martinus' "gammeldags" sprogtrin jo forstyrret, når man ved at modernisere retskrivningen får læseren til at glemme, at teksten er skrevet for 80 år siden.

Hvis en modernisering skal gennemføres, må teksten skrives om, og så er der i virkeligheden tale om en oversættelse. Og det kan der udmærket i fremtiden blive brug for, men så skal det tydeligt fremgå, at der er tale om en oversættelse og ikke en original.

Det fremgår, at teksten i 2011-udgaven er blevet sammenholdt med manuskriptet, og tankegangen bagved dette er i sig selv glimrende, og det er godt, at det er blevet gjort. Martinus sagde jo, at manuskriptet er den autentiske tekst. Men det er indlysende, at det i praksis vil bero på et subjektivt skøn, hvilke ændringer eventuelle divergenser skal medføre i bogteksten. For man kan jo ikke bare udgive manuskriptet, med alle de fejl, dette også har. Og det fremgår ikke af 2011-teksten, hvor der er lavet om. Vi får blot at vide, at vi skal være forberedt på, at der er foretaget ændringer.

Og det samme gælder jo også med ændringerne i retskrivningen. Selv om det i mange tilfælde vil være oplagt, hvad der er grund til at ændre, hvis man da vil modernisere i retskrivningen, vil det i praksis være sådan, at der er en glidende overgang fra disse tilfælde til mere tvivlsomme tilfælde, hvor det er op til et subjektivt skøn, om der kan laves ændring af retskrivningsmæssige grunde eller ej. Og det er ikke synligt for læseren, hvilke overvejelser der kan have ligget bag.

Resultatet er, at der er indlagt et usynligt slør mellem læseren og den originale tekst, og det er jo præcis det, Martinus har ønsket at undgå. Han var klar over, at han udfordrede sproget til den yderste grænse for at søge at udtrykke sine kosmiske analyser til en læserskare, som endnu manglede meget i udvikling til fuldtud at kunne forstå, hvad han skrev. Det er derfor indlysende, at han ønskede at undgå, at mennesker fra denne læserskare skulle ændre det mindste i teksten, for de kunne jo ikke vide, om de forstod den helt.

Men sådanne overvejelser går tilsyneladende totalt henover hovedet på Instituttets medarbejdere. De vandrer trygt, der hvor engle ikke tør træde. At de tør ændre noget som helst i denne tekst, når Martinus endda så mindeligt har bedt dem lade være, kan kun betegnes som tragisk.

Den langtidsholdbare og videnskabeligt set forsvarlige løsning vil være at udgive originale udgaver i form af eksakte kopier af førsteudgaverne, for enhver seriøs videnskabsmand vil altid søge til den originale kilde, og han/hun vil ikke nøjes med en tvivlsom andenhåndskilde, hvis en sikker førstehåndskilde findes. - Disse førsteudgaver kan man så ledsage med lister - fx vedligeholdt på internettet - af diverse tekstkritiske iagttagelser i form af divergenser mellem udgaverne, herunder i forhold til manuskriptet. Og dette vigtige arbejde er Instituttet jo åbenbart i fuld gang med.

Men der må ikke ændres i den originale tekst.

Om grundenergiene og deres roller i praksis

Af Per Bruus-Jensen

Om begreberne energi kontra grund-energi

Begrebet *energi* kommer af græsk og betyder virkeevne/arbejdsevne/skabeevne. I det følgende vælger vi udtrykket *skabeevne*.

Hvordan formidles skabeevne i praksis...? Hvordan kommer fænomenet skabeevne rent praktisk til udtryk i den hverdag, vi kender...?

Gennem forskellige slags 'apparater', der tilsvarende varetager forskellige slags funktioner. Fx sansning gennem et sanseapparat; forstandsvirksomhed gennem et forstandsapparat – dvs. en hjerne; dynamik og bevægelse gennem et bevægeapparat osv.

Når begrebet energi defineres som skabeevne, må udtrykket *grund*-energi henføre til skabeevne på et dybere plan end energi i almindelighed. Altså skabeevne af en mere elementær og basal karakter end energi i fysisk forstand*.

Som Martinus fremstiller sagen, hviler al materiel virkelighed på eksistensen af i alt 7 grundenergi, hvor den enkelte grundenergi i første række spiller rollen som skabende årsag til den spontane dannelse og eksistens af et organisk 'apparat', der i overensstemmelse med den bærende grundenergis særlige skabeprofil tjener som omsætningsredskab for vedkommende grundenergi.

Det praktiske udtryk herfor er i første omgang eksistensen af et parafysisk apparat eller *legeme* for hver af grundenergiene; altså i alt 7 legemer, hvoraf de seks er rod-fæstet i det syvende – det såkaldte *evighedslegeme* – der navnsmæssigt er begrundet i det forhold, at det evigt og ukrænkeligt genererer de seks øvrige legemer og samtidigt kontrollerer og styrer deres indbyrdes skabekapacitet til enhver tid. Altså omfanget af deres evne til at omsætte

netop den grundenergi, de hver især har navn efter og er redskab for (vedr. dette: se eventuelt Martinus "Det Evige Verdensbillede", bind 1, symbol nr. 12, side 61).

Tilsammen danner de syv legemer på integral vis en parafysisk *organisme*. En organisme, der som sådan under ét tjener som omsætningsapparat for samtlige syv grundenergi.

Omvendt fungerer de enkelte legemer som *organsystemer* i denne parafysiske organisme – organsystemer, der er hensigtsmæssigt udformet med henblik på den særlige grundenergi, de hver især er skabende redskab for.

Der skal i det følgende tegnes et kort signalement af de enkelte legemer med hensyn til den særlige funktion med tilhørende 'produkt', de hver især er redskab for rent principielt.

1. Instinktlegemet. Som navnet siger, er instinktlegemet omsætningsredskab for den grundeenergi, Martinus omtaler som instinktenergien, og som er eksponent for alt, hvad der kommer ind under begreberne *autonomi* og *automatfunktioner*.

2. Tyngdelegemet. Tilsvarende er tyngdelegemet omsætningsredskab for den næste grundenergi – tyngdeenergien – der i praksis er eksponent for alle former for *bevægelse* og *dynamik*.

3. Følelseslegemet. I sin egenskab af omsætningsredskab for følelsesenergien er følelseslegemet garant for alt, hvad der kommer ind under begrebet *perifer sansning med tilhørende sanseapparat*; fx syn, hørelse, lugt, smag og naturligvis evnen til på enhver måde at føle. Og i pagt med dette varetager følelseslegemet også mere eller mindre *registrering, kontrol* og *styring* af det dynamiske tyngdelegeme.

Fodnote:

*) En vigtig forskel på grundenergiene og fysisk energi er i øvrigt, at grundenergiene ikke direkte kan omsættes til hinanden og således indbyrdes skifte 'form', sådan som

det er tilfældet med fysisk energi. Den enkelte grundenergi er, hvad den er, medens derimod fysisk energi kan skifte form i en uendelighed: fx varmeenergi til mekanisk energi til elektrisk energi til kemisk energi etc. etc.

4. Intelligenslegemet. Som omsætningsredskab for intelligensenergien er intelligenslegemet indrettet til i samspil med de fem øvrige legemer at varetage alle former for *fornuftsvirksomhed* og *hensigtsmæssighed*.

5. Intuitionslegemet. Og som omsætningsredskab for intuitionsenergien er intuitionslegemet indrettet til på den ene side at befordre alle former for *idéskabelse* og på den anden side at *gennemskue* og *forstå indviklede sammenhænge*, af hvad art de end måtte være.

6. Hukommelseslegemet. Endelig varetager hukommelseslegemet i sin egenskab af omsætningsredskab for hukommelsesenergien alle former for *arkivering* af oplevede ting samt dertil *genfremkaldelse af arkiverede ting for bevidstheden*.

7. Evighedslegemet. Som omsætningsredskab for moderenergien tjener evighedslegemet først og fremmest som basis og kilde for de seks øvrige grundenergier med tilhørende legemer, der for de sidstnævntes vedkommende organisk er rodfæstede i evighedslegemet og i samme forbindelse næres og kontrolleres af dette på en sådan måde, at det overordnede resultat bliver eksistensen af en evig og urokkelig kosmisk verdensorden. En verdensorden, der via et sæt såkaldte *skabepprincipper* til stadighed tilsikrer, at overhovedet al skabelse i verdensaltet bag om det ydre skin til enhver tid er præget af orden og hensigtsmæssighed.

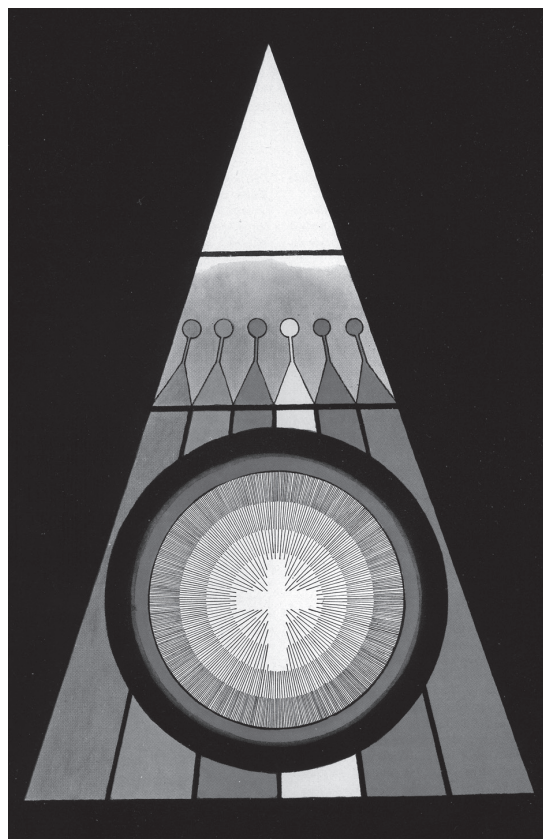
Man kan imidlertid med baggrund i disse oplysninger spørge, hvordan en grundenergi både kan fungere som sådan og samtidig tjene som omsætningsredskab for sig selv...? Hvad er dybest set forskellen på den enkelte grundenergi og så det legeme, der tjener som omsætningsredskab for den...?

Svaret er iflg. Martinus dette, at det enkelte legeme ikke kun består af den grundenergi, det er omsætningsredskab for, men af alle 6 arbejdsenergier i forskellige kombinationer, styret af moderenergien og svarende til symbolet over grundenergiernes kombination ("Det Evige Verdensbillede", symbol nr. 12).

Om det dybere formål med grundenergiernes eksistens

Energi betyder som indledningsvis nævnt *skabeevne*; og tilsvarende betyder grundenergi elementær, basal skabeevne. Men hvorfor eksisterer der mon sådanne former for skabeevne...? Eller for at vende spørgsmålet på hovedet: hvordan ville verden se ud, hvis der *ikke* fandtes energi og dermed heller ikke nogen skabeevne...?

Svaret er naturligvis – både fra Martinus' side og fra naturvidenskaben: der ville slet ikke findes nogen ver-

den – hverken fysisk, parafysisk eller åndelig – idet verden i alle dens former 100% er et spørgsmål om energi. Selv det mest massive fysisk stof er helt igennem en koncentration af energi, hverken mere eller mindre (såkaldt masseenergi).

Nuvel, men det rejser blot et andet spørgsmål, nemlig dette: Er der nogen som helst grund til, at der *ér* en verden; at verden faktisk eksisterer...? Kunne der ikke ligeså godt være ingenting...?

"Nej!", svarer Martinus og sekunderes mht. dette synspunkt af alle store mystikere tilbage gennem tiden. "Bag alt stof og al energi eksisterer der et endnu dybere og endnu mere basalt virkelighedsplan end det, energibegrebet henfører til. Et *initialt* plan af rent immateriel og dermed 100% åndelig natur. Men samtidig et plan, der ikke desto mindre tjener som udspring og kilde for alle former for energi, og via dette også alle former for stof og materie.

Og hvad mere er: dette kosmiske ur-plan er spontant gennemsyret af en umættelig længsel efter at lære sig selv og sine skjulte muligheder at kende. Martinus omtaler denne længsel som et **ur-begær** og tilføjer overraskende, at det nævnte begær på den ene side i pagt med sit væsen spiller en rolle som uudtømmeligt udspring og initial fødekilde for alt, hvad der kommer ind under begrebet energi og dermed skabeevne, samtidig med at det på den anden side peger tilbage på det kosmiske ur-plan selv som "et

Noget”, der kan og vil lære sig selv og sine muligheder at kende, og som i pagt med dette i universel målestok får status som princippet *skaber* og *oplever* – kort sagt: ”**kosmisk subjekt**”.

Men hvordan skal dette subjekt blive i stand til at opleve sig selv og sine skjulte muligheder i betragtning af, at det som udgangspunkt er fuldstændigt immaterielt og dermed også totalt kontur- og kontrastløst...? Det kan det vel lige så lidt, som et seende øje kan se sig selv. Med mindre det har et spejl at se sig i... Helt rigtigt! Og følgelig drejer det sig for subjektet om med sig selv og sit ur-begær som udgangspunkt at skabe et passende spejl. Og det er netop her fænomenet *skabeevne/energi* for alvor kommer ind i billedet, idet subjektet med dette aktiv til rådighed vil være i stand til på illusionistisk vis at *simulere* en modsætning til sin egen immaterielle og konturløse ur-natur. En modsætning, subjektet i sin egenskab af samme modsætnings dybeste årsag og udspring med fuld ret vil registrere som en spejling af sig selv og dermed som en måde at opleve sig selv på, rent principielt.

Går vi imidlertid fra det principielle i sagen over til det mere konkrete, konfronteres vi supplerende med subjektets behov for *variation* og *fornyelse* mht. selve den måde, hvorpå det oplever sig selv, idet total ensformighed før eller siden vil ophæve den ønskede virkning, akkurat som duften af en vellugtende rose før eller senere vil *fade ud* og helt forsvinde, hvis man uden ophør bliver ved med at lugte til den. Og det er specielt her, *grundenergi*erne kommer i spil som afgørende skabefaktorer, idet allerede de 6 første af disse vil være i stand til i al evighed at tilfredsstille subjektets behov for netop *variation* og *fornyelse* mht. den måde, det ’ser’ sig selv på. Og vel at mærke: vil kunne gøre det effektivt. Dette vil fremgå af følgende ræsonnement:

Tyngdeenergiens rolle:

Først og fremmest er der brug for brud på dén totale tomhed og stilhed, der som udgangspunkt kendetegner ur-planets immaterielle værensform, således at der kommer *bevægelse* og *dynamik* ind i billedet. Og netop dette sørger tyngdeenergien for – grundenergi nr. 2. Og tages det samtidigt i betragtning, at bevægelse og dynamik kan udfoldes på uendeligt mange forskellige måder, vil man allerede i denne ene grundenergi kunne se et potentiale for skabelse, variation og forandring, der tilsvarende er uendeligt (man behøver blot at tænke på elektronernes uendeligt mange forskellige bevægelsesmønstre i atomernes verden – de såkaldte elektronbaner).

Følelserenergiens rolle:

Men lige så vigtig bevægelsen er, lige så vigtigt er det at kunne registrere, kontrollere og justere den, og netop dette tager grundenergi nr. 3 sig af – følelserenergien. Og

ligeledes her kan dette udøves på et utal af forskellige måder, hvilket de førømtalte elektronbaner ligeledes er et eksempel på.

Instinktenergiens rolle:

Til aflastning af fænomenet ”opmærksomhed” vil det i mange tilfælde være fordelagtigt og rationelt at kunne automatisere de allerede nævnte funktioner. Altså bevægelsesfænomenet på den ene side, og såvel registreringen som justeringen af dette på den anden side, og netop denne opgave løser den første af grundenergiene – instinktenergien – og ligeledes på utallige forskellige måder.

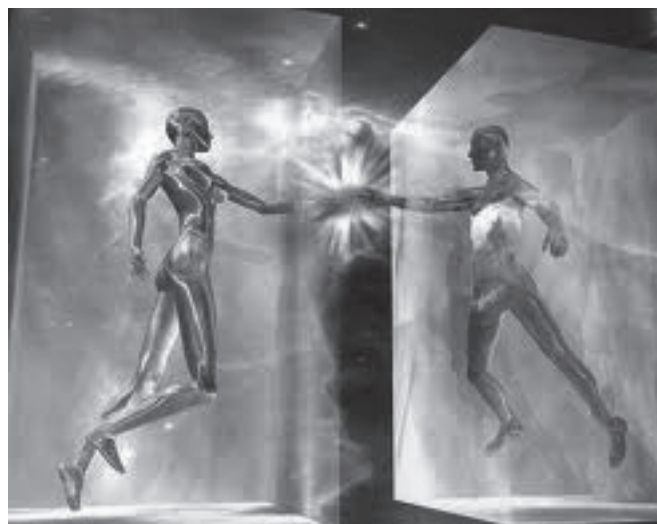
De tre første grundenergiers samspil

Det skal nu nævnes, at de tre første grundenergi i deres samspil med hinanden naturligt kommer til at danne grundlag for alt, hvad der kommer ind under begreberne stof/materie og kræfter, og dermed noget at bevæge.

Forklaringen er iflg. Martinus, at tyngdeenergien som en del af sin skabeprofil repræsenterer et *udvidende* princip, samtidig med at følelserenergien omvendt repræsenterer et *sammentrækkende* princip, således at de to grundenergi i deres samspil med hinanden umiddelbart giver anledning til opståen af fænomenet *spænding*, og via denne effekt også fænomenerne *substans*, *kraft* og *kræfter*. Og lægger man hertil tyngdeenergiens dynamiske tendens plus følelserenergiens registrerende og kontrollerende tendens samt endelig instinktenergiens automatiserende tendens, har vi ved roden dé nøglefaktorer, som alle former for stof og materie kosmisk set befinder sig i gæld til – fysiske såvel som parafysiske og rent åndelige – af hvilken grund Martinus også under ét omtaler dem som ”de *materiedannende* grundenergi”.

De bevidsthedsdannende grundenergi:

Med fænomenet stof/materie inde i billedet er samtidigt grundlaget for eksistensen af såkaldte *organismer* blevet etableret – såvel i fysisk som i parafysisk forstand (begrundelsen for forekomsten af netop organismer følger

senere). Og med rådighed over organismer følger også naturligt spørgsmålet om disses anvendelse i rollen som spejle for subjektet, idet det må erindres, at det universelle eller kosmiske subjekt er til stede i hver eneste eksisterende organisme og herved giver den status som *individ*. Eller rettere sagt: det optræder *bag* hver eneste organisme som dens initiale og kosmiske ur-grund. Dog – uanset hvordan man ser på sagen har summen af organismer som det helt centrale til formål at tilføre subjektet ”et samlet syn” af sig selv i form af såkaldt oplevelse (compound-oplevelse). Og det er netop i denne sammenhæng de tre næste grundenergier er af afgørende betydning. Nemlig på en måde, der har bevæget Martinus til under ét at omtale dem som ”de *bevidsthedsdannende* grundenergier”. Men hvad er i det hele taget bevidsthed for noget...?

Intelligensenergien:

I henhold til Martinus og hans kosmiske verdensbillede skal fænomenet bevidsthed helt elementært defineres som **viden om væren**. Eller mere præcist: **viden om Nogets væren**, og det er ikke mindst i denne sidste betydning, at der er en sammenhæng mellem bevidsthedsbegrebet på den ene side, og i første række intelligensenergien på den anden, idet netop denne grundenergi som en del af sit virke på helhedens vegne sætter subjektet i hver eneste eksisterende enkelt-organisme i stand til at erkende sin egen individuelle væren og således giver det viden om denne væren som et bidrag til den *universelle* livsoplevelse og spejleffekt. Hvilket man også kan udtrykke på den måde, at individet som et bidrag til den universelle compound-oplevelse takket være intelligensenergien er i stand til at præstere *selverkendelse*. Dog forudsat at samme intelligensenergi hos den enkelte er til rådighed i fornødent omfang. Nemlig et omfang, der muliggør beståen af den såkaldte *spejlprøve*(!), der jo også forekommer inden for både moderne menneske- og dyrepsykologi (man holder et spejl op foran en person eller et dyr og giver agt på, om vedkommende identificerer billedet i spejlet med sig selv eller ej).

Pointen er, at et væsen med evne til selverkendelse generelt skelner mellem sig selv og sin omverden og i samme forbindelse søger at *forstå* denne omverden på en måde, der er til fordel for det selv. Enten i rent interesseøjemed (fx teknik og videnskab), eller med henblik på tilrettelægning af adfærdsstrategier, der generelt leder til indfrielse af forekommende behov, ønsker og forventninger. Og hele tiden befinder resultatet sig i gæld til specielt intelligensenergien i dens egenskab af eksponent for alt, hvad der kommer ind under begreberne erkendelse, fornuft og hensigtsmæssighed. Og anskuet på netop denne måde ligger det uden videre i kortene, at intelligensenergien er en vigtig medspiller i subjektets bestræbelser på hele tiden at finde nye veje til skabelse af variation og fornyelse af dets oplevelse af sig selv og sine potentialer.

Intuitionsenergien:

Imidlertid overgås intelligensenergien mht. dette langt af den næste grundenergi i rækken – intuitionsenergien – idet denne gennem træk på ur-planets uendelige sum af virtuelle skabemuligheder giver anledning til fremkomsten af såkaldte *idéer*. Idéer, der i sammenhæng med eksistensen af de mange organismer kan tjene som udgangspunkt for en uendelighed af netop nye måder at tilføre det universelle oplevelsesbillede variation og fornyelse.

Med hensyn til dette kan peges på to generalstrategier at følge, hvor den ene er repræsenteret ved ordinær variation og forandring på samme kvalitetsniveau – altså designkunst i al almindelighed – medens den anden i tilgift hertil også udmærker sig ved stadige løft af kvalitetsniveauet.

Som eksempler på

udslag af den førstnævnte generalstrategi kan næves sådan noget som smykkekunst, mode, musik, maleri og arkitektur inden for en given tradition for at nævne nogle menneskelige skabelser; og rigdommen af organismedesign på samme evolutionstrin for tilsvarende at pege på nogle af ’naturen’s skabelser (fx virusformer, bakterieformer, kiselalger, gopler etc). Og tilsvarende kan for den anden generalstrategis vedkommende som eksempler nævnes den biologiske evolution på Jorden i almindelighed, og udviklingen i den menneskeskabte teknologi i særdeleshed (fx våbentechnologi, computertechnologi, finansvæsen, landbrugsmetoder og sygdomsbekæmpelse etc.).

Hukommelsesenergien:

Som basis for alt, hvad der kommer ind under begrebet *erfaringsdannelse* er det endeligt klart, at også hukommelsesenergien er en vigtig medspiller i spørgsmålet om fornyende strategier i skabelsesfeltet, idet allerede vundne erfaringer og præstationer med både fornyelse og forbedring for øje på konstruktiv vis kan lægges til grund for et frugtbart samarbejde med både intelligensenergien og intuitionsenergien. Hvilket samtidig bekræfter, at også hukommelsesenergien i høj grad gør sig fortjent til at blive henregnet til de bevidsthedsskabende grundenergiers kategori.

Moderenergien:

Som allerede nævnt fungerer moderenergien (med afsæt i det såkaldte ur-begær) som kilde og udspring for de netop omtalte seks grundenergier og er faktisk dermed i

en vis forstand den *første* grundenergi, når det kommer til stykket. Hvilket yderligere bekræfter sig på den måde, at moderenergien også via et sæt særlige *skabeprincipper* definerer en vis kosmisk verdensorden, som de seks øvrige grundenergier mht. deres virke altid er underkastet og bundet af. Herunder det skabeprincip ved navn *livsenhedsprincippet*, der ligger til grund for eksistensen af autonome organismer med tilknytning til en fælles subjekt-faktor, i kraft af hvilket de fungerer som selvstændige levende væsener – *individer*.

Uden at det her er muligt at gå i dybden med emnet skal det nævnes, at de føromtalte skabeprincipper som repræsentanter for moderenergien ikke er en samling tilfældige effektgeneratorer, men derimod tilsammen via samspillet med de seks øvrige grundenergier lige akkurat opfylder de betingelser, der skal til for at det immaterielle ur-felt bliver i stand til at fremstå som et mere eller mindre materielt verdensalt. Ganske vist med status som en illusion, men ikke desto mindre særdeles effektivt.

Endvidere skal det tilføjes, at det heller ikke er tilfældigt, at det materielle verdensalt i praksis er et spørgsmål om mere eller mindre materielle organismer i en bestemt organisation, idet netop dette træk – den enkelte organisme – løbende over tid kan gøres til genstand for designkunst i både statisk og evolutionær forstand og herved effektivt bidrage til den variation og fornyelse inden for skabelses-sceneriet, som der i konsekvens af kravene fra ur-begæret er behov for fra evighed til evighed. Hvortil – som en ikke uvigtig pointe – kommer det enorme variations- og fornyelsespotentiale, der knytter sig til organismernes indbyrdes samkvem og vekselvirkning.

Konklusion:

Med rådighed over de syv grundenergier kan det universelle subjekt i al evighed tilføre sig selv livsoplevelse og bevidsthed, der til stadighed er præget af tilfredsstillende variation og fornyelse...

Om den parafysiske virkelighed kontra den fysiske organisme

Gør vi status over det virkelighedsbillede, der hermed tegner sig, er vi konfronteret med følgende:

Først af alt *ER* det immaterielle ur-plan sammen med ur-begæret, der gennemsyrrer det.

Ud af ur-begæret træder evigt moderenergien med sine kosmiske skabeprincipper og etablerer sig spontant som et evighedslegeme.

Ud af moderenergien træder de seks øvrige grundenergier, og ud af disse træder endvidere de seks øvrige parafysiske legemer i deres egenskab af omsætningsredskaber for de respektive grundenergier.

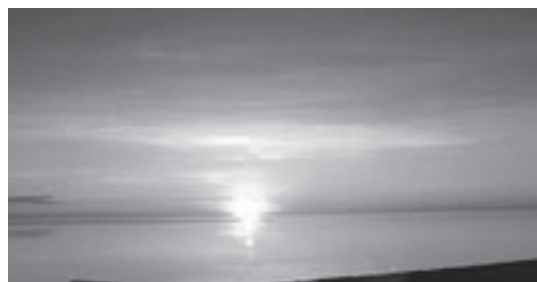
Tilsammen bærer og nærer evighedslegemet plus de seks øvrige legemer i perioder et større eller mindre antal *fysiske* organismer, gennem hvilke der kan høstes særlige fysiske erfaringer. Hvilket arrangement befinder sig i gæld til det såkaldte livsenhedsprincip.

Men hvordan spejler grundenergiene og de syv parafysiske legemer sig i den fysiske organisme...?

På den måde, at stoffet, som organismen er gjort af, sammen med dets organisering overordnet spejler de tre materiedannende grundenergier, samtidig med at specielt hjernen og centralnervesystemet ved sin funktionalitet spejler de tre bevidsthedsdannende grundenergier. Og endelig sikrer moderenergien i rollen som evighedslegeme dels, at såkaldte fysiske sanseimpulser bliver omsat til kvalitativ livsoplevelse for subjektet, og dels at individet er underkastet den verdensorden, som de kosmiske skabeprincipper er garanter for, og som i form af skæbneloven bl.a. har til følge, at det på sig selv er henvist til før eller senere at opleve det, som det gør imod andre...

Kilde:

Martinus: Livets Bog, bind 2; specielt stk. 529, 530, 534, 536 og 540. Se også "Det evige Verdensbillede", bind 1, symbol nr. 6, side 31 samt symbol nr. 12, side 61.

FINANSKRISE

v/Ruth Olsen

Hvem er de egentlige magthavere i de såkaldt demokratiske lande? De som nu demonstrerer overalt imod finanskapitalen, f.eks. "besæt Wall Street"-bevægelsen i USA, er ikke i tvivl. Det er pengesystemet der regerer i verden, dvs nogle ret få finansfyrster, der aldrig har fået noget folkeligt mandat til deres magt over millioner af menneskers liv, mennesker hvis liv de også er totalt ligeglade med, da det for dem kun handler om profit.

En økonomiprofessor udtalte i TV de tankevækkende ord: "politikkerne er bange for finansmarkedet og vil gøre alt, hvad det forlanger". Så er det ligegyldigt hvad vælgerne mener. Det er slet ikke personer, de unge demonstranter og politikkerne er oppe imod, men et "marked", et upersonligt uhyre, som er "udenfor pædagogisk rækkevidde", dvs appel til menneskelig humanisme er omsonst. Et "marked" besidder i sagens natur ingen næstekærlighed! Men vakler "uhyret", må skatteyderne træde til, for alle synes at frygte for dets fald.

Bortset fra nogle ganske få lande, har alle lande i verden en tung gældsbyrde at slæbe rundt på og som kun bliver større efter rentes-rente princippet. Alle tror, eller håber på, at de kan "vækste" dvs producere og eksportere sig ud af gældsfælden. Men miljøfolk har regnet ud, at så mange jordkloder har vi ikke til rådighed, at det kan lade sig gøre, at alle kommer op på vestlig levestandard. Vi kan ikke producere os ud af problemet med den form for produktion, vi hidtil har kendt.

Hvornår mon det går op for flere politikere på globalt plan, at det er finansmarkedets mekanismer, der er sygelige og destruktive, og begynder at finde nye løsninger på det egentlige problem, nemlig at få vareomløbet til at glide med spekulationsfrie penge, dvs penge der ikke kan hentes profit ved at blive handlet med, og som ikke med renters rente kan gøre folk og lande til gældsslaver.

Der er i øvrigt mange måder, et land kan blive forgældet

på. Lad os tage eksemplet TDC, som en multinational hedgefond opkøbte for mange milliarder, altså penge de bare belånte firmaet med bagefter. Siden har de på mange måder udsultet det økonomisk for at give enorme honorarer til topfolkene, sådan at TDC i dag ikke bare har en kæmpegæld at forrente og afdrage, men også er drænet for de innovationsmidler, de skulle bruge til at følge med i den rivende teknologiske udvikling, hvorfor de nu er sejlet agterud selv om de har "malket" brugerne hårdt. (Se Poul Nyrup Rasmussens bog om hedgefonde, lidt af en krimigyser).

Historien minder mig om Storm P-vittigheden med hunden, der fodres med sin egen hale!

Hvordan gik det til, at penge holdt op med at være et nyttigt byttemiddel til at blive en selvstændig handelsvare og spekulationsobjekt? Det mener David Icke at have en forklaring på i sin bog "and the truth shall set you free". I

kap. 3, som har overskriften "papirmagt", argumenterer han for, at penge ikke er noget, der eksisterer i virkeligheden. Det er noget vi leger, og det går kun, så længe alle tror på legen. Hvis hele finansmarkedet kollapsede og alle penge blev værdiløse, ville bonden stadig producere mad og husene, skolerne og fabrikkerne stod der stadig, så man ville hurtigt opfinde en anden måde at bytte med hinanden på. Jorden og alle de andre rigtige værdier vil stadig være der.

Icke beskriver, hvordan de første banker i den vestlige verden var Tempelridderne. Med gaver og arv blev de den rigeste organisation i Europa, deres templer i Paris og London blev finansielle centre. Både Frankrigs konge og Paven havde gæld hos dem, så de to gik i ledtog for at udradere Tempelridderne og tyvstjal alle deres rigdomme. Kristendommens oprindelige forbud mod at tage renter var glemt og det banksystem, som i dag kontrollerer menneskeheden, var blevet udviklet.

Byttemidlet var i begyndelsen guld og sølv, så for en sikkerheds skyld begyndte ejerne at opbevare deres rigdom hos guldsmeden, som havde sikre rum til det. Til gengæld

fik de papirkvitteringer, som de brugte som betalingsmiddel, en slags anfordringsbeviser. Da alle disse beviser jo aldrig blev indløst på én gang, begyndte man at se sit snit til at udstede flere papirpenge, end der var dækning for. Penge var således noget, der nemt kunne fremstilles og lånes ud for renters rente. I dag er penge for det meste blot frit svævende tal, der flyttes fra en computer til en anden. Om der ligger reelle værdier bagved har de mistet forbindelsen med. Som når man f.eks. køber og sælger en afgrøde 20 gange, længe før den overhovedet er sået endnu. Det er vist det, der kaldes "optioner".

Nok er der lovregler om, hvem der må udstede pengesedler, men da f.eks. aktier og obligationer og andre såkaldte "bankprodukter" (såkaldte derivater) også er en slags pengeskabelse, er der ingen reel kontrol med, hvad og hvor meget, der cirkulerer i det finansielle system. Man har regnet ud, at det kun er ca 1% af de penge, der cirkulerer globalt, der har noget at gøre med udveksling af varer og tjenesteydelser.

Penge er blevet verdens største handelsvare, og alle regner med, at der skal falde en pæn fortjeneste af til sælgeren, hver gang de skifter ejer. Dvs at man skal have "mereværdi for mindreværdi", det som Martinus kalder "camoufleret røveri". Det er i finanssystemet de største gevinster hentes. De arbejdsfrie indtægter her overgår alle andre former for indtægter, og så er de endda som regel skattefri, eller gemt i skattely. Derfor havner de fleste stater i dyb gæld, hvis de blot vil yde et minimum af offentlig service til deres borgere.

I Schiller Instituttets blad 1/2000 står der at læse: "City of London er verdens største center for handel med ingenting. Her købes og sælges der hver dag valuta for ét tusinde milliarder dollars. Kun én procent har at gøre med udveksling af varer og tjenesteydelser på tværs af landegrænser. Resten er ren spekulation. Det samme sker på Wall Street i New York. Millioner af almindelige amerikanere har pumpet milliarder af dollars i selskaber, der er aktive på det nye elektroniske internet. At de alle giver underskud er tilsyneladende ligegyldigt – så længe aktiekurserne stiger."

Penge som mordvåben

Det Martinus kalder "bankkonto-kulturen" er det, vi kalder finansverdenen. I Livets Bog IV stk. 1319-30 beskriver han det "falske forretningsprincip", som denne finansverden bygger på, nemlig størst mulig værdi for den mindst mulige værdi. I stk. 1319 skriver Martinus: "Igennem dette "falske forretningsprincip" får fortidens barbari og hensynsløse begærlighed overfor næstens ejendom en adgang til tilfredsstillelse eller udløsning, der unddrager sig øvrighedens eller "retsvæsenets" indgriben, ja, er endog ligefrem autoriseret og beskyttet af dette eller statens love."

Og i stk. 1325: "Medens køllen, buen og sværdet var det direkte våben i tidligere kulturperioder i menneskehedens historie, blev "bankkontoen" senere i den moderne kultur eller det "falske forretningsprincip"s domæne, det mest raffinerede mordvåben. Med dette våben kan indehaveren bringe ikke blot sin næste, men hele stater, verdensriger, folkeslag og racer til ruin, fattigdom, sult, tårer, livslede og selvmord."

"Ja, så raffineret og skjult er dette våbens dræbende kraft, at medens sværdets brug mod næsten til sidst fører til "tugthus" og "dødsstraf", fører "bankkontoen"s benyttelse som "mordvåben" i stor udstrækning til hæder og ordensdekorationer, titler eller den højeste agtelse for ikke at sige tilbedelse fra samfundets side. I sandhed, det dræbende princip er igennem dette nye våben blevet så intellektuelt camoufleret, at det i dag er fundamentet for hele verdens "civilisation"."

"Intet under at den "bankkontoens" kultur, som vor civilisation af i dag udgør, knager og revner, skaber mentale jordskælv og eksplosioner. Det er nemlig den hemmelige, langsomt dræbende giftige virkning af "bankkontoernes" brug som skjulte eller camouflerede mordvåben, der kommer til syne. Det er karmalovens uafviselige "sæd og høst". Det er de yderste konsekvenser af Moseloven: "Øje for øje og tand for tand".

Det er kulminationen af virkningerne af "hellere at tage end at give". Det er blomstringen af at elske sig selv mere end næsten. Intet under, at der skulle en Jesus af Nazareth til for at skabe nye veje, ad hvilke menneskeheden kunne føres bort fra dette selvskhedens mareridts camouflerede mordvåben, dette dødens eller mørkets principps sidste forsøg på at beholde jordmenneskeheden i sit dræbende edderkoppespind."

Jeg går ud fra, det er en forestående global nedsmeltning af finans-kulturen, Martinus her forudsiger. Men vi ved ikke, hvor mange år der vil gå med diverse lappeløsninger. Måske vil det f.eks. lykkes at lægge lidt skat på penge-

transaktioner (den såkaldte tobin-skat), men det ændrer jo ikke på systemets grundlæggende sygdom, dvs det ”falske forretningsprincip”.

Med mellemrum opstår der konstruktive ideer til nogle løsninger på hovedsageligt lokalt plan, som f.eks. det der kaldes LETS (local employment trading systems), en form for ”byttering”, hvor folk går sammen og skaber en alternativ måde at udveksle varer og tjenesteydelser på. Nogle steder udstedte man endda særlige LETS-penge. I USA blev et sådant system kaldt ”Barter”. Jeg ved ikke, om disse initiativer i dag stadig eksisterer der, hvor de var mest udbredt, nemlig i England, Canada og Australien. I Danmark gik de ret hurtigt i stå igen, for vi er nok et alt for lovreguleret land til, at der er plads til en egentlig parallel-økonomi.

JAK-bevægelsen er vel det eneste alternativ på finansområdet, som det er lykkedes for at overleve. Som et bankvæsen med rentefri ind- og udlån er den nok betydningsfuld for de enkelte medlemmer, men den rækker jo ikke ved den globale finansverdens vanvid. Hvordan overgangen fra vor tids absurde tilstand på finansmarkedet til den fremtidstilstand, Martinus har skitseret, vil blive, er svært at forestille sig. Men jeg tror menneskene i den svære tid, som kommer, vil udvikle en højere moral og større gensidig hjælpsomhed. Det er det, der skal ændre verden.

Penge åndelig set.

Asger Lorentsen udgav i 1995 et lille hæfte om ”penge i åndelig forståelse”. Heri skriver han bl.a.: ”Misbrugen af penge til materialistiske formål, tryghedsformål eller magtformål er så vidt udbredt på planeten i dag, at Mesteren Djwahl Kuhl har forklaret, at hvis menneskeheden ikke lærer at arbejde med penge på den rette måde, da risikerer vi som samlet menneskerige den karma, at penge, som vi kender dem, vil ophøre med at eksistere på denne planet.

Penge er en gave fra Hierarkiet, der er givet menneskeheden på et vist trin, for at vi kunne lære at anvende dem. Vi har haft nogle tusinde år til at eksperimentere med penge, men vi er nødt til at gøre os færdige med disse eksperimenter inden for rimelig kort tid. Hvis ikke dette sker, vil misbruget blive så omfattende, at karmaloven vil bevirke, at vi ikke mere får lov til at bruge denne energi.

Og hvis penge ophører med at eksistere på vor planet, før vi er udviklede til at leve i et pengeløst samfund, vil vi opleve en kollaps af verdensøkonomien. Vi vil se en betydelig ringere levestandard og langt færre tekniske hjælpemidler. En omfattende fattigdom vil sprede sig over hele planeten.

Vi har nogle årtier eller lidt mere til at demonstrere, at vi ønsker at anvende penge på en anden måde, der ikke nærer grådigheden hos individet, familien, grupper eller nationer. Dette gælder menneskeheden som helhed. For det enkelte individ siger loven, at når vi kommer til aspirantvejen, må vi ophøre med at misbruge penge, idet vi må tilegne os den rette brug af penge. Hvis ikke, vil vi finde større forhindringer på vor vej, og vi vil møde en blokerende karma, som svarer til misbruget af penge.”

Til disse Asgers overvejelser, kunne man tilføje, at det måske netop er et kollaps i verdensøkonomien, der skal til for at få opbygget noget nyt og bedre. Fra naturvidenskaben ved vi, at der ofte skal en periode med kaos før et gammelt mønster kan blive erstattet af et nyt mønster. En sådan periode med kaos er naturligvis lidelsesfyldt for mange, men den kan formodentlig give et vældigt skub til erkendelsen af nødvendigheden af en verdensregering. Det vil gøre det mere klart end nogensinde, hvor afhængige vi alle er af hinanden her på kloden, og hvor meget Jorden allerede er blevet én enhed.

0X - ER DER NOGET DER ER SOM DET ?

Af Robin W Petersen

Når man som Martinus, foretager dybtgående analyser, og man endog ønsker og mener disse vil fremstå som urokkelige sandheder for fremtidige generationer, er det vigtigt at ord og begreber anvendes stringent, således at læseren kan opleve konsekvens i disse ord og begrebers anvendelse. Fordi ingen formentlig helt har kunnet følge Martinus ind i sine analyser, eller har turdet eller villet påpege mesterens inkonsekvens i fremførelsen, forekommer der begreber og ord i værket som har divergerende betydning. Dette er så en udfordring for læseren, men det er en hæmning for det formål hvormed Martinus skrev sit livsværk.

Ord som fx: liv og sansning, anvendes på skift i ordenes almene betydning samt i Martinus' egen betydning, uden at læseren i tilstrækkelig grad gøres opmærksom på dette, med mulig forvirring til følge. Til tider taler Martinus om, at jeget ikke kan sanses. Til andre tider, at jeget unddrager sig al sansning. For senere at skrive, at jeget unddrager sig ordinær sansning. For andre steder at bemærke, at jeget kun kan opleves med kosmisk sansning! Begrebet bevidsthed, defineres på tilsvarende vis så forskelligt, at definitionerne skaber mere forvirring end klarhed. Og om livet siges det: "... livet er ikke noget, der i sig selv er levende". Øhmm, nå!

En anden vanskelighed ved værket er, at trods Martinus løbende, selv, på pædagogisk vis, stiller spørgsmål i teksten, hvorefter han besvarer disse, er der stadig mange uafklarede aspekter som gør, at man som læser af og til oplever, at analyserne ikke står klare, men ofte efterlader én, sådan én som mig ihf, med uafklarede spørgsmål, der fra et analytisk synspunkt kan lede i flere retninger; hvilket den fortsatte debat om hvad Martinus egentlig mener med det han har skrevet, vidner om.

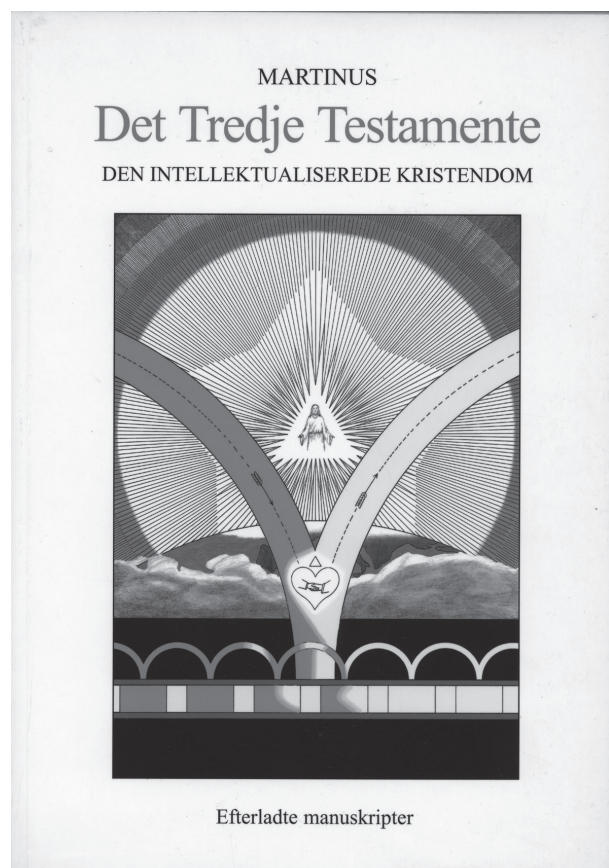
En del af uklarhederne handler om emnets vanskelighed og læsernes manglende forudsætninger. Fx lever mennesker flest i en lineær og dualistisk bevidsthed, det mange gør synonym med en logik, a la; a fører til b, b fører til c, etc. Altså reduktionisme, eller rigtig/forkert tankegang. Bevidstheden formår selvfølgelig ikke at rumme eller opleve en kompleksitet og enkelhed den ikke en åben for eller moden til. "Logik" anvendes da blot som en ubevidst metode til at bekræfte vor egen begrænsede opfattelsesevne. Dette skaber uundgåeligt problemer med

at forstå Martinus, da fx X-begrebet er hinsides lineær og dualistisk logik.

Skal vi forstå X-begrebet (X1) som andet end teori, må vi først opleve tilstanden, før vi kan skelne den fra X2 og X3. En anden væsentlig vanskelighed ved at forstå værket er, at Martinus omtaler et emne ud fra mange forskellige niveauer, hvilket kan give oplevelsen af manglende logik, men egentlig blot er en naturlig følge af den progression, et begreb som fx kærlighed gennemgår i den enkeltes udvikling. Men den største vanskelighed ved værket, handler i mine øjne om en grundlæggende mangel på gennemført pædagogisk struktur og tydeliggørelse i fremlæggelsen af materialet.

Et begreb som flere af de der mere indgående studerer værket, har hæftet sig ved, er introduktionen af begrebet 0X på de sidste sider af: DEN INTELLEKTUALISEREDE KRISTENDOM (DIK).

Anvendelsen af dette nye begreb allersidst i Martinus' forfatterskab har forståeligt nok skabt røre blandt de som ønsker at kunne forstå Martinus. Vi er en del der via

mentale ”gymnastikøvelser”, forsøger at få klarhed over begreberne. Mentalt må vi forsøge afkode systematikken, bl.a. ved at sammenstille temaer Martinus omtaler flere steder i værket.

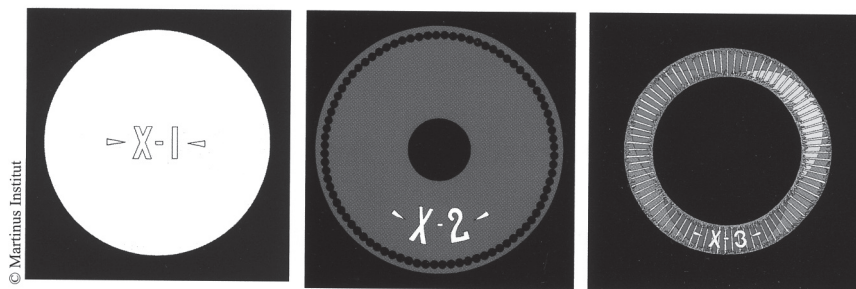
Jeg fulgte interesseret debatten om 0X for et par år siden her i bladet og var egentlig lidt rystet over at opdage, hvor aldeles forskelligt man forholdt sig til den samme tekst. Dertil ventede jeg på, at en eller anden af Martinus ”eksperterne” fremførte det synspunkt jeg syntes lå lige for. Men det skete ikke.

Min helt banale oplevelse af, hvad det er Martinus vil med begrebet 0X, til forskel fra begrebet X1 er, at han ganske enkelt ønsker at markere forskellen mellem Guddommens Jeg (kaldet 0X i DIK) og Gudesønnernes Jeger (X1). Følger man tekstens overordnede tema i DIK stk. 131-137, kan det bemærkes, at Martinus her analyserer Guddommens struktur.

I stk. 134 og 135, hvori benævnelse 0X optræder, er temaet, at forstå relationen mellem Guddommen og de enkelte levende væsener. Martinus siger direkte at 0X danner (er/udgør) Guds Jeg (min parentes). Og altså ikke forstået som, at Guds Jeg opstår ud af 0X. Samtidig gør Martinus det klart, at der ikke eksisterer noget Jeg udover Guds Jeg (DIK stk. 134). Hvorved alle Gudesønnernes Jeger (X1) er aspekter af Guds Jeg, idet ALT er Gud (se fx også ”TO SLAGS KÆRLIGHED” kap. 27).

LIVETS BOG 2, stk. 539: ”Det treenige princip” er således afsløringen af livets største mystik. Det er løsningen på selve tilværelsens gåde. Og med forståelsen af denne løsning er al mystik ved det levende væsens sande identitet dermed fjernet. Når vi her i ”livets bog” betegner dette princip som ”X. 1.”, ”X. 2.”, og ”X. 3.” eller som ”noget nr. 1”, ”noget nr. 2” eller ”noget nr. 3”, skyldes det således ikke en ufuldkommen analyseringsevne, men derimod den omstændighed, at nævnte udtryk fuldt ud dækker dette livets absolutte fundament. Det er selve dettes absolutte fuldkomne analyse. Det har ikke nogen som helst anden form for analyse.

Alt, hvad der kan siges udover de her i treenighedsanalysen fremsatte udtryk, vil umuligt kunne være udtryk for ”treenighedens” analyse, idet det uundgåeligt kun kan være en analyse af en eller anden af nævnte ”treenighedens” frembringelser. ”Det treenige noget” er og bliver i al evighed således det absolut altdækkende udtryk for livets eller tilværelsens allerhøjeste analyse.” (Min understregning).

X1 = Jeget/Selvet. X2 = skabeevnen. X3 = det skabte. Det Martinus her udtrykker er, så vidt jeg forstår det, at ALT, manifest såvel som ikke manifest, skabt såvel som uskabt, Gud såvel som Gudesønnerne, er inkluderet i den treenige analyse! Derfor kan begrebet 0X, forstået som Guds Jeg, kun være en del-analyse af X1. Hvis det således var 0X som skabte Guds Jeg; altså, at Guds Jeg opstod ud af 0X, eller, at Guds Jeg var 0X og Gudesønnernes Jeger da X1, ville der pludselig ikke længere være 3 men 4 faktorer i analysen! Således at analysen af Gud ville udgøre: 0X - X2 - X3, og analysen af Gudesønnerne: X1 - X2 - X3. Det ville være en katastrofe for hele værkets troværdighed om Martinus hidtil ”lige” havde glemt eller overset at få det med!

Sidst i DIK stk. 134 siger Martinus, at Guds Jeg også danner Jeget i ethvert levende væsen. Og videre til stk. 135.: ”Vi har her set, at hvert eneste levende væsen evigt og urokkeligt er forbundet med Gud. Hvad betyder det? - Det betyder tilsvarende urokkeligt, at guds jeg er delt op i et uendeligt antal jeger.”

Det som i denne forbindelse er min enkle pointe er; at det der har skabt noget af forvirringen omkring 0X er, at Martinus i sit ufærdige manuskript, ikke har fået tydeliggjort, at Guds Jegs (som kaldet 0X) opdeling i et uendeligt antal Jeger, er det (Guds) Jeg han almindeligvis inkluderer i X1. Martinus har jo gentagne gange nævnt, at Gud og Gudesønnernes struktur, har den samme analyse: Altså X1, X2, X3. I princippet udgør både Guds Jeg og Gudesønnernes Jeg altså Jegstrukturen X1.

Men da der også er en forskel mellem Guds X1 og Gudesønnernes samme, idet Gudesønnernes Jeg opgår i Gud, mens Guds Jeg ikke opgår i noget, er det min opfattelse, at Martinus har ønsket at give Guds Jeg en specifik betegnelse, for at markere denne forskel; uden at han hverken helt fik afsluttet samt begrundet sine betragtninger i det ufuldendte manuskript til DIK. Dog, det er hvad jeg læser ud af teksten. Og fordi Gud i analysen går ”forud” for, er ”over” Gudesønnerne, forsøger Martinus sig ved at benævne Guds Jeg som 0X og Gudesønnernes Jeg som X1. Af princip er de dog ens og udgør benævnelsen X1 i den treenige analyse.

Hvis vi tænker videre i det spor, så havde Martinus nogle problemer med sin betegnelse 0X. For det første har han, under analysen af talrækken i Livets Bog, bind 3, defineret tallet 0 som værende lig bogstavet X. Så når han bruger benævnelsen 0X, siger han faktisk det samme to gange. Og det er uhensigtsmæssigt for forståelsen og systematikken, selv om tallet 0 også antyder noget der er gået "forud" for (X) 1 (X1 forstået som Gudesønnernes Jeg), hvilket vel var det han søgte at forklare i symbolform.

Heraf følger, at Martinus ikke rigtigt kan bringe en special betegnelse for Gud ind, fordi han i sin originale opbygning begynder med X, som altså også er lig 0, og derefter tallene 1, 2, 3. Så han har haft det problem i sit manuskript, at finde en måde hvorpå han i symbolform, kan få bragt Guddommens Jeg ind mellem X og X1. Eller måske mere korrekt; finde en symbolsk måde at opdele X1 i både et Gudsaspekt og Gudesønsaspekt. Men det kan Martinus ikke hvis han samtidig skal holde sig til den oprindelige symbolform.

Årsagen til at Martinus har valgt at placere tallet 0 foran bogstavet X, hvor han ellers sætter bogstavet X foran tallet (X1, X2, X3), kan som nævnt være et forsøg på at få udtrykt det guddommeliges særstatus. Men den holder ikke symbol-logisk set. Både fordi 0 og X er det samme, samt fordi, nullet da ville komme til at antyde, at Gud, som synonym med 0'et, opstod FØR "noget som er" (X), hvilket også ville være noget af en "nyhed" i værket.

Nogle har så forsøgt at "hjælpe" Martinus, ved at bytte om på 0 og X, så vi får betegnelsen X0. Det virker umiddelbart lidt mere logisk at få nullet over på denne side af X'et, men det ændrer jo ikke ved det forhold at 0 og X angiver det samme. Ligesom der yderligere ved dette er det problem, at X1 i den treenige analyse er lig X, "noget som er" (det X som også X2 samt X3 kan analyseres "tilbage" til). 1' tallet er altså dybest set også lig X i den treenige analyse.

Hvis nullet så tilsvarende er lig X som et nyt påhæng til den treenige analyse, får vi det rene kaos, hvor både X, 0 og X1 i princippet er det samme (noget som er). Får nullet i stedet en anden funktion, i form af fortløbende tælling, som adskiller sig fra den funktion Martinus har tillagt det i talsystemet, skabes der forvirring i principperne og den treenige analyse falder og bliver en kvartet.

Ud fra disse betragtninger føler jeg mig overbevist om, at betegnelsen 0X (såvel som en eventuel X0) ville være blevet slettet af Martinus selv igen. Problemet er egentlig ikke så stort og snarere spekulativt end substantielt, for selv om både Guds og Gudesønnernes Jeg symboliseres ved X1, er vi jo gennem Livets Bog gjort bekendte med den principielle forskel.

At der ikke er noget der går forud for Jeget/X1, nævner Martinus bl.a. på s. 170 - 171 i DIK: "Nævnte jeg afviger fra alt andet i universet ved ikke at have nogen som helst skabelsesanalyse af sig selv, da det aldrig nogen sinde er blevet skabt, men evigt har eksisteret." Og længere nede: "Vi har altså her i det absolut højeste "levende noget" (Jeget) fundet livets ophav. Dette ophav er således livets absolut første årsag. Denne årsag kan ikke være en virkning af nogen forudgående årsag, da den er absolut alle årsagers og virkningers ophav og frembringer eller skaber. Skaberen (Jeget) er det højeste "noget" og kan derfor ikke være skabt" (mine parenteser).

Martinus gør det også her fuldstændig klart, at der ikke eksisterer noget før Jeget. Men jeg skal medgive at fx hans anvendelse af ordene på s. 223 DIK: "... danner Guds jeg", kan vække forestillinger om processer gående forud for Jeget. Jeg skal tillige medgive, at Martinus ikke fyldestgørende har beskrevet, hvorledes Jeget da fyldes af indhold og hvor det indhold kommer fra/opstår ud af, hvilket har ledt til flere teorier blandt kosmologer, som i mine øjne ikke holder sig inden for rammerne af Martinus' verdensbillede og den treenige analyse.

Til sandsynliggørelse af ovenstående gælder også, at det som nævnt ville være en katastrofe om Martinus nærmest på sit dødsleje, pludselig begyndte at introducere et helt nyt og afgørende aspekt og tolkning i sine analyser og sit livsværk som gør den treenige analyse ugyldig! En tolkning flere på forskellig vis ellers indirekte lagde op til i den forgangne debat. Vi ser dertil også i gengivelsen af det pågældende manus (som blev til DIK), at Martinus har foretaget en del rettelser og virker søgende i sin tekst, omkring anvendelsen af begreberne.

Så 0X? Niksenbiksen! Den går ikke. Interesserede kan jo læse den pågældende tekst i DIK med ovenstående indstilling og se om det giver mening.

Det er ikke svært at tale med Gud!

Af Kurt Christiansen

Mange mennesker siger, at de har svært ved at finde ord når de ønsker at bede til Gud/forsynet.

De nedenfor skrevne sætninger har en meget dyb betydning, og er helt i overensstemmelse med det Åndsvidenskaben har lært os. Dybden, som det enkelte menneske føler og oplever ved at gennemtænke sætningerne, er naturligvis bestemt af det enkelte menneskes udvikling og dets indsig i den universelle åndsvidenskab.

Sætningerne som er helt universelle/generelle kan, til privat brug, naturligvis modificeres og suppleres af den enkelte efter eget ønske, men kan forhåbentlig, i denne skrevne form, på en eller anden måde, tjene som inspiration til det enkelte menneske. Ordvalgene er noget mere omfattende end nødvendigt, og måske lidt gentagende. Det er imidlertid rart at føle sig i kontakt med det guddommelige/"det ikke fysiske" i en lille stund. Derfor det lidt omfattende og tidsforbrugende sprogbrug. Dette giver mulighed for supplerende tanker i forbindelse med bønnen.

Det intelligente overvejende menneske vil måske sige: Hvorfor skal vi bede om noget. Alt sker alligevel efter Guds vilje alene. Det er vel også rigtigt til en vis grad. Du bestemmer imidlertid selv hvilken retning du vil gå i livet. Dermed bestemmer du selv hvor stenet og lang vejen som du vælger, skal være. Man kan derfor med god grund bede Gud og sine personlige hjælpere om hjælp til, at vejen ikke skal blive alt for lang, tung og trættende.

Gennem sådanne bønner får man også følelsesmæssigt en nærmere kontakt med den guddommelige verden. En kontakt som du vil fornemme vil støtte dig i svære tider.

Jeg har i teksten valgt at bruge betegnelsen Gud. Det er naturligvis lige meget hvad man kalder det højeste åndelige væsen (eller hierarki, om du vil). Du kan sige Gud, Allah, Buddha, "Forsynet", "Den højeste energi" eller hvad du har lyst til. Det er den åndelige tyngde du lægger i dine ord, der er afgørende.

En bøn til Gud som kan bruges i dagligdagen, eller efter behov.

Direkte baseret på åndsvidenskab.

- 1) Kære Gud du som er overalt.
- 2) Jeg takker dig for din uendelige årsagsløse kærlighed imod mig og imod alt levende fra det mindste til det største.
- 3) Tak fordi du hører alle vore bønner, og hjælper os alle på den allerbedste måde.
- 4) Tak fordi du lærer os alkærligheden trin for trin.
- 5) Tak fordi du er med alle væsener der har det rigtigt svært, og hjælper, trøster, leder og lindrer for hver især på bedste måde.
- 6) Tak fordi du er med mig, mine kære, og alle levende væsener. Tak fordi du leder os alle til at gå ad din vej, så vi kommer til at se og forstå, lære og udvikle os, så alt er såre godt.
-
- 7) Jeg beder dig om du fortsat vil være med mig og alle levende væsener.
- 8) Jeg beder om du fortsat vil høre alle vore bønner, og hjælpe os på den allerbedste måde, så alt fortsat må være såre godt.
- 9) Jeg beder om du fortsat vil lære os alkærligheden trin for trin.
- 10) Jeg beder om du fortsat vil være med alle væsener der har det rigtigt svært, og hjælpe, trøste, lede og lindre for hver især på allerbedste måde.
- 11) Jeg beder om du fortsat vil være med mig, mine kære, og alle levende væsener, og fortsat lede os alle ad din vej for at vi kan se og forstå, lære og udvikle os. Således, at alt fortsat vil være såre godt.
- 12) Din vilje ske i al evighed og på alle måder.
- 13) Tak fordi du er med alle levende væsener, og hjælper os på allerbedste måde. Tak fordi du er os alle nær og hjælper os, også selv om vi ikke altid selv er opmærksomme på, at du er hos os.

14) Tak mine kære hjælpere som altid er mig nær. Tak fordi I hjælper mig på allerbedste måde efter Guds vilje. Tak for alt hvad I gør for mig.

15) Tak Gud fordi du altid er med os alle. Tak fordi du lader os gennemgå såvel behagelige som ubehagelige goder, så vi på den måde kan lære alkærligheden trin for trin, og samtidig føle, at livet er dejligt og værd at leve, selv om ikke alt er lige behageligt.

16) Din vilje ske i al evighed.

17) Jeg lægger alt i din hånd.

18) Jeg ønsker kun at din vilje må ske.

=====

Forklaring til valget af de skrevne sætninger.

Gud er hverken et han- eller hun-væsen, derfor undlader jeg den kønsbetegnende artikel.

Ad 1. Indledningen (opkaldet). Gud er overalt, fordi hans jeg omfatter samtlige levende væseners jeg'er. Gud kommunikerer med alle sine fysiske væsener gennem de specielle væsener, der findes i Guds primære bevidsthed. Det vil sige, gennem væsenerne i den primære bevidsthed, som findes i de tre åndelige riger, der også fysisk er overalt. Fysiske og ikke fysiske riger er ikke fysisk adskilte. De eksisterer kun på forskellige bølgelængder, men samme sted som den fysiske verden som vi oplever.

Ad 2. Tak til Gud for den årsagsløse kærlighed Gud udøver mod alt fra det encellede væsen til mastodonten, inkl. Mennesket. Det gælder også for den subatomare partikel og galaksen. Vi kan blot ikke bevidsthedsmæssigt overse disse fjerne områder.

Ad 3. En tak fordi vi ved, at Gud hører alle vore bønner og hjælper os i sin alkærlighed, uanset hvor vi står mellem godt og ondt. Dette er en tak fordi Gud hjælper og leder alle, til enhver tid og på alle måder, dog uden at vi mister vores individuelle råderum mellem godt og ondt. En tak for Guds lederskab, der for os indbefatter såvel behagelige som ubehagelige goder.

Ad 4. En tak fordi vores belæring ikke blot indbefatter fysisk og intelligensmæssig udvikling, men også indbefatter udviklingen af alkærlighedsevnen, som kun kan læres gennem lidelsen.

Ad 5. En tak for hjælpen som Gud udøver mod væsener, der har det rigtigt svært. Væsenerne har det af og til svært, fordi væsenet også skal lære alkærlighed gennem lidelse. En tak fordi denne ledelse ikke fører til værre oplevelser end det er nødvendigt. En tak fordi Gud samtidig med lidelsen giver væsenet styrke til at gennemgå denne lidelse og lære af den.

Ad 6. En tak, fordi den ledelse Gud udøver, sker ad en vej som Gud har fastlagt for vores udvikling. En vej som giver os muligheden for at lære af vore fejltrin. En mulighed for at vi kan komme til at forstå den store sammenhæng på et eller andet tidspunkt, når vi får kosmisk bevidsthed, hvad vi alle når på et eller andet tidspunkt. Herved vil alt være såre godt.

Ad 7 – 8 – 9 – 10 – 11 – 12. Den første serie sætninger var takkesætninger for Guds indsats for det enkelte væsen. De efterfølgende sætninger er en serie bønner om, at denne indsats må fortsætte i det uendelige. Dette er nemlig en nødvendighed for levende væseners videre udvikling. At takke Gud for det han har gjort, og gør for os, som vi udsagde i de første sætninger, er helt væsensforskelligt for det at bede Gud om at *fortsætte* med denne hjælp. Der er i sagens natur ingen grund til at tro, at Gud ikke vil fortsætte med det, men det betyder ikke, at vi ikke skal tilkendegive vores ønske om at det må fortsætte, da det er helt afgørende for vores fortsatte udvikling.

Ad 13. En gentagen tak, men en speciel tak fordi vi også får hjælpen selv om vi ikke selv er opmærksomme på denne, eller ikke fornemmer at det er en hjælp, fordi den ikke specielt går efter vores forudfattede ønsker. I erkendelse af, at Gud har det store overblik, og vores er stærkt begrænset.

Ad 14. På den ikke fysiske side har vi, hver af os, en gruppe hjælpere der specielt er tilknyttet vores person. Her retter vi en tak til vores egne individuelle hjælpere på den ikke fysiske side. Disse vore hjælpere hjælper os på bedste måde, enten vi fornemmer det eller ikke. Det specielle ved disse hjælpere er, at deres hjælp altid, helt

og holdent, er en hjælp baseret på Guds vejledning og retningslinjer for vor udvikling. Disse væsener arbejder helt efter Guds vejledning.

Naturligvis arbejder alle væsener på det åndelige plan som hjælpere for Gud, og efter Guds vejledning (måske med undtagelse af salighedsvæsener som ikke er til rådighed for omverdenen, men er i deres egen indre bevidsthed), men så vidt jeg forstår, er de specielle, individuelle (daglighjælpere) ikke tilhørende Guds primære bevidsthed, men er hjælpere, der har valgt, som deres opgave i diskarneret tilstand, at hjælpe inkarnerede medvæsener.

Vi siger tak til dem for det de gør for os, vel vidende, at deres handlinger helt er bestemt af Guds plan med vores udvikling. De handler ikke helt på eget initiativ, men de gør dog en stor indsats for os, som vi bør sige tak for.

Ad 15. En speciel tak fordi Gud, uanset om vi bryder os om det eller ej, leder os gennem såvel ”behagelige” som ”ubehagelige” goder. Hvis vi ikke allerede forstår det, bliver det absolut også muligt for os selv, efterhånden at forstå, at de ubehagelige goder er en nødvendighed for vores sunde udvikling. Ellers ville det jo ikke være muligt at lære alkærligheden trin for trin. Vi ønsker samtidig, at denne ledelse må ske i al evighed.

Ad 16. En bekræftelse på, at vi mener det alvorligt, og at vi lægger alt i Guds hånd, også selv om vi ikke altid føler situationen som behagelig og legende let.

Ad 17. Til slut slår vi fast, at uanset hvad vi inderst inde ønsker, så ønsker vi inderst inde alligevel, at Guds vilje må ske fyldest, ene og alene.

Ad 18. En gentagende bekræftelse på, at vi virkelig mener vores bøn alvorligt.

Man kan så sige amen eller hvad man ellers har lyst til og føler nødvendigt.

Er der brug for en anden bøn når vi har ”Fader Vor”?

Svaret er både et ja og et nej.

”Fader Vor” er jo en bøn indstiftet for uendeligt mange år siden. På et tidspunkt hvor man ikke var udviklet til at kunne forstå åndsvidenskabens budskab, og ikke havde fået det præsenteret.

Er du et udpræget følelsesmenneske, og er fuldt tilfreds med den gamle bøn, skal du ikke benytte en anden.

Åndsvidenskaben (Martinus) fandt det dog nødvendigt at fortolke ”Fader Vor”, for at dem der bruger den, i åndsvidenskabelig belysning, kan forstå hvad vi beder om i denne bøn.

Nu, hvor vi har hele det åndsvidenskabelige tekstmateriale, vil det være muligt at opbygge en ny og mere tidssvarende bøn på dette grundlag. En bøn som er umiddelbart logisk for det udviklede menneske der har forstået åndsvidenskaben, og ønsker at gøre brug af dette nye paradigme.

Derfor har jeg udviklet denne bøn, og har brugt den dagligt i mange år. Jeg stiller den nu til rådighed for ethvert veludviklet og interesseret menneske, som en model som der kan ombygges på efter behov, og efter selvstændige ønsker.

Intelligens er ikke nok

Da den totale viden om den stråleformige eller åndelige verden bag den fysiske omfatter mere, end hvad intelligens i sig selv kan løse eller udregne, kan mennesket ikke blive bevidst i denne verden uden ved at få udviklet de evner, med hvilke det kan skabe kontakt med de områder, der ligger udenfor intelligensevners rækkevidde. Disse evner er kærligheden og intuitionsevnen.

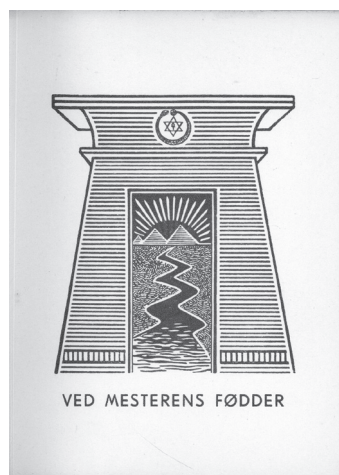
(Martinus i ”Guds skabelse af mennesket” kap.4)

Ved mesterens fødder

v/Alcyone

Der gik på et tidspunkt rygter om, at den bog, Martinus lånte af Nibelvang og mediterede efter, før han fik sin kosmiske bevidsthed, skulle være den, der hed "Ved mesterens fødder". Men når man kigger i den, er det oplagt, at det slet ikke var den, han lånte. Man har aldrig fået opklaret, hvilken det så var. Uanset hvad, så bringes her et lille afsnit fra "Ved mesterens fødder", som er et lille hæfte med mesterens råd til eleven om betingelserne for at "betræde vejen".

Al kundskab er nyttig og den dag vil komme, da du besidder al kundskab. Men så længe du kun formår at tilegne dig en del, så pas vel på at vælge den mest nyttige del. Gud er visdom så vel som kærlighed, og jo mere visdom, du besidder, jo mere kan du åbenbare af Gud. Derfor må du studere. Men studer først det, der bedst vil sætte dig i stand til at hjælpe andre.

Arbejd tålmodigt med dine studier – ikke for at menneskene skal beundre din visdom. Ikke heller for at du selv skal føle den lykke, det er at være vis, men fordi det kun er den vise, som kan yde virkelig hjælp. Hvor meget du end måtte ønske at hjælpe så længe du er uvidende, gør du let mere skade end gavn.

Du må skelne mellem det sande og det falske. Du må lære at være sand fuldt ud – i tanke, ord og handling. Først i tanken, og dette er ikke let, thi der findes mange usande tanker i verden, megen tåbelig overtro, og ingen som er slave af overtro, kan gøre fremskridt.

Derfor må du ikke antage nogen tanke, fordi den anses for rigtig af mange andre mennesker, eller fordi den har været en trossætning i århundreder. Du må selv tænke sagen igennem, selv danne dig en mening om, hvorvidt den er antagelig for din fornuft. Husk på, at om end tusinde mennesker er enige om en sag – dersom de intet ved om denne sag, da er deres mening ganske uden betydning.

Den, der ønsker at vandre vejen, må lære at tænke selv. Overtro er et af verdens største onder, et af de hæmmende bånd, som du ganske og aldeles må frigøre dig for.

Vær sand i handling. Gør aldrig noget forsøg på at synes at være andet, end hvad du er, thi alt sligt er en hindring for sandhedens klare lys, der bør skinne igennem dig, ligesom solens lys skinner gennem klart glas.

Du må skelne mellem det selviske og det uselviske. Thi selvished har mange former, og når du tror, at du for stedse har udryddet en af dem, dukker den op i en ny skikkelse så stærk som nogensinde. Men lidt efter lidt vil du blive så opfyldt af tanken om at hjælpe andre, at der slet ingen tid levnes dig til at tænke på dig selv.

00000

Ønsk dig ikke psykiske kræfter. De vil komme, når Mesteren ved, at det er bedst for dig at eje dem. At fremskynde deres udvikling medfører ofte store vanskeligheder. Den der ejer dem vildledes let af rænkefulde naturånder, eller han bliver indbilsk og tror, at han er ufejlbarlig. I alle tilfælde kan den tid og den styrke, der anvendes for at vinde disse evner, bruges i arbejdet for at hjælpe andre.

De vil komme i løbet af udviklingen – de må komme, og dersom Mesteren ser, at det vil være nyttigt for dig, at deres udfoldelse fremskyndes, så vil han sige dig, hvorledes dette trygt kan gøres. Indtil da er det bedre for dig at være dem foruden.

Historien om THEKLA

v/Ruth Olsen

Kristendommens epoke har indtil for ret nylig været en kvindeundertrykkende epoke. Men kristendommen var faktisk også en religion, som i begyndelsen gav kvinder mulighed for at bryde med traditionens kvinderolle. Det gjorde Thekla, og hun blev i nogle århundreder det, vi i dag kalder "en rollemodel" for en del andre kvinder. Hun var stærk og turde insistere på at ville bestemme selv.

Det begyndte ifølge legenden med, at Paulus kom til hendes hjemby Ikonium i nuværende Tyrkiet for at fortælle om Jesus og hans lære. Thekla blev så betaget af det, hun hørte, at hun ville døbes og følge med Paulus for at udbrede det kristne budskab. Da hun var af det bedre borgerskab og var lovet bort til et tvangsægteskab, måtte hun gennem mange prøvelser for at kunne følge sit kald.

Hvad der er reel historie, og hvad der er senere tildigtet myte, er ikke til at vide, men faktum er, at der opstod en Thekla-kult vidt udbredt i den kristne verden, dvs også i store dele af Europa. Historien beretter, at Paulus blev anklaget for at være "trolldmand og forfører", og Thekla blev dømt til at blive brændt på bålet for sit ærekrænkende brud med familiens normer. Men ilden ville ikke røre hende, og Gud sendte en vældig regnbyge.

Så blev hun forjaget fra byen og sammen med Paulus tog hun til Antiokia. Hun var ung og smuk, så en mand her ville absolut giftes med hende. Da han greb fat i hende, slog hun ham og "rev hans kappe i stykker og slog kransen af hans hoved". Da han var en stor mand i byen, fik han hende ført for de vilde dyr, men "løven slikkede blot hendes fødder". Ingen vilde dyr ville røre hende. Thekla proklamerede: "Jeg er den levende Guds tjenerinde, hans søn har beskyttet mig". Kvinderne i byen jublede, og en rig enke tog hende til sig og hjalp hende.

Da Paulus ikke ville døbe hende, gjorde hun det selv, og erklærede at hun ville leve ren og uberørt, viet til den kristne Gud. Hun klippede sit hår kort og "ændrede sin tunica, så hun brugte den, som mænd gør". Hvor længe hun fulgte Paulus vides ikke, men omkring år 190 klager en af "kirkefædrene", Tertullian, over at Paulus skulle have tilladt hende, en kvinde, at undervise og døbe, ja at hun var så fræk at kalde sig en "Jesu apostel".

At Thekla fik samlet sig en større tilhængerskare af kvinder, hvoraf en del må have haft økonomiske midler, ses af at hun fik etableret et større klosteranlæg med en mægtig basilika på sydkysten af Lilleasien. Der opstod med udspring herfra en egentlig Thekla-kult, og stedet blev et meget velbesøgt valfartssted for pilgrimme, åbenbart gennem flere hundrede år. Det fortælles, hun kunne helbrede syge mennesker, selv efter sin død.

Hvad var det ved kristendommen, som i de første århundreder i så høj grad tiltrak kvinder? Der skød nonneklostre op mange steder på kvinders eget initiativ, og særlige kristne kvindehuse blev etableret flere steder i Europa, hvor kvinder hjalp hinanden med alt det praktiske og tog sig af syge og fattige i området. De havde gjort Jesus til deres "brudgom", og synes virkelig at have taget det med næstekærligheden alvorligt.

Som kristendommen blev forstået dengang, var dette at leve i cølibat noget eftertragtelseværdigt, for det var jo, hvad Jesus havde gjort, og han var idealet, man ønskede at efterligne. Som Paulus havde sagt, var ægteskab kun for de svage sjæle. Ifølge Paulus' 1. brev til Kor. (7,32-35) kunne man enten leve et Kristus-liv eller et kønsliv. Mænd kunne ved dåben blive åndelige i stedet for kønslige. Kvinder måtte forblive kønslige eller blive som mænd.

For kvinder var det dengang som regel ikke muligt selv at bestemme over sin seksualitet, så klosterlivet blev eneste respektable udvej til undgåelse af uønsket sex og

farlige graviditeter. Og fremgik det ikke af Bibelen, at man måtte vælge mellem ”Martha og Maria”, mellem den materielt/kropslige og den åndelige, og var det ifølge Jesus selv ikke Maria, der havde valgt det bedste?

Som ”ren jomfru”, dvs næsten som mand, blev man respekteret indenfor den kristne ideologi. Havde Jesus ikke selv sagt, at ”i himlen tager man ikke til ægte”, og at ”riget” ville komme, når ”det mandlige ikke er mandligt og det kvindelige ikke kvindeligt” (Thomasevangeliet stk.23). Desuden sagde Jesus (Thomasevangeliet stk. 112) at, ”enhver kvinde, der gør sig selv mandlig, skal gå ind i himmelens rige”. Man havde naturligvis ikke forstået det med polforvandlingen, og at det var noget der lå mange generationer ude i fremtiden. Det med at ”være ren i hjertet” forbandt man med kyskhed, og i øvrigt troede de første kristne, at det med ”rigets komme” lå lige om hjørnet.

Som Paulus prædikede: ”Velsignet er de, som lever i afholdenhed, for til dem vil Gud tale” og ”Velsignet er de kyskes kroppe, for de vil behage Gud og skal ikke gå glip af deres løn”. Et sådant kyskhedsideal blev for mange kvinder en form for frigørelse i en tid, hvor alternativet var seksuel undertrykkelse.

Efterhånden som kirkerne blev mere og mere patriarkalsk autoritære, kunne man dog ikke acceptere, der var kvinder udenfor mænds kontrol. Nonneklostrene fik mandlige overhoveder og de mindre kvindehuse blev beordret nedlagt. Og man(d) gjorde, hvad man kunne for at få skubbet Thekla-skikkelsen helt ud i glemselens mørke, denne ”frække kvinde, der formastede sig til at undervise og døbe”. Det var kvinderne, der længe holdt legenden om Thekla i live, hun var blevet en slags skytsengel for dem.

Nogle tyske arkæologer fandt og udgravede resterne af Thekla-helligdommen i 1907. Thekla er en af de tolv kvindedefigurer på Lisbjergalteret, som nu findes på Nationalmuseet i København. Selv i middelalderens Nordeuropa kendte man altså til ”Den hellige Thekla”, men ellers er det lykkedes ret godt at få udraderet denne kristendommens store kvindeskikkelse fra historiebøgerne, skønt legenden har foreligget i utallige oversættelser – syrisk, koptisk, latin, græsk, armenisk, ja sågar arabisk.

Jorden er endnu ufuldkommen

Den store ”organisme”, i hvilken menneskene befinder sig som ”mikrovæsener”, er således i sin natur af samme kvalitet som det jordiske menneskes. Dette vil altså igen sige, at det jeg, der har jordkloden til organisme, heller ikke tænker rigtigt. Dette væsens tankeenergi eller livskraft, der er identisk med vore ”naturkræfter”, er således heller ikke fuldkommen. Der opstår naturkatastrofer, oversvømmelser, vulkanske udbrud, jordskælv, cykloner, dødbringende varme og kulde, altså en besværliggørelse af livsbetingelserne for dets ”mikroindivider”, hvortil menneskene hører.

(”Bisættelse” kap. 100)

DEN ARAMÆISKE HIMMELBØN

Forfatteren og musikeren *Lars Muhl* er én af de få danskere, der har sat sig ind i *aramæisk*, det næsten uddøde sprog, som Jesus menes at have talt. Når Lars Muhl ser med friske øjne på dette sprog og på oversættelserne derfra, så kommer der nogle overraskende resultater ud af det.

På aramæisk betyder ordet ”synd” fx ”at skyde ved siden af”. Og når Jesus siger til den helbredte ”Rejs dig op og tag din seng og gå, - du er helbredt”, så kan det lige så godt betyde ”Rejs dig op og tag ansvaret for dig selv”.

I en samtale med journalisten Poul Blak i Morgenavisen Jyllands-Posten fremhæver Lars Muhl, at den nuværende ”kristne” kirke har fjernet sig fra Jesu oprindelige budskab om det allervigtigste: Næstekærlighedsbudskabet. Med Lars Muhls ord: *”Ny Testamente rummer så megen visdom, som kirken desværre ikke forstår eller ønsker at forholde sig til. Og reaktionen viser sig nu. (...) Flere og flere mennesker kan ikke mere stilles tilfredse ved den glædesløse trosbekendelse i Folkekirken. En trosbekendelse, som intet har med Jesu grundlæggende lære at gøre.”.*

I en hjertelig mail har Lars Muhl givet tilladelse til at bringe denne udgave af Fadervor i hans egen oversættelse:

Den aramæiske himmelbøn

Himmelske Ophav

Du, som er overalt

Helliget være Dit navn

Komme Dit Rige

Ske Din vilje

Her og nu i al evighed.

Fyld os med Din nådes kraft

Og løs os af de bånd, vi binder hinanden med.

Led os ud af fristelse, befri os fra os selv

Og giv os styrke til at være ét med Dig

Lær os tilgivelsens sande kraft at kende

Og lad vore fremtidige handlinger

Vokse frem af dette hellige øjeblik.

Amen.

Nu kan vi hver især danne os en mening om, hvordan denne oversættelse stemmer overens med vores egen opfattelse og med Martinus’ analyser. For mit eget vedkommende har navnlig linjen *Lær os tilgivelsens sande kraft at kende* virket stærk og befriende - og helt i overensstemmelse med Martinus Åndsvidenskab.

Hans Wittendorff

hwittendorff@post.tele.dk

Peter Fich: ”En rose så jeg skyde”

Om Bøger

DØDEBOGEN

Af Erik
Meier Carlsen

238 sider – ca 300 kr

Borgens forlag 2010

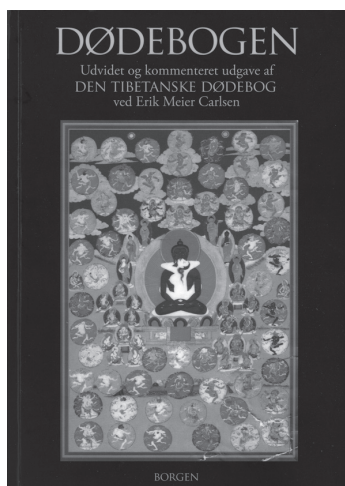
Anm. Ruth Olsen

Journalisten E. Meier Carlsen, der jævnligt optræder i medierne, har dyrket tibetansk buddhisme i tre årtier. Nu har han gjort et kæmpearbejde med at nyoversætte Den Tibetanske Dødebog og givet den mange forklaringer med på vejen. Det er en bog, mange har hørt om, men de færreste læst, fordi den er så vanskelig tilgængelig. Den hører til en kultur, som for os i vesten forekommer meget fremmedartet.

Dødebogen har sin rod i Tibets oprindelige shamanisme, men er naturligvis påvirket af buddhismen, som først kom til Tibet omkring 6-800 år e.kr. Den menes først at være blevet nedskrevet i 1300-tallet. Man får i begyndelsen af denne bog en gennemgang af Tibets historie. Vi hører f.eks., at det engang har været et mægtigt krigerisk kongerige, der havde erobret store dele af naboregionerne, så måske det ikke så "tilfældigt", karmisk set, at det i dag er blevet et undertrykt folk.

Dødebogen er en vejledning til den døde, som skal gennem "en farefuld passage", og meningen er at den skal læses højt for den døde mange gange i de første dage efter overgangen. Han skulle således være forberedt på de mindre behagelige visioner, han kan opleve. Men den er også en slags bøn fra de pårørende om, at "de højere magter" vil hjælpe ham gennem "skærsilden", så vidt jeg forstår den.

Forestillingen om reinkarnation og karma eksisterede før buddhismen. At kroppen ikke regnes for noget, når først døden er en realitet, ses af den tibetanske skik med at hakke kroppen i småstykker og give dem til gribbene.

Det kan man betragte som praktisk "genbrug" og en måde at undgå spredning af sygdom. Men det forudsætter overbevisningen om, at man har en sjæl, som frigjort af kroppen er draget af sted på rejsen til det hinsides.

Dette passer egentlig dårligt med det, Buddha skulle have sagt, nemlig at der ikke findes noget evigt selv eller nogen individualitet. Men buddhisme viser sig også her at kunne tolkes på flere måder. Ifølge denne dødebog synes det ikke at være noget rart sted, man kommer hen efter døden, men kommer man godt gennem mørket, angsten og skrækvisionerne, kan det åbenbart lykkes at nå frem til "befrielsen".

Jeg skal ærligt indrømme, jeg har meget svært ved at forstå denne bog, og jeg er glad for de nok så forståelige beskrivelser, Martinus har givet os. Det kan godt være, vi skal gennem en mellemtilstand, der måske ikke er ren lykke, men vi ved jo, der i så fald altid er mulighed for at bede om hjælp. Med alle de oplysninger vi nu har, bl.a. fra nær-døds-oplevelserne, om hvad vi kan forvente os at møde "på den anden side", behøver vi ikke den angst for døden, som denne dødebog synes at forudsætte.

Det kan godt være, tibetanerne engang har haft glæde af deres dødebog, og at den historisk set er ret interessant, men jeg kan ikke se, hvad vi i vor tid kan bruge den til. Vi ved, at der i "dødens grænseland", når de almindelige sanser er sat ud af spillet, opstår visioner som ofte vil være præget af, hvor langt i udviklingen vor bevidsthed er. Men der kan også hentes værdifulde indsigter i dette "grænseland", ofte brugt af shamaner.

Det får mig til at tænke på et gammelt eskimoisk mundheld, som lyder:

"Lad det menneske, som vil have en vision, hænge sig i sin hals. Når hans ansigt bliver violet, tag ham så ned og lad ham fortælle, hvad han har set."

Det er altså også en måde at få nær-døds-oplevelser på!

Det skrantende tyranni

Af Rico Bo

Skriveforlaget 2011

105 sider – 109 kr.

Anm. Ruth Olsen

Rico Bo har skrevet en meget aktuel bog om det syge finanssystem. Når en del Martinus-folk kender forfatteren som Richard Boesen, er det p g a den lille bog ”Alternativ økonomi”, som Kosmologisk Information udgav i 1997, og hvor Rico bidrog med et par kapitler.

I en tid hvor finanskapitalen pisker de folkevalgte politikere rundt i manegen og afsætter statsministre, er det forfriskende, at der her kommer en selvlært ”bonderøv” (som han kalder sig selv) og afslører deres magiske tryl-
lenummer – at få noget reelt værdiløst som penge til at regere hele verden. ”De har jo ikke noget på”, søger han her at påvise.

Han begynder med et eventyr om en drage, der bestemmer alt, men ikke interesserer sig for andet end at vokse. Og alle accepterer åbenbart, at det vigtigste er at fodre den og holde den i live. Dernæst har han et skuespil i 3 akter, der viser hvordan en økonomiekspert kan køre en ellers sund virksomhed i sæk, fordi han kun bekymrer sig om dragens velbefindende.

Vi får beskrevet, hvordan folk dør af sult, mens madvarer destrueres for at holde priserne oppe. Der mangler ikke mad i verden, men pengesystemet forhindrer en rimelig fordeling. Banksystemet dræner U-landene for langt flere penge, end der gives i ulandsbistand. Bogen viser, hvordan det kapitalistiske system virker mere og mere grotesk. Økonomi er blevet kaldt ”en makaber videnskab”, fordi den støtter et system, der i så høj grad appellerer til selviskhed og grådighed.

Dette er dog nogle økonomer nu ved at indse, men det er stærke kræfter, de er oppe imod, fordi verdens pengefyrster ofte også har sat sig på medierne og således kan manipulere med ”den offentlige mening”. Der er således stor forvirring om, hvad der er den egentlige værdiskabelse i et samfund. Man tror i fuldt alvor, at penge i sig selv kan skabe værdi, og overser at det kun er arbejde, der kan give pengene nogen værdi.

Selv en konservativ som tyskeren Schirrmacher har set, der er noget galt. Han skrev: ”Globalisering betyder kun, at bankerne river gevinsterne ved internationale handler til sig, mens de fordeler tabene på skatteydere i alle nationer.” Det er ikke kun de demonstrerende unge, der er begyndt at forstå, hvem der reelt styrer og kontrollerer ”verdens gang”. Flere og flere af verdens fattige kan med den nye teknologi kommunikere viden til hinanden. Når grækerne går på gaden i protest, er det jo fordi de godt ved, at de virkelige syndere går fri mens ”de små fisk” rammes.

Der skitseres i bogen et nyt system, hvor det privatstyrede penge kredsløb erstattes af et samfundsstyret, således at det er fællesskabets, dvs helhedens, interesser der tilgodeses. Således vil vi kunne erstatte destruktiv vækst med konstruktiv vækst, og afskaffe den ”hensynsløse ulighed”, som det privatstyrede pengesystem skaber.

Et særligt kapitel giver historiske eksempler på, hvor godt det gik de steder, hvor man frigjorde sig fra det traditionelle banksystem og skabte egne rentefri penge – og fortæller hvor hårdt den slags forsøg blev bekæmpet.

Einstein kaldte pengene ”alle tiders største tyrann”. Derfor bogens titel, for Rico mener, tyrannen nu skranter. Men jeg gætter på, der kommer uendelig mange forsøg på kunstig åndedræt, før det for alvor kommer dertil, hvor vi kan gøre det, Einstein mente vi skulle:

”samle alverdens værdipapirer til et stort bål, så vi sammen kan fejre befrielsen fra alle tiders største tyrann”.

Tegn og undere

Af Albert C.Gaulden

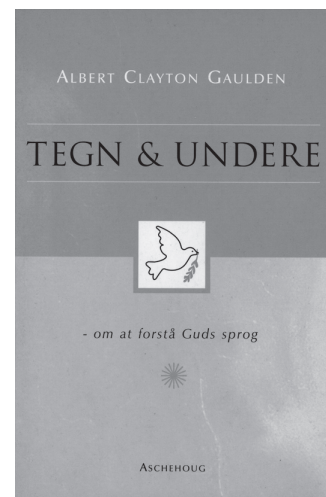
Aschehoug 2003

255 sider

Anm. Ruth Olsen

Vi kender det fra så mange andre spirituelle bøger – dette med at finde svar på spørgsmål eller problemer, vi har tænkt på, ved noget vi ”tilfældigt” falder over. Det kan være en notits i avisen, en radioudsendelse, et skilt på vejen osv. Det er blevet kaldt ”synkronicitet” eller sammentræf, og som regel skal vi være vågne overfor den slags for overhovedet at lægge mærke til det.

Det er det, denne bog handler om, og som forfatteren kalder ”Guds sprog”, dvs den måde Gud bruger til at kom-

munikere til os. Jeg vil nok mene, det er vor skytsengel, der således forsøger at guide os, men det er jo lige meget, hvad vi kalder det.

Forfatteren er ikke kommet nemt til sin forståelse af, at vi faktisk kan blive vejledt hen ad vejen, hvis vi ellers er åbne for det. Han blev født med klumpfod, havde en svær og kærlighedsløs barndom og levede som alkoholiker i 20 år. Han bad godt nok ind i mellem til Gud, men han lyttede aldrig efter et svar. Indtil den dag, hvor han sad i en fængselscelle pga spritkørsel, og pludselig hørte en indre stemme.

Fra da af blev han opmærksom på "Guds sprog" og begyndte en udvikling i en ny og spirituel retning. Han har nu etableret en slags terapicenter, hvor han hjælper andre til at lytte og forstå det "sprog". For det er faktisk noget, man kan lære at blive god til. Bogen viser, hvor nuanceret dette sprog er. Det kan bestå i pludselige intuitive ideer, en drøm der gentager sig, men altså også telepatiske budskaber.

Han opfordrer dog til at bevare en sund skepsis, så man ikke fokuserer hele sit liv på at opdage tegn eller på at tolke alt, hvad man oplever, som budskaber fra Gud. Det meste af bogen er "historier fra det virkelige liv", dvs hans erfaringer fra deltagerne i terapikurserne. Og selvfølgelig bærer bogen præg af den amerikanske kultur, den udspringer af, en kultur, der ud over så meget andet også er fuld af håb og gode viljer.

Til sidst et citat fra bogen (s. 227), der viser hans kærlige hensigter og håb: "Hvis en afgørende mængde mennesker begynder at arbejde med det nye sprog, så tror jeg, at en usædvanlig ny æra uden grænser kunne blive indledt. I denne miraklernes gryende tidsalder kunne vi blive vidner til bemærkelsesværdige ændringer, efterhånden som mange af os kom ind på Guds frekvens. Kanaliseringen af hans kærlighed og helbredende energier gennem os og til andre kunne resultere i spontan helbredelse. Løgn kunne forsvinde, efterhånden som vores antenner blev i stand til at opdage og uskadeliggøre truende vibrationer af falskhed eller bedrag, efterhånden som vi stødte på dem."

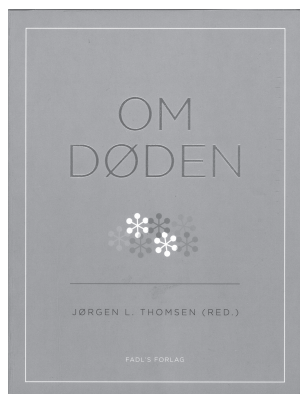
OM DØDEN

Af Jørgen L. Thomsen
(red.)

Fadl's forlag 2011

340 sider

Anm. Ruth Olsen

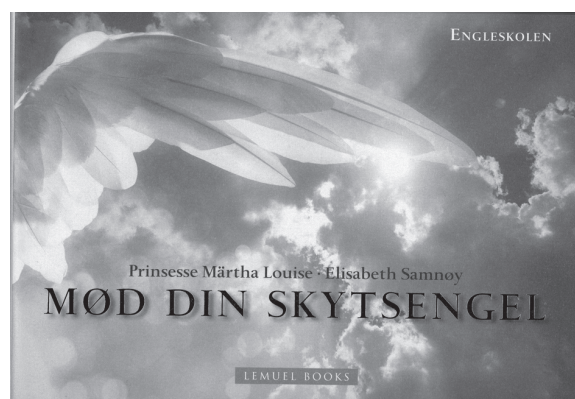

Dette er en for det meste tør og saglig gennemgang af alle de praktiske problemer og regler, der er i forbindelse med den fysiske død, og er skrevet af en lang række eksperter på de forskellige områder. Det er en udmærket opslagsbog – om f.eks. obduktion, om dødsriteriet, livstestamenter osv. Når der på bogens bagside står: "Døden er en gåde. Vi ved ikke, hvad der sker efter livet", må vi smile lidt, for det er jo gængs "overtro" eller rettere "den almindelige uvidenhed".

Midt i al denne almene kontante oplysning, kommer et afsnit om "Martinus og døden", hvor Ole Therkelsen superkort fortæller om, hvorfor livet er evigt og døden kun en illusion osv. Jeg ved ikke, hvem denne flotte kostbare bog egentlig henvender sig til, og om læserne opdager hvor modsætningsfyldt den er. Anmelderen på Jyllands-posten betegnede Martinus-afsnittet som "missionerende" og "et fejlskud i en ellers sober bog".

Martinus-kapitlet virker da også ude af trit med bogens øvrige stof, måske bortset fra det om ligbrænding. Dette er dog så afvigende fra den almindelige holdning, at der i det mindste er blevet lagt så meget mærke til det, at det forarger den omtalte anmelder. Man skal jo nok kende en hel del til Martinus' hele verdensbillede for at forstå, hvorfor han betegner ligbrænding som en slags mord.

En bog som denne vil formodentlig komme til at stå på en del biblioteker, så måske vil en og anden alligevel få noget at tænke over og gå videre med. Men den viser først og fremmest, at det nok varer længe, før sandheden om hvad døden er, får en større udbredelse.

Mød din skytsengel

Af Märtha Louise og Elisabeth Samnøy

Lemuel Books 2011

205 sider, 359 kr.

Anm. Ruth Olsen

Der lægges ved denne udgivelse vægt på, at det er den norske *prinsesse*, der står som medforfatter. Det er da også kendt fra medierne, at prinsessen har oprettet en engleskole i Norge, og at landets biskopper er gået i rette med hende og påstået, at hun fraviger den kristne lære. Det er lidt komisk al den stund, der er mange historier om engle i Bibelen.

Bortset fra det – er dette en meget smuk bog med mange skønne billeder. Den kaldes en ”spirituel selvudviklings-bog”, og der er da også mange gode råd til, hvordan man gør sit liv bedre, om f.eks. meditationsteknikker, ja der er endda madopskrifter på dejlig vegetarisk mad. Men en egentlig ”opskrift” på, hvordan man får kontakt med sin skytsengel, er der nu ikke. Det er jo et spørgsmål om, hvad man forstår ved ”kontakt”.

I et afsnit om engle står der (s. 161): ”Hver engel afspejler et aspekt af den universelle kærlighedskraft. Det er lige så enkelt for os mennesker at møde englene, som det er at kommunikere med vores hjerter.”

”Englene er der altid for os. De kan hjælpe os med at lære os selv bedre at kende. De kan hjælpe os med at finde vores vej, sådan at vi kan leve vore liv i glæde og kærlighed.”

”Det eneste, som kan hindre os i at komme i kontakt med englene, er os selv. Men vælger vi at sige ja til, at de skal tage del i vores liv, så får vi svar. For at noget skal kunne

ske, må der lyde et ja fra hjertet. Hvis du virkelig mener det, i ærlighed, så kommer svarene også til dig, før du ved af det.”

Det lyder jo godt og smukt, men så enkelt er det ikke for de fleste. Hvis man imidlertid er åben for bogens udstråling af dejlige kærlige energier, kan man have megen glæde af den.

Tærskelens vogter

Værd at lægge sig på sinde for de mennesker, der mener at yde noget for Martinussagen. Følgende advarende ord skrev Martinus i artiklen ”Tærskelens Vogtere”, (Kosmos nr. 7 fra 1937)

Hvis et Væsen t. Eks. i sin Begejstring eller Glædesrus i større eller mindre Grad har ydet Lyset eller de eller den Person, gennem hvilken Lyset manifesteres, økonomisk Støtte, fysisk Arbejde eller andre særlige Udtryk for Sympati, saa vil de ufærdige Naturer, som Modsætning til de færdige, skabe tilsvarende Krav eller Fordringer om Favorisering eller særlig Hensyntagen til deres Person. Begejstringen for Lyset kan naturligvis være saa stærk, at den kan holde disse Krav eller Fordringer borte en Tid. Men efterhaanden som Tilknytningen til Lyset ved de faa færdige eller fremskredent udviklede Anlæg bliver mere dagligdags, kan denne ikke holde Begærene fra de ufærdige Anlæg i Skak. Og der opstaar derfor efterhaanden i de paa-gældende Væseners Mentalitet en tilsvarende voksende Misstemning, der tilsidst bliver større end Glæden over Lyset. De ufærdige Naturer, der jo alle uundgaeligt er af egoistisk Natur, skaber en Følelse af, at man er tilsidesat, ignoreret og miskendt af selve Lysets Repræsentanter. Man føler sig uretfærdig behandlet af dem, man har hjulpet eller støttet. Denne Følelse kan endog blive saa stærk, at man føler sig berettiget til at gaa imod dette ”Martyrium”, søger at bekæmpe dette. Og uden at man faktisk ved af det, er man inde i en Forfølgelse og Bekæmpelse af det Lys, man før elskede overalt på jorden.

KORT FORTALT

Af Ruth Olsen

Vissarion

En aften for nylig kunne man i TV se en interessant film om en russisk mand, der påstår, han er den genfødte Jesus. Han kalder sig Vissarion. Langt ude i Sibirien har han og hans tilhængere opbygget en mindre by med et stort og smukt tempel. Med en utrolig stor og uselvvisk arbejdsindsats, har de her skabt et fællesskab, hvor alle synes glade og engagerede.

Men hvem er manden, og hvad er hans budskab? Han var oprindelig en almindelig politibetjent, som kollegerne huskede for hans venlige måde at klare sagerne på. Som 30-årig fik han en ”åbenbaring”, formodentlig det vi ville kalde et ”kosmisk glimt”, som totalt ændrede hans liv. Han fik f.eks. pludselig evner som kunstmaler, men væsentligst var, som nogle tilhængere fortalte, han fik en særlig udstråling af kærlighed.

Af filmen fik man ingen oplevelse af hverken oratorisk begavelse eller andre evner for at ”forføre”, han virkede nærmest kedelig. Men der må jo være noget særligt ved ham, for tilhængerne forekom både begavede og veluddannede. Flere havde forladt store stillinger for at flytte ud i Sibiriens store skove.

Hans budskab er helt kort skitseret: Tiden er kort, dommedagen er nær og efter den kommer retfærdigheden. Vi skal leve efter Guds love, undgå egoisme og alle giftige tanker og følelser. Jorden er et levende væsen og dets hjerte ligger i Sibirien. Vi skal ikke spise kød. Reinkarnation er en selvfølge.

I det lille samfund er man tilhænger af al den nye teknologi – man bruger solenergi, sender SMS'er og er på youtube. Men der er skabt nogle tilbedelses-ritualer omkring ”guruen”, som må forekomme underligt for moderne mennesker. Han har i øvrigt fået sig en ny og meget ung kone samt små børn, så det med at være den ”genfødte Jesus” er naturligvis utroværdigt, ja virker nærmest lidt grinagtigt.

Men da han jo siger mange rigtige ting i overensstemmelse med det, vi kalder den nye verdensimpuls, er han uden tvivl en del af forsynets plan med at få hævet det åndelige niveau på jorden. Og ikke mindst i Rusland er der behov for noget mere spiritualitet – i stedet for religion.

Moses var en krigsherre

Jøderne var ikke slaver men krigere og herrefolk i Egypten, har forskere fundet ud af ved udgravningen af jødernes hovedstad Avaris, engang en velstående handelsby i det østlige Nildelta. Man har fundet ud af, at en klimaforandring i det 19. årh. f. Kr. skabte tørke og dermed en folkevandring fra daværende Israel til det frodige område omkring Nilens delta.

Her slog jøderne sig ned og blev rige og magtfulde, viser fund fra området. Ja, de var i en periode de dominerende i landet, og deres soldater tog i en kort overgang magten i den egyptiske hovedstad Memphis. Jøderne blev der i ca. 180 år. Egyptiske kilder beskriver dem som ”Hyksos”, der betyder

”de fremmede herskere”. Moses var en jødisk stammehøvding.

Man har regnet ud, at det mægtige vulkanudbrud på den græske ø Santorini år 1628 f.kr. i virkeligheden var det, der udløste ”de ti plager” over Egypten, og som skabte en hungersnød, der atter drev jøderne på vandring hjemad til Israel. (kilde: Ill.Videnskab 15/2010)

Gabriele-Stiftung

Gabriele Wittek (f.1933) i Würzburg, Tyskland, begyndte i 1970 at høre stemmer fra ”den anden side”, som opfordrede hende til at arbejde for Jesu budskab om næstekærlighed. Hun påtog sig nu rollen som ”Guds talerør” for vor tid, og hun begyndte at organisere grupper, hun kaldte ”Jesus-celler”. Hun indtalte på bånd de budskaber, hun fik fra ”stemmen”, som hun regnede med var Jesus, og således spredte hun dem til de grupper, som der er blevet flere af.

Bevægelsen er vokset, og i dag menes der at være mindst 10.000 medlemmer, udover i Europa også i Amerika og Afrika. Al moderne kommunikation er taget i anvendelse, de har f.eks. flere TV-kanaler. Bevægelsen kalder sig nu ”Universelles Leben”.

Ideologisk ligner den andre New-Age bevægelser en hel del, f.eks. med troen på reinkarnation og karma, skæbnebestemmelse via årsag-virknings-loven, vegetarisme osv. Der er kritikere, der mener, at

Gabriele topstyrer det hele meget autoritært, og en del er gået i skuffelse efter at have ofret alle deres penge på sagen.

Det er åbenbart blevet en velstående organisation, for nu har den købt et stort stykke land i nærheden af Würzburg, hvor der er skabt et ”fredens land”, et næstekærlighedens rige for mennesker, natur og dyr.

En huskepille?

Med jævne mellemrum udråbes det glade budskab, at man har opfundet en pille, der kan få hjernen til at fungere mere effektivt. Tilbage i 1998 var man (næsten) sikker på, at en ny ”huskepille” var løsningen på det stigende antal demente og alzheimerpatienter blandt den vestlige verdens ældre personer. Et stof – ampakiner – havde ved forsøg vist sig at kunne forbedre hukommelsen.

Kort fortalt gik det ud på, at dette stof kunne gøre nogle receptorer mere åbne for at modtage en strøm af elektrisk ladede partikler. Så selv om man med årene havde mistet en del receptorer, kunne de tilbageværende blive mere effektive.

Nu ved man som åndsforsker, at hukommelsen ikke sidder i hjernen, men så længe vi lever på den fysiske plan, skal vi bruge den som en slags ”radiomodtager” for de åndelige energier, som alle er former for elektricitet. Den elektriske aktivitet, som forskerne konstaterer der foregår i hjernen, er altså

udveksling af bevidsthedsimpulser mellem vore åndelige legemer og vor fysiske hjerne. Det er således forståeligt, at man kan forbedre hukommelsen, hvis det er muligt at forbedre ”modtagerapparatet”.

Hukommelsesenergien er på vort nuværende udviklingstrin i sin laveste styrke, så vi skal nok ikke have ødelagt alt for mange af receptorerne, før det alligevel ikke nytter noget billedligt talt at ”skrue op for lyden”. Desuden er der flere andre ting, der også skal fungere i det samspil, der skal bringe elementer fra erindringskartoteket op i dagsbevidstheden. Så det blev aldrig nogen succes med den huskepille.

Men siden da er der opstået andre bemærkelsesværdige resultater ved at sætte strøm til hjernen.

Hul i hovedet

En kvinde starter roligt med at bore. Da hun når gennem kranie-væggen, sprøjter blodet ud, og hun går smilende og triumferende hen mod kameraet. Sådan foregik det, da Amanda Fielding i starten af 70’erne i sit hjem i London borede hul i sit eget hoved. Det skete uden bedøvelse og foran ægtemanden Josephs snurrende videokamera. Indgrebet, som kaldes trepanering, havde til formål at udvide Amandas åndelige indsigt.

Trepanering kendes fra forhistorisk tid. Fund af menneskekranier fra stenalderen og senere perioder viser, at sårene ofte er helet i kanten, og at personen altså har overlevet indgrebet. Årsagerne til den slags indgreb kunne være flere, lige fra uddrivelse af onde ånder til behandling af hovedpine, epilepsi og psykiske lidelser. I dag tror man ikke på den slags, men i 1962 argumenterede en hollænder, Bart Hughes, for at et sådant hul i hovedet kunne højne bevidsthedsniveaet.

Han mente, at små børn fødes med åndelig visdom, men at denne går tabt, fordi kraniet gror sammen i dets første leveår. Derved mister bevidstheden sin forbindelse med de højere dimensioner. Den historie troede Amanda og Joseph på, så de levede – efter eget udsagn lykkeligt – sammen i mange år, begge med hul i hovedet. Men om de fik mere åndelig visdom, melder historien ikke noget om. (III. Videnskab 2/98)

Havde de haft kendskab til Martinus' verdensbillede, havde de vidst, at åndelig udvikling ikke beror på den fysiske hjerne. Nok er det en lidelse at børe hul i sin hovedskal, men det er ikke den form for lidelse, der giver det store spring fremad i åndelighed.

Lig på udstilling

Sicilien er speciel på mange måder. Her findes f.eks. spredt ud på øen 13 klosterkrypter med mumificerede lig, hvoraf en del er ret godt bevarede. Mindst 2000 lig hænger, sidder eller ligger, iklædt deres bedste tøj fra dengang de døde, dvs. ca. 1500-tallet for nogle men 1800-tallet for de fleste. Der er en afdeling for kvinder og en afdeling for børn.

De havde en særlig måde at udtørre ligene på, og fordi krypten er kølig og af porøs kalksten, er ligene ikke gået i forrådnelse. I dag er det ble-

vet en indbringende turistattraktion. Især er en lille pige, Rosalia, blevet kendt, fordi hun er så velbevaret, at det næsten ser ud, som om hun bare sover.

Da jeg læste historien i "National Geographic" (2/2009), tænkte jeg på, at dette var jo næsten efter Martinus' opskrift på, hvordan vi helst skulle behandle vore døde kroppe, nemlig ved udtørring indtil alle mikrovæsnerne er diskarnerede. Men i vort kolde fugtige klima ville det vel koste en masse energi at skabe de rette tørringslokaler.

I øvrigt er man på Sicilien også nu begyndt at bruge indsprøjtning af kemikalier i ligene for at bevare dem. Udstilling af mumificerede lig er åbenbart blevet for god en forretning til, at man vil forlade denne skik.

Ligsamlere i Bangkok

Der findes i Thailands hovedstad Bangkok grupper af unge mænd, som rykker lynhurtigt ud og samler de døde, evt. de sårede, op, så snart de over politiets bilradio hører, der har været en trafikulykke. De bringer de døde til lighuset og beder for deres sjæl. De unge arbejder for en buddhistisk organisation, som blev dannet i 1970 for at frelse de dodes sjæle, og som sørger for en religiøs begravelse.

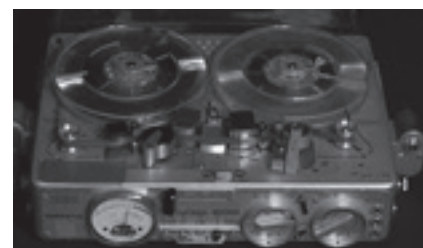
Organisationen konkurrerer med andre "ligsamlere", hvis sponsorer er forretningsfolk, som på den måde investerer i at forbedre deres karma og reinkarnationschancer. Men også ligsamlere selv mener, de arbejder for en god sag, som vil bringe dem lykke. Bangkok lider under mangel på ambulancer, og de fleste ligsamlere er trænet i førstehjælp.

Kritikere mener, der er gået for meget profit i sagen, og at den intense jagt på stadig flere lig overskygger den smukke religiøse hensigt. Desuden mener de, at ligsamlere ofte stjæler smykker og penge fra de døde.

Stemmer fra den anden side

Jeg har læst om det før, påstanden om at man på en meget fintfølede båndoptager kan modtage stemmer fra de fysisk afdøde. Da jeg læste om det i Lyall Watson's bog "På grænsen til døden", måtte jeg tage fænomenet op til seriøs overvejelse. Han er videnskabsmand (biolog) og har selv eksperimenteret med det med et for ham overbevisende resultat, om end han kun nølende må erkende det.

Han forstår det jo ikke. Han følte sig mærkelig til mode, skriver han, ved at sidde i et tomt værelse og sige: "God aften kære venner fra det hinsidige". Men det var sådan, det bedst virkede. Man prøvede at opstille en modtager i et mennesketomt rum, dvs. et rum som ikke blot var afskærmet for alle andre slags stråler, som atmosfæren jo i dag er fyldt med. Men det fungerede ikke uden menneskers tilstedeværelse!

Hvordan kan vi prøve at forstå dette? Vi ved, at de fysisk afdøde kan påvirke vibrationer i den fysiske verden med deres tankenergier. Det kunne vi f.eks. konstatere i TV-serien "Åndernes magt" for nogle få år siden. Altså må vi tro, de også kan påvirke en båndoptager. Da et sådant apparat er konstrueret til at omsætte elektromagnetiske vibrationer til lyd indenfor visse frekvenser, så gælder det vel bare for de "afdøde" om at finde de brugbare frekvenser.

Men for at den diskarnerede vil gøre sig den ulejlighed, skal vedkommende vel se et formål med det, eller i hvert fald opleve et levende menneskes ønske, som jo er tiltrækningsenergi. Altså sender man ikke sine tankevibrationer til en maskine i et tomt rum. På den her måde, kan jeg finde en vis logik i fænomenet. Så er det bare mærkeligt, at de ikke blander sig mere i al vor æterbårne kommunikation i øvrigt.

Tvangstanker

OCD (obsessive compulsive disorder) også kaldet tvangstanker har været en lidt gådefuld lidelse for lægerne hidtil. Nu mener man dog v.h.j.a. hjerneskaning at have fundet ud af det, for man kan se, hvordan en impuls bliver ved at køre rundt og rundt i hjernen. Det er som om hjernen er sat på "repeat" og patienten ikke kan finde "delete"-knappen.

Men det er jo ikke nogen forklaring på, hvorfor nogen føler trang til f.eks. konstant at vaske hænder, eller føler stor angst, hvis de kommer til at træde på stregerne mellem fliserne osv. De må udføre en masse tvangshandlinger, selv om de med deres fornuft fortæller sig selv, at det er formålsløst nonsens.

Hvordan kan dette forstås åndsvidskabeligt? I de tilfælde, hvor

tvangstanker handler om en impuls til at øve vold mod sine kære, kan vi tale om en egentlig besættelse fra en ubehagelig person på "den anden side". Men hvad med de andre mere uskadelige indskydelser? Selv om det her nok drejer sig om en person, der er meget åben for påvirkning fra andres energier, er det jo svært at forstå, hvem der i den åndelige verden skulle have interesse i at påføre en fysisk inkarneret person sådan meningsløs adfærd. Men det siges jo, der findes mange "drilleånder".

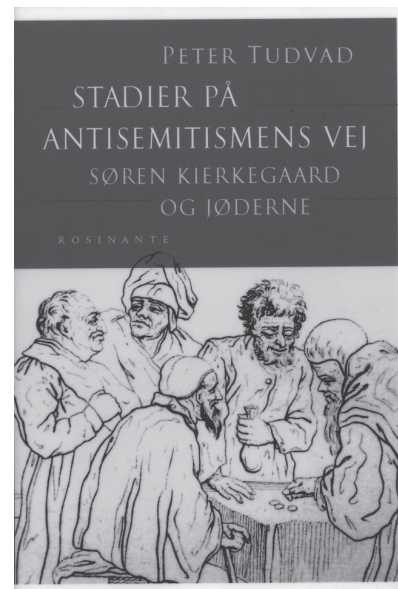
I dag forsøger man hovedsageligt at hjælpe ofrene med antidepressiv medicin (lykkepiller), og det virker formodentligt, fordi det blokerer modtageligheden for andres påvirkninger. Martinus' råd ville nok være: sørg for at blive "herre i dit eget hus", dvs. øv dig i at tage kontrol over dine egne tanker. Men det er jo lettere sagt end gjort. Nogen hjælp ville der nok være at hente i en forståelse af det verdensbillede, Martinus har givet os, for det vil bl.a. betyde indsigt i, at det nytter noget at bruge "bønnens magt", dvs. bede om hjælp fra forsynet, skytsenglen eller hvad man ellers tror på.

Antisemitisme

Jeg har skrevet om, hvor hadefuldt Martin Luther var overfor jøder, men det undrede mig, at Søren Kierkegaard skrev så negativt om jøder, som jeg har læst om i Peter Tudvad: "Stadier på antisemitismens vej" (Rosinante 2010).

Nok stod der i den tids (dvs. 1800-tallets) "Dansk ordbog" fra Viden-

skabernes Selskab om en jøde: "en ågerkarl, en vindesyg, pengegerig købmand, som fordrer ubillig vinding på sine varer eller udlånte penge", men man forestiller sig dog ikke, at en filosof som Kierkegaard lå under for fordomme. Måske har det, at bladet "Corsaren" som gjorde grin med ham, var udgivet af jøden Meir Goldschmidt, optændt hans harme.

Men hans aversion mod jøder var lidt mere sofistikeret, end hvad der var gængs på hans tid. For han vendte især sin afstandtagen mod deres religion, som han benævnte "hedenskab", dens tilhængere kaldte han "vantro, sanselige egoister m.m."

Søren Kierkegaard var jo en kristen fundamentalist, der tog afstand fra demokrati af samme grund som de islamistiske fundamentalister, nemlig at det kun er Guds love, der skal råde i verden, og at menneskeskabte love ingen gyldighed kunne have.

Vand

I DR2 var der d. 15/11 en TV-udsendelse om, hvordan rent drikkevand er ved at blive en så stor mangel de fleste steder på jorden, at man

forudser opstande, ja måske endda krige, pga vandmangel. Årsagerne er flere, men det skyldes hovedsageligt mente man, at vand ved privatisering er blevet en vare, som store private selskaber skal tjene profit på, ja selv regnvand har man forsøgt at gøre til "privat ejendom".

I mange år gjorde Verdensbanken det til en betingelse for at yde lån til u-lande, at de privatiserede deres grundvand. Store virksomheder som f.eks. Coca-cola og Nestlé m.fl. bruger så store mængder vand i deres produktion, at befolkningen i deres område måtte købe dyrt vand på flaske, hvis de ville slukke deres tørst. Folkelige protester er blevet slået ned med hård hånd, som f.eks. i Bolivia, hvor det endda kostede tab af liv.

Forurening er en anden grund til mangel på rent drikkevand. Også i Danmark har man måttet lukke flere vandboringer pga landbrugets kemikalieforurening af grundvandet. De fleste industrivirksomheder kræver så meget vand, at der ved opslugning af grundvand visse steder er opstået "huller", dvs undergrunden bliver usikker og kan få store bygninger til at vakle. I en stor by som Chicago må vand hentes i rør 1500 km væk. Vandforsyningen til de store byer kan således blive mål for sabotage med katastrofale følger.

Vi ved nok, at vor tid er en del af "dommedag", men jeg havde ikke forestillet mig, at manglende adgang til at slukke sin tørst i det

sundeste af alt, rent vand, skulle blive en væsentlig del af "de sidste tider". Der har været forskellige forudsigelser om, at ved den tid vil vandet være forgiftet. Måske er det, som Johs. Åbenbaring 8.kap. handler om: "og en tredjedel af vandene blev til malurt, og mange af menneskene døde af vandet, fordi det var blevet bittert".

Den nævnte TV-udsendelse forudså, at manglen på fersk rent vand vil blive den største globale udfordring i tiden, der kommer. Afsaltning af havvand er så dyrt, at det ikke løser problemet generelt. Måske det vil blive Grønlands store chance at sælge smeltet indlandsis i stedet for olie?

Valgkamp

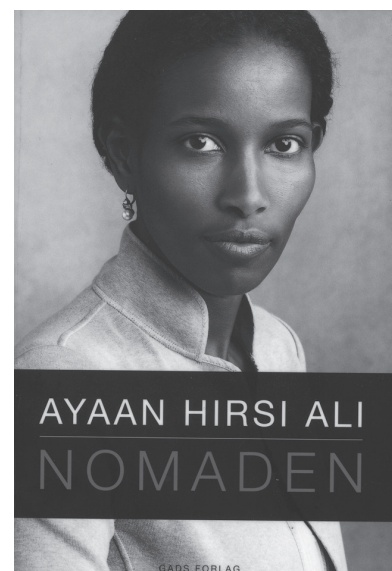
Vi har haft valgkamp for nylig i Danmark. Gennem medierne blev vi overdænget af kaskader af ord, ofte fordrejende, manipulerende og med uunderbyggede påstande. Demokrati er nu engang konkurrence på ord og meninger, men medierne gør det hele til en slags "boksekamp" med deres tro på slåskampens underholdningsværdi og deres behov for sensationer. Derfor opstiller de altid to "kamphaner" overfor hinanden og kommenterer med sportsudtryk.

Ganske små historier og fejltrin blæses op til enorme dimensioner og gentages i én uendelighed, så folk flest finder det ubehageligt og bliver trætte af ikke bare politikerne men ofte også af demokratiet i det

hele taget. Og det er ærgerligt, for selv om vort demokrati så langt fra er det bedst mulige, må vi værne om det i al dets ufuldkommenhed, indtil den moralske udvikling kan forbedre det.

Medierne burde have mere respekt for, hvad ord er og kan, når de fylder æteren med giftige hadefulde ord. Sådanne negative vibrationer har en virkning på menneskers bevidsthed, det har en nylig udgivet bog, som analyserer det offentlige sprogbrug i 30'ernes Tyskland, vist. Martinus kaldte det "åndelige giftstoffer", som vi således får ind gennem ørene, og kalder det "mental afføring", når det slippes ud af munden.

En modig kvinde

Ayaan Hirsi Ali er et eksempel på, at selv om man er født i Somalia, kan man godt være kommet langt i sin åndelige og intelligensmæssige udvikling. Hun flygtede fra et uønsket tvangsægteskab til Holland, fik asyl, tog en universitetsuddannelse og blev valgt ind i det hollandske parlament, da hun havde fået statsborgerskab.

Da hun skabte en film om kvinders undertrykkelse i muslimske lande sammen med instruktøren van

Gogh, blev han myrdet på åben gade, og hun har siden måttet have konstant politibeskyttelse.

Det har dog ikke fået hende til at tie stille, og nu har hun fået sin 3. bog oversat og udgivet i Danmark, "Nomaden" (Gads forlag 2010). Hun bor nu i USA, hvor hun stadig må leve med beskyttelse døgnet rundt, som hun dog her selv skal betale. Hun rejser verden rundt og holder foredrag i sin kamp mod kvinders vilkår i de muslimske lande og for frihed og demokrati.

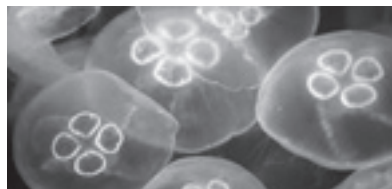
Jeg er ikke i tvivl om, at hun fra begyndelsen har været udset til sin svære opgave. Ligesom "det arabiske forår" har sine udpegede "helte", skal der mange andre "brikker" til for at sætte gang i forsynets plan med at få ændret de forældede kulturer her på jorden.

Gopler spænder ben for atomkraft

Moder Jord har mange veje til at få bremsset op for brugen af atomkraft. En af dem hedder gopler. Den globale opvarmning har ført til en enormt stigende mængde vandmænd. I både Skotland og Japan er atomkraftværker blevet ramt af så massive stimer af vandmænd i kølevandet, at det har saboteret driften af reaktorerne.

På et skotsk værk var en tæt suppe af vandmænd ved at blokere ristene, hvorigennem reaktorens kølevand trækkes ind, således at reaktorkernen var ved at blive overophedet, og man måtte lukke den ned. Lokale fiskere måtte hyres til at få vandmændene fjernet i hele det omgivende farvand.

Det samme er sket i Japan, hvor også jordskælv og tsunami har forårsaget lukninger, således at kun 19 af Japans 54 atomreaktorer for øjeblikket fungerer.

Også i Israel kæmper man med massive mængder af vandmænd, der har generet Orot Rabin-værkets indtag af kølevand fra Middelhavet, så medarbejderne har måttet arbejde i døgndrift med at skovle vandmænd væk fra kølevandsindtaget. Tilbage i 1997 måtte det dengang idriftværende Barsebäck-værk skrue ned på grund af vandmænd ved køleristene.

Mange af de franske atomkraftværker ligger ved floder og er altså afhængig af, at der er vand nok i dem til køleanlæggene. Klimaforandringerne medfører risiko for, at vandet i floderne skrumper, og i så fald må værkerne lukkes ned. (Information 11/7-2011)

Hvis vor "skytsengel nr. 1", Jordklodens jeg, beslutter sig for at forskåne menneskene for en del af de sygdomme, brugen af A-kraft medfører, skal hun nok finde måder at gøre det på!

Planternes liv

Naturvidenskaben har svært ved éntydigt at definere, hvad liv er. Men at alt levende udveksler energi med omgivelserne, er man dog enige om. Hvordan planterne modtager og afgiver energi er efterhånden ret kendt. I en tid hvor jagten på energi er intensiveret, foregår megen forskning i planternes produktion af energi, som jo dybest set er elektricitet.

På Stanford University i USA har man fundet ud af at tappe elektrisk strøm fra alger, men andre planter kunne ligeså godt bruges. Det er fotosyntesen, der skaber de energirige elektroner, man tapper. Interessen for de vibrationer, der udgår fra planter, har ført til andre

slags opdagelser. En forsker i Japan, Ken Hashimoto, har opfundet et apparat, der kan omsætte en plantes vibration til lyd, og således har han påvist, siger han, at man kan høre planter skride, når man skræler i dem.

Man har fundet ud af, at hvis man giver et enkelt blad på f.eks. en tomatplante et elektrisk stød, kan man få planten til at danne naturlige insektgifte. Så kan man håbe, den opdagelse kunne medføre færre kemiske giftstoffer i fødevarerproduktionen. Det er i øvrigt ikke kun planterne, der således kan finde ud af at beskytte sig. Det gør vor hud også. Når en bakterie lander på vor hud, går huden selv i gang med at danne antibiotika, der dræber bakterien. Men vor hud er da også det, der ligner planter mest, nemlig den del af vor organisme, hvor instinkt-energien står stærkt.

Planter tager selvfølgelig ikke kun energi til sig gennem rodnettet, for faktisk er bladene nok det vigtigste. De ligefrem suger solens energi til sig, men også andre former for kosmisk stråling kan de indfange, det er jo derfor bladene er formet som antenner. Der er dog grænser for, hvor megen stråling, de kan tåle. Det har vist sig, at al den trådløse Wi-Fi stråling, vi bruger i dag, vil efter nogle måneder få bladene til at visne på de planter, der står mest i "skudlinien".

Venus står for tur

Ifølge Walter Russell fødes planeterne ud af solen og fjerner sig efterhånden mere og mere fra deres ophav og modnes, ligesom andre levende væsener gennem barndom, voksenalder og alderdom. Jorden er således nu ved at blive voksen, mens Mars er gået ind i sin "tredje alder". Venus er endnu i en uregelmæssig pubertet, men en gang vil den overtage Jordens rolle.

At vor jord engang har lignet det, Venus er i dag eller er ved at blive, fortæller Martinus faktisk i bogen "Logik", kap. 17, således: "Vi begiver os tilbage til fjerne tider, da en menneskelig fod endnu aldrig havde betrådt Jordens kontinenter. En stærk varmeudstråling fra klodens eget indre befordrede en stor tropehede overalt på dens overflade og fremkaldte en umådelig cirkulation i vandfordampningen. Et uigennemtrængeligt skytag dækkede permanent den ganske horisont.

Intet øje havde endnu skuet en blå himmel eller set solens hvide lys. Dertil var atmosfæren alt for tyk. Et evigt tusmørke rugede overalt. Livet levedes i en skyggernes verden. Umådelige tropeskove bredte sig fra kyst til kyst. I den fugtige hede luft myldrede livet frem. Vi befinder os i "Den sjette dag"s første spæde morgenrøde, den dag hvis middags-sol endnu lyser over verden, og hvis aftensol det jordiske menneske endnu aldrig har set gå ned. Vi er midt i *Guds skabelse af dyr og mennesker*."

Et bi-suk!

En hilsen til menneskene:

"Vi vil nødtigt fornærme den ophøjede skabning, menneskene, men vil I ikke godt værne om vor kostbare ejendom, honningen, og ikke fratage os slet så meget af den. Vi deler gerne med jer indenfor rimelighedens grænser, men vi synes nu – i al ærbødighed – at det er ved at tage overhånd.

Vil I i det mindste tænke på, når I spiser et stykke mad med honning, hvor mange bi-timer der ligger bag indsamlingen, og sende os en venlig tanke.

Med venskabelig hilsen
Birne."

Kæmpefrugter

Martinus har fortalt os, at når vi kommer så langt i udviklingen, at vi kun behøver leve af frugt, vil der opstå mange andre og større former for frugt. Det kom jeg til at tænke på, da jeg læste, at der af sig selv var opstået en ny æblesort, som er 38% tungere, 15% større og som er mere sprød og smager bedre.

Ved undersøgelse af dens DNA ser det ud til, at der er sket en form for mutation. Vi behøver altså ikke gå og rode med genmanipulation, for det vil komme af sig selv – ser det ud til.

Spirituel oplysning

I sidste nummer af Nyt Aspekt var der en artikel med denne overskrift (af Ben Ormstad). Som jeg forstod artiklen, mener forfatteren, at "spirituel oplysning" nærmest er et håbløst projekt. Han skriver f.eks.: "Først må det gøres krystalklart, at dét at tale om oplysning er umuligt. Konceptet er totalt umuligt at fange i ord. Det er det ordløse. Det tidløse. Alt. Ingenting. Samtidig er det langt hinsides alt og ingenting."

Jeg er nu glad for, at det lykkedes Martinus at sætte ord på det "ordløse"! Ormstad siger også: "Helt ærlig må jeg sige, at der ingenting er for dig – den person du tror du er – i oplysning. For at forstå dette, må du droppe ideen om, at du er en person i det hele taget." Jeg forstår artiklen sådan, at hvis man erkender, at alt her i vort jordiske liv kun er en illusion, så kan vi ligeså godt opgive at lære noget af det.

Det er svært at finde ud af, hvad artiklens forfatter egentlig ville – tage håbet om at kunne blive klogere fra os? Eller har jeg misforstået det hele? Mon Nyt Aspekt nogensinde får kritisk respons på deres artikler?

Jesus blev ikke korsfæstet

Jesus blev hængt op på en pæl. Det mener den svenske doktor i teologi Gunnar Samuelsson efter at have nærlæst antikke tekster på græsk, latin og aramæisk, uden at finde omtale af korsfæstelse. Misforståelsen skyldes en forkert oversættelse af det græske ord stavros, der snarere end kors betyder pæl eller bjælke.

Sjælens skiftende status

Der har i tidens løb været forskellige meninger om, hvordan det var med den sjæl. I år 1799 var det strafbart at benægte læren om ”den menneskelige sjæls udødelighed”. Man kunne faktisk få op til 3 års tugthus eller landsforvisning i op til ti år.

Valg i Polen

Der har for nylig været parlamentsvalg i Polen. En del præster i den katolske kirke benyttede lejligheden til at propagandere til fordel for det mest reaktionære parti. De

mente det var Guds vilje, at det parti skulle have de troendes stemme, ja det ville give dem syndsforladelse, påstod nogle præster. Samtidig talte de imod den siddende regering.

Den katolske tro er åbenbart ikke så stærk i Polen mere, som den har været, for den siddende regering vandt jo. Desuden kom det parti ind med mange mandater, som var gået til valg på fri abort, homoseksuelles ret til ægteskab og religion ud af det offentlige rum. Så det går trods alt fremad, for først når evnen til at tro

er blegnet, kommer den åndsvidenskabelige udvikling.

Vegetar-nyt

I Frankrig har man ved lov pålagt skolernes kantiner, at der skal være kød i alle børnenes måltider. Vi ved jo nok, at Frankrig kæmper med næb og klør i EU for at opretholde det urentable franske landbrug ved hjælp af diverse støttebidrag. Det landbrug skal altså støttes, uanset det så skal koste børnenes sundhed! Frankrig protesterede også ihærdigt imod EU-forslaget om en ugentlig kødfri dag i Europa. Det land er virkelig for tiden Europas ”syge mand”.

Forskere fra Oxford University har påvist, at kødspisning i høj grad øger risikoen for at udvikle grå stær og andre former for synsnedsettelse.

Der er en underskriftindsamling i gang mod forslaget om at bruge grisehylleren til biogas, fordi det vel betyder så, at det vil være endnu længere med at få nedsat mængden af slagtesvin i Danmark.

Det farlige landbrug

Det er med al tydelighed påvist, at brugen af væksthjælpere, dvs. antibiotika, i landbruget har skabt multiresistente bakterier, som smitter de landmænd, som passer dyrene. Men også landmændenes naboer kan blive smittet, har det vist sig. Det er bakterier, som lægerne har meget svært ved at bekæmpe. De anvendte væksthjælpere er midlertidigt blevet forbudt i EU, men kontrollen med, om det bliver overholdt, er meget mangelfuld.

Man har fundet ud af, at frøers hud indeholder antibiotiske stoffer, der ser ud til effektivt at kunne bekæmpe ellers multiresistente bakterier.

Så nu skal nok en masse frøer lade livet for at bøde på menneskenes dumheder.

Om at leve i nuet

Piet Hein:

At leve i nuet er livets teknik,
Og alle folk gør deres bedste,
Men halvdelen vælger det nu, som gik,
Og halvdelen vælger det næste.

Det nu, som er gået, er altid forbi,
og det næste blir aldrig det rette.
Næ, sørg for, at nuet, du lever i,
Eengang for altid er *dette*.

Efter 11/9

Efter terrorangrebet d. 11/9-2001 blev mange amerikanere grebet af flyskræk og tog bilen i stedet for at flyve. Det kom til at betyde, at der i mange dage efter angrebet døde flere i trafikken *hver dag*, end der var døde d. 11/9 i World Center.

Den store stigning i benzinpriserne har i øvrigt medført, at færre mennesker i USA går i kirke!

Den forskning!

Forskning har vist, at de der lever længe ikke er mere sunde eller mere psykisk stabile end andre, men at de er mere nysgerrige!

Bloddonorer lever længere end andre, helt op til 30% længere!

Og så har man fundet ud af, at kaffe gør, at man bliver mindre depressiv!

En data-himmel?

Hvor går de slettede og ”døde” data fra computeren hen? En buddhistisk munk i Japan har startet et virtuelt ”informations-tempel”, hvor man kan bestille mindehøjtidelighed for tabte data. Sørger man over tabet, er der også trøst at hente hos munken på internettet.

Materialisering

Det blev fortalt i TV, at man nu kan printe i 3D, dvs i tre dimensioner, og der blev fremvist en violin, der var printet ud på den måde. Med stor begejstring udtrykte man sin overbevisning om, at alt kan skabes på den måde i fremtiden, altså med en printer. Den måde at materialisere på, som Martinus har fortalt os vil blive en realitet engang, dvs med tankens kraft, lyder nu mere enkelt!

Racerenhed

Der er dem, der mener at nazister og ortodokse jøder har lidt tilfælles, nemlig en ideologi om ”racens renhed” og blodslægtskabets betydning.

Brand i KB-hallen

KB-hallen har haft en stor betydning for mange københavnere. Her

kom de til sportsbegivenheder, til rockkoncerter osv. Så det var for mange noget sørgeligt, at den brændte. Det skete mens man var ved at opstille en stor udstilling – en porno-udstilling. Der er som bekendt ikke noget, der er tilfældigt – så mon ikke hallens skytsånd sørgede for den blev ødelagt? Den passede ikke ind i det energimønster, der var opbygget i hallen gennem tiderne.

Talentkerner

På Statens Museum for Kunst i København sidder en 9-årig dreng og maler billeder, der er så imponerende, at han allerede har solgt malerier for 879.000 kr. Det talent har han selvfølgelig opøvet i et eller mange liv før dette.

Model for fremtidens computer?

Den brasilianske bille, Lamprocyphus augustus, som er på forsiden af dette blad, er noget ganske særligt. Forskere fra Utah University har studeret dens skæl og er nået frem til, at de meget vel kan danne grundlag for fremtidens hurtige optiske computere. Disse

skal baseres på kredsløb af lys, således at fotoniske krystaller leder lysfotoner i stedet for som nu, hvor kredsløbet er baseret på elektroner.

Fysikere har længe ledt efter et materiale, der kan skabe de ideelle fotoniske krystaller, der er i stand til at manipulere og forstærke lys, så det kan bruges i integrerede kredsløb. Nu har forskerne fundet ud af, at billen, der er 2-3 cm lang, kan have de rette egenskaber.

Billens skjold udsender en iriserende grøn farve, der ikke opstår som følge af pigmenter, men fordi dens skæl manipulerer sollyset, så der opstår interferens. Fysikerne opdagede, at skællene havde en gitterstruktur, der minder om diamanter, som er en ideel struktur. Billens skæl består af 200 blokke af kitin, der er arrangeret i alle retninger. Derfor iriserer skællene, uanset hvordan de bliver belyst. Og det er netop hvad forskerne søger.

Martinus i foredraget ”To verdener”:

Kosmisk forår

De jordiske mennesker kan sammenlignes med planterne, som overvintrer, med de bladløse træer i skoven, eller med georginerne, hvis rødder tilsyneladende er visne om vinteren, men ikke desto mindre er fulde af livskim til en farvestrålende livsudfoldelse i sommerens lys og varme. Alle hårdkogte materialister og ateister er sådanne ”blomsterrødder”, der lever en mørk, indskrumpet tilværelse, tilsyneladende visne og døde. Men ikke desto mindre vil de, når de engang udplantes i et kosmisk ”forår”, vokse og i en kosmisk ”sommer” komme til at udfolde et farvestrålende liv.

Kommentar til årsregnskab 2001

Af Finn Bentzen

Vedr. Finn Bentzen-sagen

I sidste blad nåede jeg ikke at få dommen i retssagen "Sam's bo mod Finn Bentzen" med. Finn Bentzen blev frikendt, dels fordi han ikke siden 1987 havde været revisor i ansvarlig forstand, dvs registreret eller statsautoriseret, dels fordi Sam i sin naive tillidsfuldhed selv havde skrevet under på alle de papirer, Finn havde forelagt ham. Hele dommen på 30 sider kan læses på bladets hjemmeside.

De i dommen refererede vidneforklaringer til fordel for Finn Bentzen må give anledning til dyb forundring. I hvert fald rejser de nogle spørgsmål, som retssagen ikke gav svar på.

Det fremgår af dommen, at Martinus-Instituttet gav sin godkendelse af de ændringer, der efter Finn Bentzens rådgivning blev foretaget i den juridiske status af Sams økonomiske værdier, dvs at de blev lagt ind i et nyoprettet anpartsselskab. Instituttet stod jo på det tidspunkt

ifølge Sams testamente som enearving til hele hans formue. Instituttet var vidende om og godkendte ligeledes, at hovedparten af Sams anparter blev overført til det private firma "Finn Bentzen Invest".

Forespurgt om grunden til denne godkendelse, blev det forklaret, at Finn Bentzen havde lovet at opsætte sit eget testamente til fordel for Martinus-sagen, således at Sams værdier alligevel ville komme til at tilfalde "sagen" i sidste ende. Forespurgt om man havde fået noget dokument på dette, hvad man måtte benægte, blev man gjort opmærksom på, at i fald Finn Bentzen pludselig døde, ville alle de af Sams værdier, der da lå i hans Invest-firma, tilfalde Finn Bentzens private arvinger.

Nu lykkedes det imidlertid Sam, ved hjælp af en advokat, at købe sine anparter tilbage. Derefter ændrede han sit testamente til fordel for vedligeholdelsen af Martinus' barndomshjem Moskildvad, fordi som han begrundede det med, han havde mistet tilliden til Instituttet.

Men hvad bevægede Martinus-Instituttet til at handle, som de gjorde i denne sag? Hvilken glæde skulle Martinus-sagen have af, at Sams værdier blev flyttet til Finn Bentzens private firma uden garanti for at de ville ende hos Instituttet? Dette henstår som et åbent spørgsmål. Alt det er måske ikke så vigtigt mere nu. Hvad der er vigtigt er: hvad skulle vi lære af hele denne ulykkelige sag?

Måske var det dette: de der har påtaget sig det store ansvar at stå i centrum for videreførelsen af menneskehedens dyrebare arv, Martinus' værk, må til stadighed være vågne overfor muligheden af at blive påvirket til at handle ulogisk. Vi er alle endnu ufuldkomne væsener, derfor må vi åbent og ærligt erkende, at vi jo kan tage fejl. Martinus-sagen er for vigtig til stridigheder og stor nok til at rumme uenigheder.

I øvrigt har Finn Bentzen atter anlagt ærekrænkelsessag ved Holbæk ret, denne gang mod Vagn Noach for hans artikel i blad nr.3/2011 og mod mig som redaktør af bladet.

(Som det ses af den her optrykte kopi af en overskrift til Finn Bentzens regnskabaflæggelse overfor Martinus Instituttet, trykt i bladet "Kosmos", var det ikke så sært, at mange troede, han var ansvarlig revisor)

Hverdagens diktatorer

Ønsket og begæret efter at være den stærkeste og vise, at man er den stærkeste, findes endnu i menneskets bevidsthed. Trangen til at dominere med sin vilje og sine meninger over en lille eller en større kreds af medvæsener ligger i mange menneskers sind. Der findes diktatorer i massevis rundt om på kloden, ikke blot i spidsen for stater og samfund, men også i forretningsverdenen, på arbejdspladser og i familier. Ja, hvert eneste menneske har en diktator i sig, selv om denne diktator naturligvis ikke er lige fremtrædende hos alle. (Martinus i foredraget "Når man spiller hasard med livet")

Spørgsmål til Martinus – og svar

Spørgsmål:

Kan sådanne store problemer som f.eks. forsyn, reinkarnation og udødelighed hæves ud af mystikkens regioner og åbenbares som virkelige uomstødelige kendsgerninger eller acceptable videnskabelige facitter, tilgængelige for intellektuel efterforskning analogt med andre videnskaber?

Svar:

Ovennævnte problemer kan ligesom alle andre åndelige problemer af den indviede eller intellektuelt udviklede, kosmisk bevidste iagttagelse klarlægges i form af videnskabelige facitter, der i sig selv er uomstødelige beviser for den, der kan følge med i analyserækken. Men da problemer eller foreteelser af så høj rang som disse, der er verdensstrukturens bærepiller og følgelig må blive al højeste kulturskabelses faste urokkelige fundament, udgør de foreteelser, der hæver sig udenfor tid- og rumdimensionel tænkning og opfattelse.

Disse emners dokumentation eller bevisførelse i form af videnskabelige facitter eller åndsvidenskab må derfor afvige fra den almindelige kendte videnskabs facitter derved, at de ikke som disse kan erkendes ved almindelige fysiske sanser og den heraf følgende materialistisk betonet intelligens. De kan kun erkendes igennem en højere udviklet bevidsthedsmæssig eller åndelig struktur. Men en højere åndelig struktur eksisterer udelukkende som et resultat af en højere udviklet etisk eller moralsk tænkning og imaginationsevne.

Når de højeste problemer således kun kan løses igennem en på humanitet og sandhedskærlighed baseret sansning, skyldes det netop den omstændighed, at de ikke direkte fysisk kan ses eller opleves, men kun igennem tænkning, intuition og imagination, altså evner der kun bliver fuldkomne igennem et væsens totale fuldkomne åndelige eller mentale suverænitet, altså en tilstand der umuligt kan eksistere hos det væsen eller menneske, hvis tanker i alt for høj grad beherskes eller formes af personlige eller egoistiske begærs tilfredsstillelse. Et væsen, hvis tankefunktion er kasterbold for alle mulige delviske begær, kan umuligt opleve eller udforme den absolutte analyse af den evige virkelighed eller sandhed.

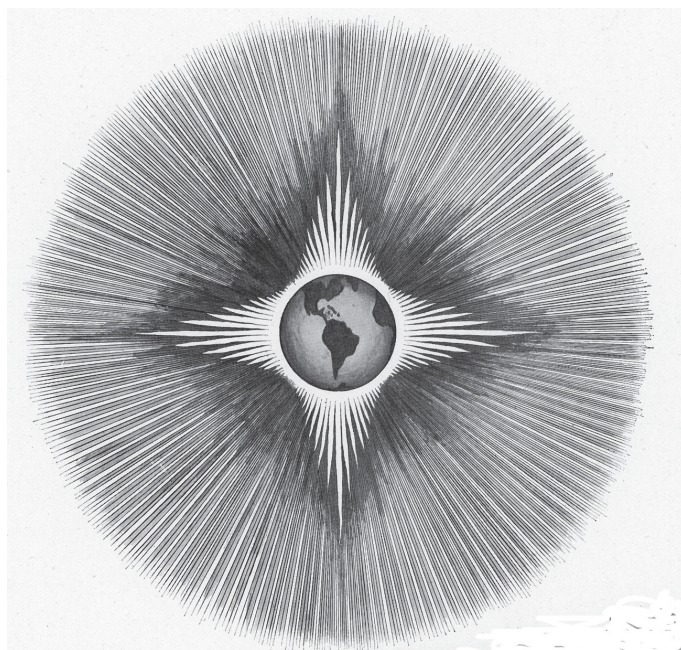
De lave dyriske eller selviske begær kan ikke blænde eller forvanske den fysiske sansning. Et træ ses ligeså godt af

en tyv som af et ærligt menneske. Sådanne sanseformer har menneskets moralske struktur ingen indflydelse på. Først der, hvor væsenet jonglerer med oplevelsen eller sansningen på den intellektuelle eller åndelige plan, kommer den moralske struktur til at udgøre en medvirkende faktor i skabelsen af det endelige facit i oplevelsen.

Så længe væsenets stærke egoistiske begær eller ønsker behersker mentaliteten, vil det forme sin åndelige oplevelse eller sansning og dermed sine erfaringer, dets intelligens og imaginationsevne mere til fordel for opnåelsen af disse begærs tilfredsstillelse end for virkeligt at afsløre sandheden. Det åbenbaring af sandheden bliver derved mere et billede af væsenets mentale svaghed eller ustabilitet end på den virkelige sandhed. Kun det væsen, der er totalt hævet over alle egoistiske begær i sin bevidsthed, kan derfor opleve og meddele sandheden i dens strålende renkultur.

Der forekommer således to slags sansesæt: et fysisk og et åndeligt. Igennem det fysiske oplever væsenet kun de fysiske reaktioner og disses analyser igennem intelligensen, hvilket danner grundlaget for den moderne materialistiske videnskab. Den åndelige sansning er baseret på intuition og total uselvsk tænkning. Det er på denne sidste sanseform, at det evige verdensbillede og en nu begyndende ny verdensepokes kulturskabelse og den heraf følgende varige fred på jorden, vil blive baseret.

De 12 hovedpunkter for det kommende verdensrige **(Fra Livets Bog s.126)**

1. Alle former for uselvskhedens sejr over selvskheden. Fællesinteressens sejr over privatinteressen.
2. Skabelsen af en international demokratisk verdensstyrelse.
3. Alle landes afrustning til fordel for oprettelsen af et internationalt upartisk verdenspoliti.
4. Udvikling af et internationalt åbent lov- og retsvæsen, der repræsenterer videnskabens ypperste væsener på åndelige såvel som på materielle områder.
5. Afskaffelse af private individers besiddelse af værdierne til fordel for verdensstatens tilegnelse af disse.
6. Afskaffelse af penge til fordel for indførelse af et individs personligt ydede arbejde som eneste betalingsværdi og kvitteringen herfor som eneste betalingsmiddel for samme person.
7. Oprettelse af et for hele verdensstaten fælles barndoms-, alderdoms- og sygdomsfond på basis af afdrag fra arbejdskvitteringerne.
8. Udnyttelse af maskinerne til forkortning af den materielle arbejdstid til fordel for studiedage og åndsforskning.
9. Afskaffelse af voldspolitik og blodsudgydelser.
10. Afskaffelse af tortur-, prygle- og dødsstraffe til fordel for kyndige interneerings- og opdragelsesforanstaltninger.
11. Udvikling af vegetariske næringsmidler, sundhed og legemspleje, sunde og lyse boligforhold.
12. Udvikling af åndsfrihed, tolerance, humanitet og kærlighed til alle levende væsener, til mennesker og dyr, til planter og mineraler.

Oplysnings- og informationsarbejdet om Det Tredie Testamente

Af Mejbritt Ræbild

Oplysnings- og informationsarbejdet omkring eksistensen af åndsvidenskaben og Det Tredie Testamente af Martinus fortsætter ufortrødent i Danmark og udlandet.

Her et par eksempler på referater fra udstillinger som netop er blevet afholdt i Sverige, Danmark og Tyskland. Først et referat af **Søren Jensen** som sammen med Stiftelsen Tredie Testamentet, Göteborg, stod bag udstillingen ”Et vindue til evigheden” i Göteborg den 22. til 25. september 2011. Søren fortæller: ”Martinus’ sidste beslutning var som bekendt at offentliggøre sit værk helt uden camouflage. Det skal være helt utvetydigt, at dette er Det Tredie Testamente, fortsættelsen og afslutningen på Bibelen. Martinus placerede derfor symbolet med Kristus på forsiden af sit værk.

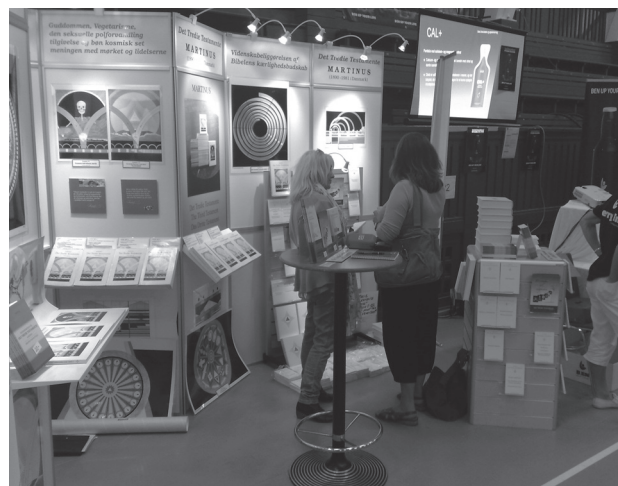
Påstanden er, at Kristus’ egen profeti er gået i opfyldelse: ”Jeg har endnu meget at sige eder, men I kan ikke bære det nu” men ”Talsmanden, den Hellige ånd, som Faderen vil sende i mit Navn, han skal lære eder alle Ting, og minde eder om alle Ting, som jeg har sagt eder” (Joh. 16:12 og 14: 25-26). Det Tredie Testamente skal altså forklare Kristi ord og væremåde; næstekærligheden.

Hvis dette lykkes bliver alkærligheden ophøjet til videnskab for alle verdens folk. Kærligheden er broen, der spænder sig tværs over alle forskelle. Kun denne bro leder uhindret tilbage til Gud, Faderen, Brahma, Jehova eller Allah! Der er altså ingen grund til at være flov over at tale om Kristus og korsfæstelsen, for der ser vi den færdige væremåde: når man ikke engang skal hævne sig på sine bødler, hvem skal man så behandle ukærligt? Ja, alt dette skriver jeg for at forklare informationen om Det Tredie Testamente. Derfor ser materialet ud som det gør; bøger, brochurer, hjemmesider (www.det-tredie-testamente.dk) og udstillinger mm. Dette arbejde bliver mere og mere synligt. Flere og flere mennesker er i gang uafhængigt af hinanden. F.eks. deltog Stiftelsen Tredie Testamentet i Bogmessen i Göteborg 22.-25. september 2011 med over hundrede tusinde deltagere, langt over tusinde flyers blev delt ud.

Dernæst var vi på plads på ”Livsstilsmässan” i Borås samtidigt med udstillinger i Borlänge og Strömsund. Ja, selv i Stockholm blev Det Tredie Testamente vist frem på

gader og stræder - og i tunnelbanen nedenunder. Alt dette i oktober 2011. Du kan læse detaljerne på den svenske lokale hjemmeside www.lokalt.tredjetestamentet.se.”

Annette Skov fortæller om udstillingen i Århus: ÅRHUS - KROP, SIND OG ÅND MESSE den 30. september- 2. oktober 2011. Små lamper fra standen har lige præcis fokus på det væsentlige på udstillingen ”et vindue til evigheden.” Lyset lander på de mange inspirerende Martinus symboler og tekster som repræsenterer åndsvidenskaben Det Tredie Testamente. At sulten efter ny indsigt er stor, viser sig tydeligt ved mødet med de mange dejlige mennesker, der er mødt op på standen med uendelige spørgsmål. Denne gang er mange yngre mennesker mødt op. Århus er en universitetsby og små grupper af religions-historie studerende viser særlig interesse og møder op alle dagene med åbent sind og særdeles mange spørgsmål.

Det interessante er, at nok undres man over bibelens fortsættelse ”Det Tredie Testamente,” men efter forklaringen, men efter forklaringen om, hvorfor Martinus har skrevet værket, øges interessen blandt mange af de besøgende. Der er stor interesse for og salg af specielt Rolfs bog. Det uændrede værk Livets Bog og småbøgerne er meget populært og der blev solgt en del bøger og informationsmateriale.

Foredragene ”Verdenssituationen set i kosmisk perspektiv” v/Jan Langekær og ”Hvorfor er kærligheden videnskab”

v/Rolf Elving bliver hørt af mange interesserede og emnerne drøftes videre på standen. Enkelte, mangeårigt interesserede i Martinus og sagen, er helt enige i, at Martinus værket er åndsvidenskab, men har svært ved at acceptere at hele værket ER og naturligvis hedder Det Tredie Testamente.

Heldigvis kan vi anbefale disse rare mennesker at lytte til Martinus' egne ord. I foredraget fra Martinus 90 års fødselsdag hersker der absolut ingen tvivl om, at værket ER åndsvidenskab Det Tredie Testamente. Foredraget kan høres på:

www.det-tredie-testamente.dk

Henry Nold og Hans-Jürgen Schäfer

Hans Jürgen Schäfers brev (se det oversatte brev nedenfor) om Frankfurter Buchmesse den 12. til 16. oktober 2011. En udstilling som Fonden Det Tredie Testamente i Brøndby sammen med Henry Nold, Hans-Jürgen Schäfer og Ninni står bag.

Kære Jan,

Endelig finder jeg tiden, til at skrive dig en kort messebetretning. I princippet ønsker jeg ikke at sammenligne dette års messestand med standene fra de foregående år. Hvad jeg i år fandt særdeles positivt var gennemsigtigheden, åbenheden og standens klarhed i budskabet. Standen hed

kort og godt "Das Dritte Testament." Ganske særligt vil jeg fremhæve den gode kvalitet af dine skriftfriser, som sammen med symbolerne gav en optimal løsning. Vigtigt var det også, at Martinus værk stod i forgrunden, og ikke sekundærlitteraturen.

Også de tyske og engelske informationsbrochurer, som du medbragte, var meget professionelt lavet. Dette år havde jeg det subjektive indtryk, at samtalerne med publikum var mere intensive og talrige end i de tidligere år. De daglige åndsvidenskabelige foredrag af dig, sammen med Henry var indholdsmæssigt gode, og godt understøttet af opstillingen af symboler og bøger i baggrunden.

Uheldigvis var beliggenheden af den til standen tilhørende "Cafe der Verlage" noget uden for den store publikumstrafik.

Desuden mener jeg principielt ikke, at Martinus åndsvidenskab hører til i det esoteriske hjørne af messen. Derfor er jeg også glad for at vi næste år har besluttet at lægge vores stand et andet sted i messehallerne. Mit facit er: Alt i alt positivt! Særligt vil jeg nævne det gode samarbejde mellem dig, Henry, Ninni og mig, et samarbejde som forløb meget harmonisk. Jeg sender dig mange tak. Hjertelige hilsener fra Darmstadt

Hans-Jürgen und Ninni

Læs mere om de tyske aktiviteter på deres hjemmeside www.dasdrittestament.info

LIVETS SKOLE i åndsvidenskab i Brøndby

Af Mejbritt Ræbild

Citat af Martinus "Arbejdet med åndsvidenskab stiller visse krav til den studerende. Ikke blot rent intellektuelt, den side af sagen er ikke den vanskeligste. Hvis man tilegner sig stoffet lidt efter lidt, efterhånden som man har brug for det, vil hjerneceller, der endnu ligger latent i ens hjerne, udvikles, og man vil mærke, hvordan evnen til at forstå tingene gradvis vokser, og lige sådan evnen til at forklare analyserne for andre, der virkelig er hungrige efter en sådan viden og indsigt. Men selv om man koncentrerer sig om det teoretiske studium, må den praktiske væremåde ikke glemmes, den er endnu mere vigtig, for den er helt ens egen."

LIVETS SKOLE i åndsvidenskab er en skole, hvor undervisningen i Martinus værk LIVETS BOG I-VII og symbolbøgerne I-IV er det centrale. Vi er alle elever og alle lærere. Derfor er det også et "krav" at man som elev skal have lyst til at deltage aktivt, siger Jan Langekær. Efter tur fremlægger eleverne et symbol - alle i gruppen bliver bedt om at læse symbolet derhjemme samt give konstruktiv evaluering af fremlæggelsen på dagen. "På

den måde forstår vi bedre, fordi vi kommer i dybden, og der bliver sat ord på” udtaler Hellebeth Hansen, som har været elev i studiegruppen siden efteråret 2010. Vi lægger også vægt på at drage paralleller til dagligdagen – det gør det nærværende og spændende fortsætter Hellebeth. LIVETS SKOLE i åndsvidenskab blev officielt indviet den 3. april 2011, hvor Martinus’ sidste personlige elev Rolf Elving holdt et spændende foredrag om pædagogikken i LIVETS BOG Bind I.

Siden den 4. september 2011 og fremover bliver der holdt foredrag på skolen hver 3. søndag. Mange spændende emner bliver taget op, og foredragene har været godt besøgt hver gang. På www.det-tredie-testamente.dk under ”lokale aktiviteter/livets skole i Brøndby” kan du downloade vores brochure, der fortæller lidt om skolen og her kan du finde datoerne på, hvornår foredragene bliver afholdt. En halv time før hvert foredrag holder en af eleverne fra skolen et kort ”prøveforedrag” eller som Chris Daimo på sin lune måde sagde, da han stod for opgaven til det seneste foredrag: ”det er som at varme op til et kendt band.” Chris fortalte om symbol nr.20 ”Syndernes forladelse” den 6. november 2011, og varmede scenen op på en let forståelig og elegant måde til foredraget af Rolf Elving ”Tanker omkring det evige verdensbillede.” Chris gjorde det fremragende – på en forståelig, interessant og spændende måde for alle de 42 fremmødte, hvoraf der både var nye interesserede mennesker, og de gæster, der har studeret Martinus i mange år.

Vi har i øjeblikket 2 hold, der skiftevis har studiegruppe hver anden søndag. Hold 1 bliver undervist af Jan Langekær, stifter af LIVETS SKOLE i åndsvidenskab og Birgit Mørup Madsen, som er studiegruppeleder på hold 2, har kendt til Det Tredie Testamente siden 1980, studeret og læst værket fra 1993. Hold 3 og hold 4 er i støbeskeen, og her har vi yderligere dygtige lærere at trække på. Du kan ikke melde dig ind i eller melde dig ud af LIVETS SKOLE i åndsvidenskab – det er gratis at deltage - det eneste vi betaler er et lille tilskud til huslejen, så vi har et sted at være. Vi afholder workshops, hvor vi inviterer for-

skellige spændende mennesker. Vi har været på udflugter bl.a. i Mundekulla i Sverige, vi har været til fødselsdag hos en af Martinus venner Tage Buch, som blev 100 år den 25. juni 2011, og vi planlægger at besøge Martinus’ mausolæum på Frederiksberg i det nye år. Vi skal på sundhedsmesse i Falconer Centret den 3. - 5. februar 2012 og til Ålborg den 2.-4. marts 2012.

På disse messer tager de elever med fra skolen, der har lyst. ”Det er sjovt, spændende og lærerigt at tale med gæsterne” siger Bente Hilbo fra hold 1 – ”inden vi prøvede det første gang, var vi selvfølgelig spændte på om vi var klar til at svare på spørgsmål om åndsvidenskab – vi havde jo ikke læst det så længe, men det gik over al forventning” siger Pia Daimo, også fra hold 1 i LIVETS SKOLE. Sidst men ikke mindst har vi et spændende projekt på den Holistiske Højskole i Gram til april.....

For at følge med tiden har Mejbritt oprettet en Facebook-side, der hedder LIVETS SKOLE i åndsvidenskab, hvor hun bl.a. lægger billeder op fra foredragene, og hun håber på, at du har lyst til at deltage aktivt ved at skrive lidt, når du har noget på hjertet. Det er altid dejligt at ”møde” flere mennesker med samme interesse.

Citat af Martinus ”Lyset i betydningen viden og videnskab er stærkt tiltagende, men varmen, næstekærligheden skorter det endnu meget på, og kærlighed kan ikke læres på universiteter og læreanstalter. Den læres kun i livets egen skole gennem skæbnedannelse fra liv til liv.”

Husk den årlige juleafslutning med foredraget ”juleevangeliet – den kosmiske/åndelige og symbolske betydning” v/Jan Langekær
søndag den 18. december kl. 13:00
Der serveres alkoholfri gløgg og æbleskiver bagefter. Tilmelding til Jan Langekær Tel.: 2015 7811

Brudstykker af de ufødtes ånd

En lille bog med titlen ”The spirit of the unborn” udkom på engelsk i 1918. Følgende er uddrag herfra. Den der taler i bogen er det store Selv, den ånd, som besjæler alt, det guddommelige Selv, dvælende i de ufødtes ego, som henvender sig til menneskeheden. Bogen var tilegnet ”den kommende races forældre”.

”Jeg er de ufødtes ånd. Jeg kommer for at bede om bedre legemer for mig at tage bolig i. Jeg kommer for at tale indtrængende til nuværende og fremtidige forældre, også de unge som mulige kommende forældre, thi også hos dem er der urenhed, som vil hindre mit sande udtryk. Tiden er nu inde til at sætte skel i verden mellem de mennesker, som forbereder sig til at modtage og grundlægge den nye race og dem, som er uforberedte.

Over menneskenes verden hænger der en smudsig, klæbrig sky af sanselighed. I denne sky må jeg stige ned. Gennem denne næsten uigennemtrængelige mur må jeg, de ufødtes ånd, passere til min nye inkarnation. Jeg venter tålmodigt på, at den kvælende sky skal spredes. Dette må blive anderledes, dersom I ønsker mit komme. Kun i de rene legemer kan jeg fødes. Jeg er den fremtidige races ånd.

Jeg ønsker mig legemer, der ikke er plettet af forbrydelser mod barmhjertighedens lov og af blodsudgydelser. Der må ikke være spor af grusomhed i de hjerter, hvori jeg skal fødes. Ingen slagting og dræben må finde sted der, hvor jeg skal færdes. For at dræbe for at skaffe sig føde

er et brud på min lov, som er kærlighedens lov. Tænk på, hvordan du værdsætter livets manifestation i dig selv.

Menneske, du som blev betroet omsorgen for disse umællende, værgeløse skabninger, dine yngre brødre, som du skulle hjælpe og lede mod en højere udvikling, du står nu anklaget som skyldig i de værste forbrydelser mod dem. Men de vildledte mennesker er at beklage, thi enhver handling har tilbagevirkende kraft, ifølge loven falder virkningerne af deres grusomheder tilbage på dem selv.

Dræb ikke, selv ikke forbrydere. Deres død er hverken til hjælp for dem selv eller samfundet. Læg bånd på deres handlinger, giv dem af din kundskab, anvend kærlighedens lov.

(Fra Tidsskrift for Teosofi 1928)

Sexovergreb på børn

I den senere tid har vi hørt om flere tilfælde af seksuelle overgreb på børn. Om den slags siger Martinus (LB V stk. 1858):

Som vi ser af nærværende analyser, formaner livet selv mennesket til at betragte det seksuelt umodne eller mindreårige som helligt og urørligt. Det seksuelle princip eller den højeste ild er skabelsens rat. Ved hjælp af dette rat styres alt i universet. En forkert drejning her bliver en afsporing i skabelsen. En total seksuel forførelse af en mindreårig er det samme som plantningen af et frø, der kan vokse og blive til et stort lidelsens træ, hvis stamme og grene breder sig op igennem og udover flere inkarnationer eller jordliv for de pågældende væsener.

Åndsvidenskabsforlaget har udgivet:

Bogen **LOGIK** i dens oprindelige udgave er nu udgivet og fås i det smukke hvide bind med guldstjernen udenpå – koster 130 kr.

Desuden er udgivet de første 3 symbolbøger – **Det Evige Verdensbillede** – i samme flotte udgave – (og hvor bladene ikke falder ud) sælges som helt sæt, dvs alle 3, for 300 kr.

Da bøgerne på en måde er ”antikvariske”, er prisen heller ikke højere, end hvad man i dag kan få dem for i landets antikvarier – hvis de ellers har dem.

Nu kan man altså få **Livet Bog, Bisættelse** og så nu også disse i samme format og udseende. Nu ligner de dermed virkelig, det de er, et helligt værk!

De 21 småbøger, som omtalt i Impuls 1/2011, kan stadig købes for 20 kr pr stk.

Henvendelse: Kosmologisk Information eller Livets Skole.

Nyt fra NEW COSMIC PARADIGM - NCP

Som mange af jer måske allerede kender til, deltog vi i den internationale bevidsthedskonference TSC - Toward a Science of Consciousness, som i år var lagt i Sverige og Stockholm Universitet. (Konferensen arrangeres årligt af Arizona University.) De kontakter vi fik under konferensen har givet os meget og vi har arbejdet videre med stor inspiration, hvilket bl.a. er resulteret i to nye sider på hjemmesiden. Vi har fornylig fået megen positiv feedback på disse bl.a. fra just Arizona University, hvilket også motiverer os til dette uddrag, som vi håber kan inspirere Dig!

Lænker til de nye sider:

Fra TSC-Konferencen m.m. ”Outlook on Consciousness, Physics, Science ... ”

Svensk version: <http://www.newcosmicparadigm.org/OutlookCPSSV.aspx>

Dansk version: <http://www.newcosmicparadigm.org/OutlookCPSDK.aspx>

Engelsk version: <http://www.newcosmicparadigm.org/OutlookCPSENG.aspx>

”Det Kosmiske Verdensbillede - Introduktion og Teori”

Svensk version: <http://www.newcosmicparadigm.org/INTROochTSV.aspx>

Dansk version: <http://www.newcosmicparadigm.org/INTROogTDK.aspx>

Engelsk version: <http://www.newcosmicparadigm.org/INTROandTENG.aspx>

Ang. bogen ”Fysiken, Martinus Kosmologi och Teorin om Allt” hvor Leif Pettersson fremlægger **Grundenergiteorin – GET**, så er den lidt forsinket, men vi håber at kunne udgive bogen på både svensk og engelsk omkring årsskiftet, nærmere information kommer på vår hjemmeside. Omslaget (svensk) vedlægges denne mail.

Vi vil også bede om din hjælp til at **spred information** om New Cosmic Paradigm til alle, du tror kan være interesseret! Vi sender gerne visitkort om du vil ha til uddeling.

Varme hilsner fra NCP

v/Arnold Therner, Steen Löth, Nike Therner og Andrea Möllenkvist.

Møder

BRØNDBY

Studiekreds i Livets Skole søndage kl. 14-16.30
Sted: Vestre Gade 6, Brøndbyvester
Se artiklen s.
Kontakt: 2015 7811, www.livetsskole.info

DRAGØR

Martinus-Studiekreds hver tirsdag kl. 10-12
i Wiedergården 1.sal
Kontakt: Vagn Noach tlf. 3253 2653 el mail:
noach@post5.tele.dk

ESBJERG

Onsdag 1/2 **Klima og globalisering** v/Ole Therkelsen
Tirsdag 13/3 **Kan det overhovedet betale sig at være et venligt, humant og næstekærligt menneske i den verden, vi lever i?** v/Lars Gyde Nielsen
Mandag 26/3 **Reinkarnation og udvikling**
v/Alex Riel Mathiasen
Møderne er kl. 19 på Tobakken, Gasværksgade 2, 1. grønt lokale

FREDERIKSHAVN

Mandag 23/1 **Nuet og Evigheden** v/Ingolf Plesner
Mandag 6/2 **Reinkarnation og udvikling**
v/Alex Riel Mathiasen
Mandag 19/3 **Bøn og meditation** v/Lene Jeppesen
Møderne er i Teosofisk Forening, Skolegade 8

HERNING

Torsdag 19/1 **Ønsker der vil blive opfyldt!**
v/Edith Grønbæk
Søndag 12/2 kl. 11-16 **Nøglen til positivt livssyn!**
v/Eigil Kristensen
Torsdag 1/3 **"Kan det overhovedet betale sig at være et venligt, humant og næstekærligt menneske i den verden, vi lever i?"** v/Lars Gyde Nielsen
Torsdag 22/3 **Bøn og meditation** v/Lene Jeppesen
Møderne er kl. 19.30 i "Kulturellen", 1.lok.02-01, Nørregade 7

KLINT

Få program tilsendt – tlf. 59 30 62 eller 38 34 62 80
eller info@martinus.dk

KØBENHAVN

Oplysning herom fås på www.martinus.dk eller tlf. 38 34 62 80

SILKEBORG

Onsdag 11/1 **Kan det overhovedet betale sig at være et venligt, humant og næstekærligt menneske i den verden, vi lever i?** v/Lars Gyde Nielsen
Onsdag 1/2 **Ønsker der vil blive opfyldt**
v/Edith Grønbæk
Onsdag 29/2 **Frihed, sundhed og tankekraft**
v/Solveig Langkilde
Onsdag 21/3 **Bøn og meditation** v/Lene Jeppesen
Møderne er kl. 19.30 i Medborgerhuset,
Bindslev Plads 5

SINDAL

Tirsdag 31/1 **Hvorfra stammer vores talenter?**
v/Martha Font
Tirsdag 21/2 **Nuet og Evigheden** v/Ingolf Plesner
Tirsdag 28/2 **Frihed, sundhed og tankekraft**
v/Solveig Langkilde
Tirsdag 6/3 **"Kan det overhovedet betale sig at være et venligt, humant og næstekærligt menneske i den verden, vi lever i?"** v/Lars Gyde Nielsen
Møderne er kl.19.30, Solgården, Norgesgade 1

SØNDERBORG

Tirsdag 10/1 **Kan det overhovedet betale sig at være et venligt, humant og næstekærligt menneske i den verden, vi lever i?** v/Lars Gyde Nielsen
Tirsdag 31/1 **Klima og globalisering** v/Ole Therkelsen
Onsdag 7/3 **Ønsker der vil blive opfyldt!**
v/Edith Grønbæk
Tirsdag 20/3 **Bøn og meditation** v/Lene Jeppesen
(grupperum 5)
Møderne er kl. 19.30 på Biblioteket, grupperum 3/4,
Kongevej 19

THISTED

Søndag 15/1 **Hvorfra stammer vores talenter?**
v/Martha Font
Søndag 29/1 **Sygdom og helbredelse i kosmisk belysning** v/Ole Therkelsen
Søndag 25/3 **Den svære vej frem mod det rigtige menneskerige** v/Lars Gyde Nielsen
Møderne er kl. 15, Plantagevej 18

TÅSTRUP

Tirsdag 3/1 **Udvikling til fremtidens samfund**

Tirsdag 17/1 **Talent for skæbnemodtagelse**

Tirsdag 31/1 **Genetisk udvikling og kosmiske udviklingsbaner**

Tirsdag 14/2 **Hvordan og hvornår kan vi benytte den fri vilje?**

Tirsdag 28/2 **Frihed – frigjorthed og fred**

Tirsdag 13/3 **Hvad siger Martinus om de 5 sanser?**

Tirsdag 27/3 **Livet efter døden – hvad tror du?**

Tirsdag 17/4 **Hvordan skal vi forstå tærskelens vogtere?**

Tirsdag 24/4 **Afslutning med hygge og underholdning**

På de øvrige tirsdage er der læsegruppe!.

Møderne er kl. 18.30 - 21.30. Tåstrup kulturcenter, Poppel alle 12

www.martinus-taastrup.dk

VEJLE

Søndag 29/1 **Tag med på en rejse herfra til evighe- den – en rejse fra det lokale til det kosmiske per- spektiv** v/Inge Spicker

Søndag 26/2 **Frihed, sundhed og tankekraft** v/Solveig Langkilde

Søndag 18/3 **Bøn og meditation** v/Lene Jeppesen
Møderne er kl. 14 i DOMUS, Ved Sønderåen 1

VIBORG

Torsdag 12/1 **Kan det overhovedet betale sig at være et venligt, humant og næstekærligt menneske i den verden, vi lever i?** v/Lars Gyde Nielsen

Torsdag 2/2 **Klima og globalisering** v/Ole Therkelsen

Mandag 20/2 **Nuet og evigheden** v/Ingolf Plesner

Mandag 5/3 **Ønsker der vil blive opfyldt** v/Edith Grønbæk

Møderne er kl. 19.30 i ”Det gamle apotek”, Nytorv 3

ÅRHUS

Søndag 22/1 Seminar kl. 10-16, Roukær Alle 1,

Højtiderne – og sjælens højtider v/Ingolf Plesner

Mandag 30/1 **Kontakten mellem den åndelige og fysiske verden** v/Ole Therkelsen

Mandag 27/2 **Frihed, sundhed og tankekraft** v/Solveig Langkilde

Mandag 12/3 **Kan det overhovedet betale sig at være et venligt, humant og næstekærligt menneske i den verden, vi lever i?** v/Lars Gyde Nielsen

Møderne er kl. 19.30 i Studenternes Hus, stue 1, Ndr. Ringgade 3

Seminar søndag 25/3 kl. 10-16 **Menneskets spirituelle og seksuelle udvikling** v/Alex Riel Mathiasen
Beboerhuset, Roukær Alle 1

FILOSOFISKE KRUMMER

Døden er ikke at udslette lyset, den er at slukke lampen, fordi morgenen gryr. (R. Tagore)

I forhold til reinkarnation og karma virker alle andre opfattelser smålige og snæversynede. (Richard Wagner)

Med skæven i næstens øje, skal ingen brobygger regne. Broerne mellem os bygges, af bjælkerne i vores egne. (Piet Hein)

Der er fejl på begge sider, siger de, der er for dovne til at undersøge en sag og for fejge til at vælge side. (Hohlenberg)

Skæbnen har kun det net at fange os i, som vi selv fletter til den. (Eva Hemmer Hansen)

Jeg hylder fri tale, frie meninger, frie tanker. Jeg tror dette er betingelsen for al sund vækst. (Annie Besant)

Sandhedens dør kan aldrig lukkes op med fordommens nøgle. (Pascal)

Disciplene spurgte Jesus: Gavner omskærelsen? Jesus svarede: Hvis den gavnede ville deres mor avle dem omskårne. Men den sande omskærelse i ånd gavner fuldt ud. (Thomasevangeliet)

At modarbejde sandheden er at gå i rette med solen, det er at trodse stjernernes gang (Martinus)

Der er endnu mennesker, som lønnes af staten for at fortælle folk, de kan komme i helvede efter døden, og der er folk, som uden at kny betaler for det. (Frejlif Olsen)

Vor ånd er et væsen, der ikke kan tilintetgøres men vedbliver at virke fra evighed til evighed. (Goethe)

Præsterne siger, vi skal tro på et liv efter døden, men de kalder os ugudelige, når vi netop kommer og vil bevise, at de døde lever. (Dr. M. Savages)

Al sund føde fanges uden net eller fælde. (W. Blake)

Fortiden kan vi ikke ændre, men vi kan ændre vore tanker om den. (Louise Hay)

Livet er intelligens, der rider omkring på kemiske stoffer. (Deepak Chopra)

Det, vi mennesker kalder ”at lære”, er ikke andet end erindring. (Sokrates)

Sjælen har hverken begyndelse eller ende. Hver sjæl kommer ind i denne verden styrket af sine sejre og svækket af sine nederlag i sit forrige liv. (Origenes 185-254 e.kr.)

Der er en plan for hver enkelts udvikling, en grovskitse. Når vi handler i overensstemmelse med den, føles det vi gør rigtigt. (Lis Greene)

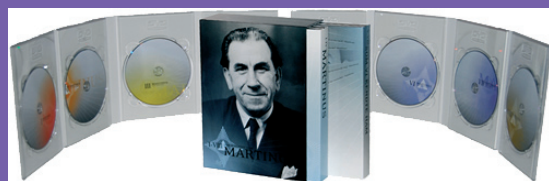
Den der pønser på hævn, holder sine egne sår friske. (Francis Bacon)

Moralen er ikke blevet bedre, fordi det ikke længere er præsterne men politikerne, der administrerer den. (Hohlenberg)

Juletilbud

Martinus: Livets Bog 1-7
i faksimile udgave
Alle 7 bind for kr.1000

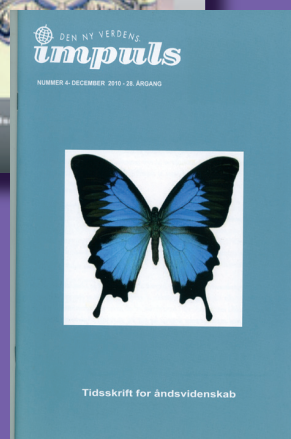
Dankvartfilm
Martinus' som vi kendte ham
Box med 8 dvd'ere - kr. 500

Kurt Christiansens
Martinus biografi i to bind
1280 A4 sider - kr. 250

Sv. Åge Rossen
Martinus' verdensbillede
480 sider - kr. 250

Ældre numre af Impuls
fås for 5 kr

Den Ny VerdensIMPULS
Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
Hjemmeside: www.nyimpuls.dk